XXXIV. ÉVFOLYAM, 45. SZÁM Ára: 1,80 Ft 1978. NOVEMBER 9.

Ludas Matyi

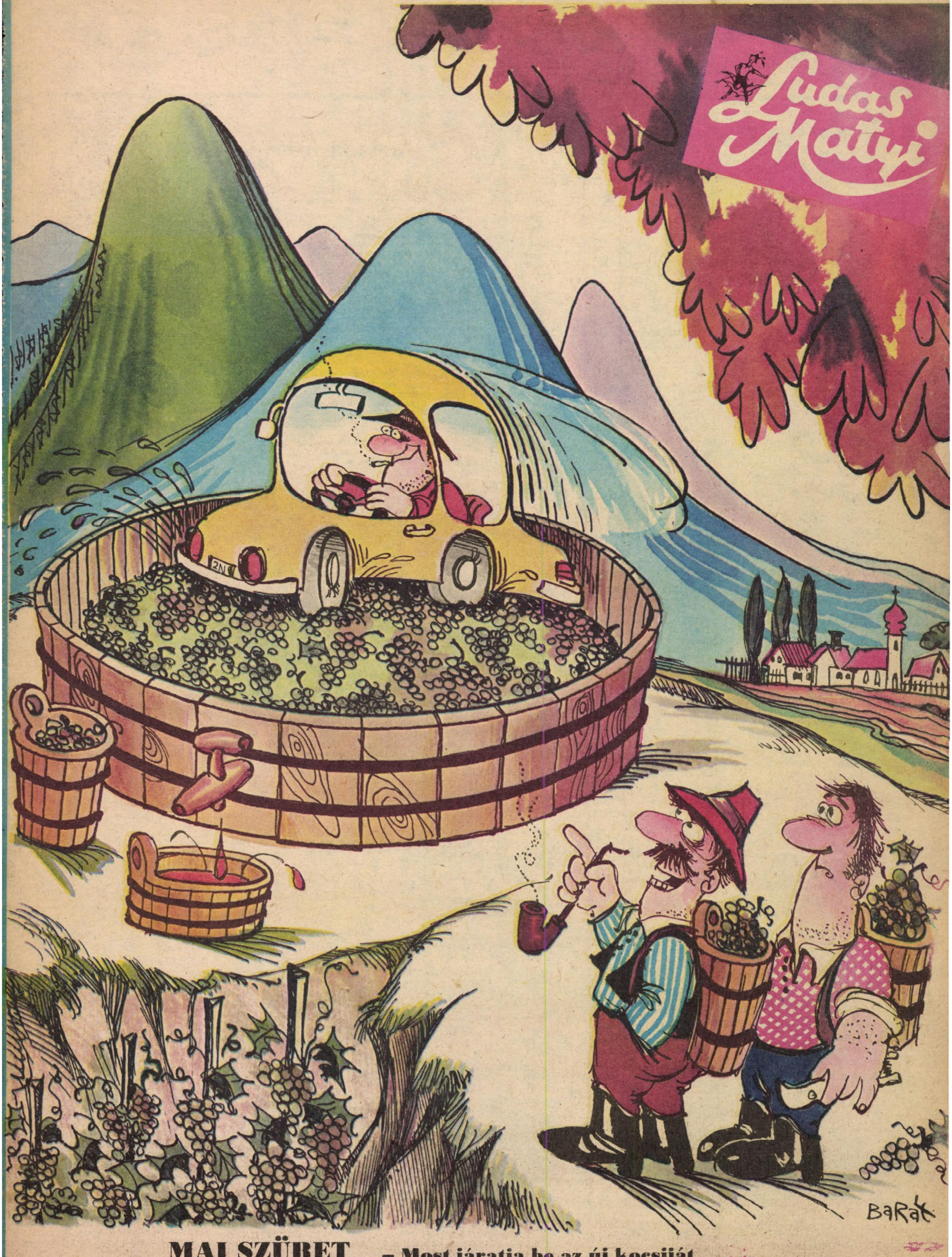

MAI SZÜRET – Most járatja be az új kocsiját

Barát József rajza

KEDVES LUDAS!

HASZNÁLHATATLAN HŐPALACK

Magyar turista külföldre indulás előtt sok mindent vásárol. A többi között — és nem utolsósorban! — magyar hőpalackot. Mert (gondolja a rövid időre távolba szakadó hazánkfia) lehet skandináv fagy vagy itáliai hőség, a *hazai hőpalack* — közismertebb nevén *termosz* — rendíthetetlenül őrzi a belé töltött nedű hőmérsékletét.

Igaz ugyan, hogy már a használati utasítás is lohasztja az ilyenfajta reményeket. Pontosan részletezi, hogy milyen nagyságú termosztól mit lehet várni. Szerinte a negyedliteresben a 85,5 fok forróságú folyadék 18 óra elmúltával 44 fokra hűl le, viszont a literes palackban még ennyi idő után is 57 fokos lesz az ital. Aki nem hiszi, mérje utána.

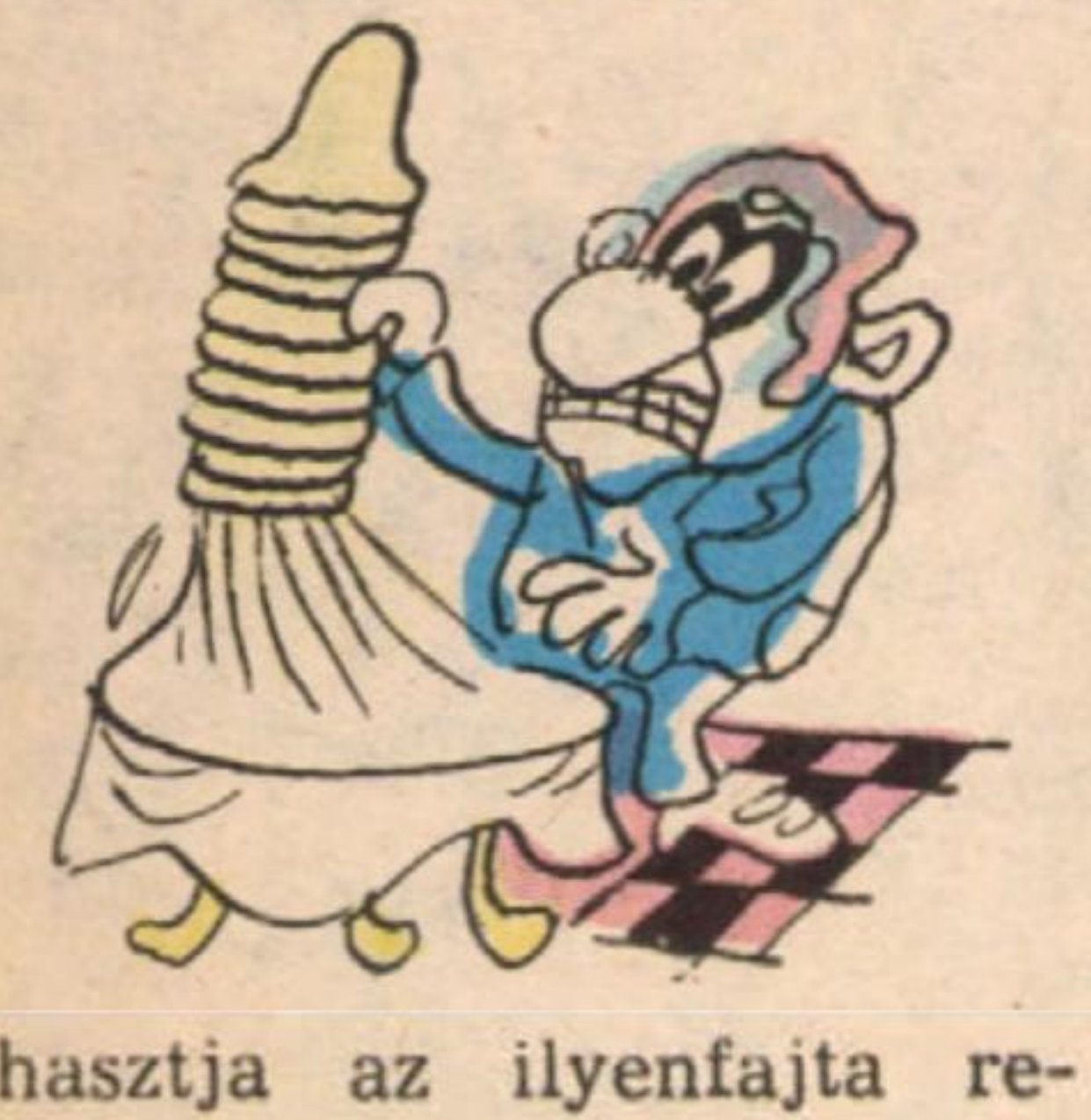

Nem mértük, elhittük a tulipiros cédulának a fentieket. Egészen addig, amíg meg nem kóstoltuk az első, belétöltött feketekávét. Megintcsak nem hőmérővel, egyszerűen „érzékszervi ellenőrzéssel" tapasztaltuk, hogy a kávé teljesen kihűlt. Pedig nem 18, de még 8 óra sem telt el indulás óta. Jól megvizsgáltuk a palackot elöl-hátul, alul-fölül. Látszólag minden rendben volt rajta, megkíséreltük hát újból. Be a forró feketét, körös-körül gyöngéden letörölgettük a palackot és már előre élveztük — bár némi gyanakvással —, hogy Párizsba érve milyen jó kávét iszunk.

Ittunk is — de csak kemény valutáért, ottani presszóban. Viszont tapasztaltuk, hogy valami furcsa, ragadós dolog kezdi belepni a termosz közelébe kerülő tárgyakat. Először csak egy várostérkép barnult meg, hamarosan utána a cigaretták is átnedvesedtek. Aztán már a kocsiból is kifolyt a drága, hazai kávé, nem lett volna nehéz dolga Maigret felügyelő mai utódjának, ha ki akarta volna deríteni, merre mentünk. Másnap reggel már a Szajnában is feketekávé folyt, méghozzá magyar, a mi jóvoltunkból.

Illetve: az ÜM Nagykanizsai Üveggyárának terméke rosszvoltából. Mert a vadonatúj termosz nem hogy a benne tárolt folyadék hőmérsékletét nem tartotta — még a használati utasításban oly pontosan részletezett csökkentéssel sem —, hanem magát a folyadékot, az adott esetben a kávét is engedte. Dugónál, összecsavarási helyeken és mindenütt, ahol csak elképzelhető.

Használni tehát nem tudtuk tovább. Ám mindmáig gyakran emlékezünk a nagykanizsai hőpalack párizsi pályafutására. Olyankor, amikor előkerül ismét valami magunkkal vitt holmink, s felfedezzük rajta a nehezen eltávolítható kávéfoltokat.

(—ie—)

VÁLASZ ÉS VISZONTVÁLASZ

A Ludas Matyi 34. számában megjelent „Herce-hurca" című közleményükkel kapcsolatban az alábbi észrevételt teszem:

Bérlőnk kérésének helyt adva engedélyeztük a fürdőszobában a vállalatunkat terhelő helyreállítási munkának más kivitelezővel történő elvégeztetését és hozzájárultunk, hogy korszerűsítési munkákat végezzen a lakás konyhájában. A kivitelezést bérlőnk a Lakáskarbantartó és Szolgáltató Ipari Szövetkezetnél rendelte meg és a munka egy részének elkészülte után a számlát benyújtotta. A számlát felülvizsgálva megállapítottuk, hogy az első, a második, a negyedik, az ötödik és a hetedik tétel a konyhában végzett szerelési munka költségeit tartalmazza, amelyet a korszerűsítési munka teljes befejezésének hiánya miatt kiegyenlíteni az érvényben levő rendeletek szerint nem lehet.

A számla többi részét a bérlőnek megtérítettük és egyben ismételten felhívtuk figyelmét arra, hogy a hiányzó munkát végeztesse el és arról a számlát nyújtsa be.

Kérésünknek bérlőnk a mai napig nem tett eleget és a hiányzó munkákra a vonatkozó számlát nem nyújtotta be.

Nyíri István
igazgató
Miskolci Ingatlankezelő Vállalat

Az ingatlankezelő igazgatója arra hivatkozik, hogy csak a korszerűsítési munka teljes befejezése után egyenlítheti ki a Lakáskarbantartó számláját. De vajon melyik bérlő bízhat egy ilyen ígéretben, amikor még a viszonylag kis, optimálisan szakaszolt munka és a szakaszolt számlázás ellentételét sem kapta meg?

Hogy jobban megértsük: a lakáskarbantartó számlája 1751 forintról szól. A fürdőkád beépítéséért, a vízbekötésért, bojler bekötésért a Miskolci Ingatlankezelő a számlából csupán 860 forintot térített meg. Ezzel szemben a konyháig ávezető és célszerűen előre beépített 1 méter 20 centis ólomcső „szerelésére" a fennmaradó 900 forint jutna. Az 1 méteres ólomcső azonban — összevetve a költség másik felével — csak akkor lehetne 900 forint, ha „aranyból" volna.

Ilyen előzmények után, a bizonytalanság ilyen légkörében teljesen érthető, hogy a közel egy éve betegeskedő, táppénzben levő bérlő nem merte és nem meri vállalni a nagyobb, 8—10 ezer forintos munka kockázatát.

Most csak 900 forintról volt szó. A teljes korszerűsítés költségének megtérítésére vajon meddig kellene várni?

Buchert Miklós

VARÁZSLÁDA

A Tahi utca 30. számú ház előtt rozsdás vasláda csúfítja a környéket. A járókelőket kértem, találgassanak: mi lehet a láda mélyén?

A következő válaszokat kaptam: tégla, cserép, sitt, szénpor, homok, föld, csikk, vasszög, mész, kanna, lábas, fazék, döglött macska, kisegér, gázolt kutya stb.

A láda varázserejét abban látom, hogy mindenki észrevette, aki csak közlekedett az utcán, kivéve az IKV-t. Tényleg csodáról lehet csak szó, mert a láda közvetlen szomszédságában található a XIII. ker. IKV szemétkonténere, amelyet gyakran ürítenek.

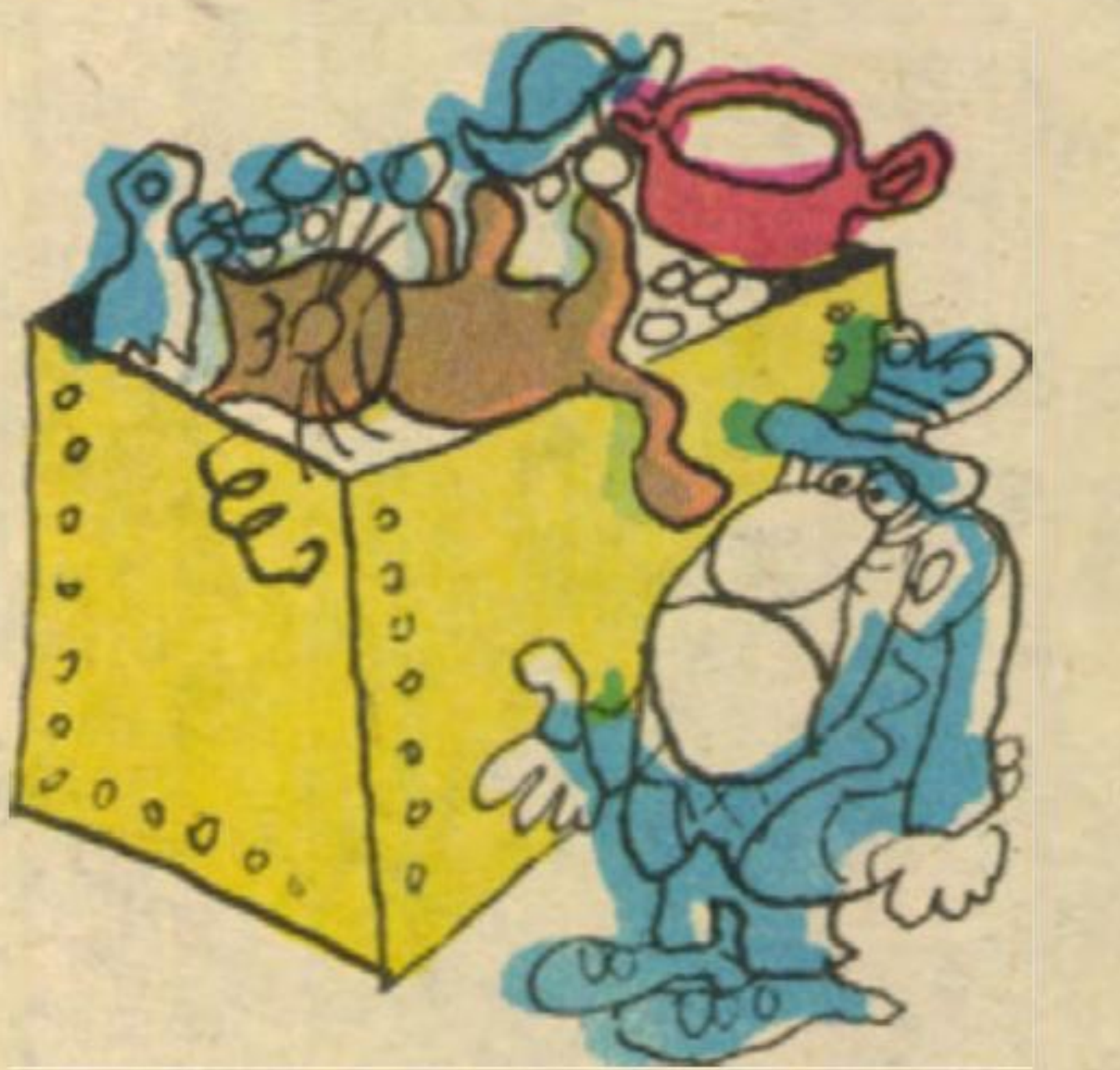

Különös, hogy a vasládát nem látják. Vagy nem akarják észrevenni? Pedig 11 esztendő alatt már észrevehették volna, az elszállításáról nem is beszélve...

Más látványosság is akad errefelé. A Tahi utca 32. sz. ház mögötti területen régen befejezett építkezés sufnijait felejtették el elszállítani. Különféle festékeket tárolhattak benne, mert annak dobozai hevernek szanaszét, nagy rendetlenségben. Látható itt építési faanyag, gyékényszőnyeg és sok lim-lom. Mennyivel jobb lenne a kihasználatlan területtel a gyerekek birodalmát növelni. Lehetne hintázni, labdázni, játszani.

Ha a XIII. kerületi IKV alaposan bejárná a környéket, nincs az a varázserő, amely ezeket a csúfságokat eltakarná előle. Csak szem kell hozzá, semmi más!

(f. i.)

HŐGUTA ÉS PAZARLÁS

A veszprémi 2. sz. Lakásfenntartó Szövetkezethez tartozó Haszkovo utcai fűtőműbe és a távfűtésbe kapcsolt lakásokba olyan fűtőrendszert szereltek be, amely beszabályozhatatlan. Ezért 1976 ősze óta a fűtési idényben, éjjel-nappal állandó nálunk a kánikula. Bezárt ablakok mellett a szobákban 30, a fürdőszobákban 40 fokos meleg van. Az üzemeltetők (IKV, lakásszövetkezet) panaszunkra megpróbáltak magyarázatot adni, orvoslás helyett. Például azt mondták, hogy ez a fűtésrendszer olcsóbb, az elzárócsapok, leágozások kiiktatásával anyagot is megtakarítottak.

Tipikus esete annak, amikor az olcsóbb a drágább. Lehet, hogy anyagban nyertek valamit, de annál több vész el energiapazarlásban — a lakók állandó hőgutás közérzetéről nem is beszélve. Nem kevés embert, mintegy ötszáz lakás lakóját érinti ez a pokoli hőség.

Dr. Varga Miklós
Veszprém, Dobi u. 19/D.— 8200

VÉGEZTÜNK A ZSENIKKEL

Földes György Levélváltás a zsenikről című cikkére (Ludas, 30. sz.) több hozzászólást kapott szerkesztőségünk. Kecskeméthy Géza tudományos osztályvezető levelét közöltük is. (Ludas, 39. sz.) Kecskeméthy véleményéhez azóta ismét érkeztek hozzászólások. Olvasóinknak megköszönjük az aktív érdeklődést, a további hozzászólások közlésétől azonban kénytelenek vagyunk eltekinteni, mert a téma most már meghaladja lapunk kereteit. A témát egyébként is az Élet és Irodalom kezdeményezte, a tudományos fokozatokról szóló riportjával, amelyhez számos hozzászólás érkezett, majd befejezték a vitát. Mi sem kívánjuk újra kezdeni.

BEJELENTÉS A PRÉRIN

Az Elektromos Művek (egyik?) III. kerületi irodája a Kunigunda utcában van, 19829/32. hrsz. alatt, Óbuda legtávolabbi csücskében, a préri végén, a békásmegyeri lakóteleptől valahol jobbra. Prérit írtam, igen, mert kietlen, gidres-gödrös utakon barangol órákon át a szegény tudatlan, villanyfényre vágyó békásmegyeri lakótelepi lakos, hogy az Elektromos Műveknél bejelentési kötelezettségének eleget tegyen. Telefonon nem fogadnak el bejelentést. Oda kell bukdácsolni, botorkálni. Miért kell egyre gyakrabban nekünk kiszolgálni a szolgáltatókat?

Szatmári Jutka
Bp., Kiscellei u. 16. — 1032

NAGYMAMA NAGYON VÁRJA

Október végén írom e sorokat: a Volán háztól-házig akciót igénybe véve, augusztusban Budapesten feladtunk egy ruhásszekrényt Tiszacsegére. Hol akadt el útközben? Hol vesztegelhet? Milyen mellékgondolata, vagy jobb dolga támadhatott a szekrénynek? Ugyanis még mindig nem érkezett meg. Pedig a címzett nagyon várja. Szeretné még használni az ajándékba kapott szekrényt. A címzett egyébként a nagymamám. 94 éves.

Antalóczy Tiborné
Nyíregyháza,
Árpád u. 12/a 4400

A NAGY FALAZÁS

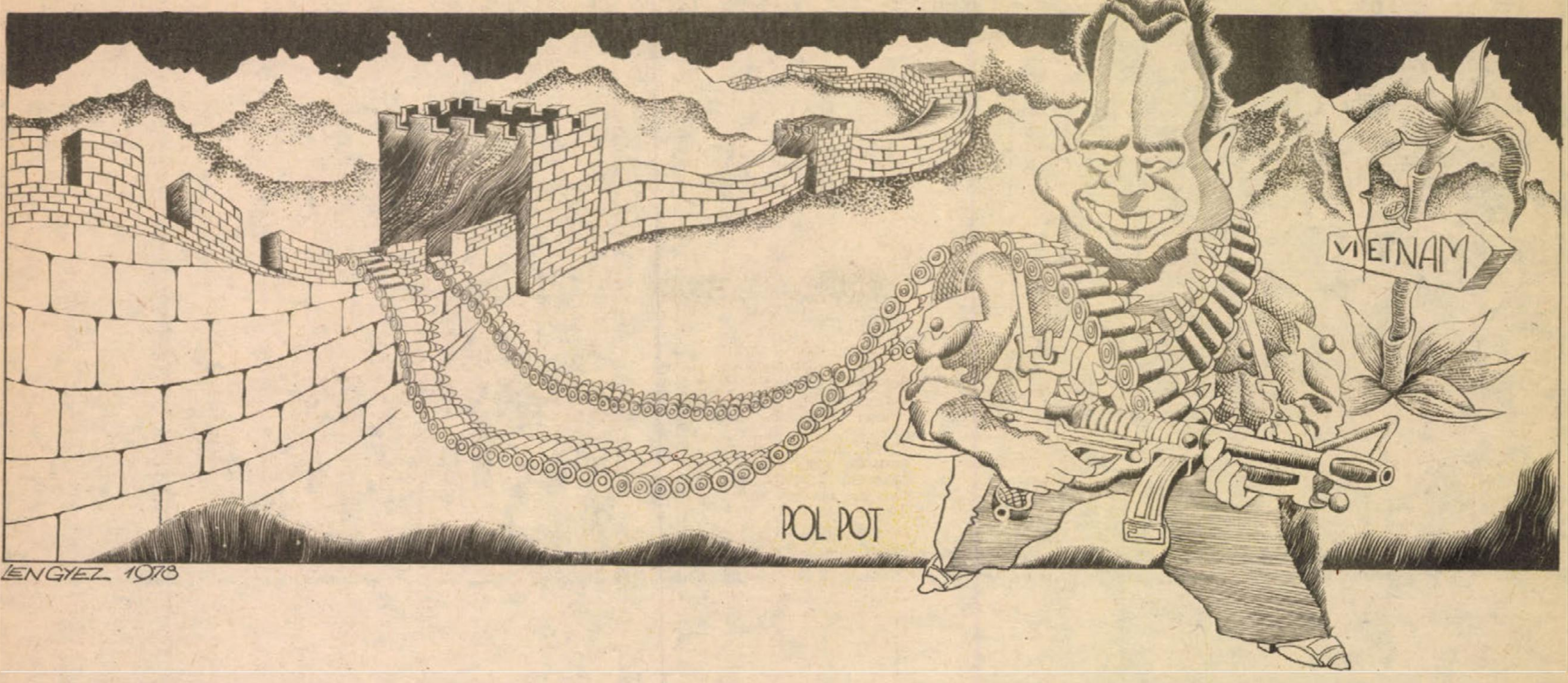

Az Autópszichológiai Labor a Tolókürtimpexnél is elvégezte a felmérést: ki alkalmas gépkocsi vezetésére. A helyes és helytelen válaszok aránya nagyjából megfelelt az országos átlagnak, csak egyetlen kísérleti alany írt felháborító zöldségeket a tesztlapra.

Az egyik kérdés így hangzott:

— Ön főútvonalon halad személygépkocsijával. A mellékutcából nagy sebességgel kivágódik egy tíztonnás teherautó, hatalmas pótkocsival. Mit tesz ön? a) eszeveszett dudálással mégis elébe vág? b) káromkodva fékez? c) egyéb.

Erre a kérdésre az alany így válaszolt:

— Bekenem a Skodát timsóval és megpróbálok a teherautó meg a pótkocsi között elslisszolni.

Egy másik kérdés így szólt:

— Ön a sivatagban vezeti kocsiját. Sehol egy ember, sehol egy épület. Jobbról viszont tevecsorda, balról bivalycsorda, szemben elefántnyáj. Merre halad ön?

Az alany válasza a következő volt:

— Természetesen a fal mellett. Mindig a fal mellett.

A legfőbb pszichológus felnézett a tesztlapból. Volt a szemében valami furcsa csillogás.

— Beszélni akarok ezzel az ápolttal.

Rémült kis emberke jött be. Kétszer megbotlott a saját lábában, de rögtön bocsánatot is kért magától.

— Mondja kérem — hajolt előre a legfőbb pszichológus —, nincsenek önnek néha szorongásai?

— Nem is tudom pontosan — mondta a rémült kis ürge. — Valami olyasmit tetszik talán gondolni, mintha az idegrendszeremet satuba szorítanák, én meg ott állnék egy kalapáccsal, de szög helyett mindig a lelkemre csapnék?

— Pontosan ilyesmire gondolok.

— Ebben az esetben pozitív a válaszom. Vannak szorongásaim. De nem néha, hanem egyfolytában.

— Érdekes. És miben nyilvánulnak ezek a szorongások?

— Például abban, hogy nem tudom utolérni magam, holott helyben futok.

— Bocsásson meg, hogyan akarja utolérni magát, ha egyszer helyben fut?

— Félre méltóztat érteni — magyarázta a rémült kis emberke. — Nem az az énem fut helyben, aki utol akarja érni magamat, hanem az az énem, akit utol kéne érnie magamnak.

A legfőbb pszichológus szája sarkában ugrándozni kezdett egy kis izomcsomó.

— Hogy van ez?

— Hát kérem... az az énem, akit utol kéne érnie magamnak, mindig az adott tervidőszakban kocog, vagyis a lineáris időt tekintve virtuálisan helyben fut. A másik énem pedig lélekszakadva rohan utána, mégis mindinkább elmarad. Aztán van egy másik szorongásom is. Hogy tartozom valakinek valamivel.

— Úgy érti: köszönettel, tisztelettel, elismeréssel?

— Úgy értem: valutával. Ettől aztán lidérces álmok gyötörnek. Megjelenik az ágyam mellett egy nyakigláb úr kis kecskeszakállal, csillagos-sávos lobogóval bevont cilinderben, ráül a mellemre és számomra idegen nyelven ordítozni kezd: „Mikor adod vissza a kölcsönkért babaruhát, Lajos?”

A legfőbb pszichiáter már hosszabb ideje bonyolult latin szavakat írt egy papírra. Most felnézett.

— Mit csinál a szabadidejében?

— Hegedűtokot.

— Hegedűtokot?

A rémült kis emberke ragyogni kezdett, mint éjjel a Lánchíd.

— Hegedűtokot. Egyre több hegedűtokot. Tavaly már sikerült túlhaladnunk az ezermilliós szintet, az idén meg sem állunk százezermillió hegedűtokig.

— De kérem — ütődött meg a legfőbb pszichológus. — Hiszen az egész világon nincs ennyi hegedű!

— Hát ez az — hajtotta le a fejét a rémült kis emberke. Próbáltam eladni az apróbb hegedűtokokat strapacipőnek, a közepes hegedűtokokat gyakorlókenunak, a nagyobbacska hegedűtokokat meg múmiakoporsónak. Hiába, nem viszi a kutya sem!

— Ember! — kiáltott a legfőbb pszichológus. — Akkor miért csinál ennyi hegedűtokot?

A rémült kis emberke ráborult az asztalra.

— Miért? — ordította zokogva. — Mert mást nem tudok!

A legfőbb pszichológus fogta a piros ceruzát és ráírta az autós tesztlapra:

— Vezetésre nem alkalmas.

Ja, hogy ki volt a rémült kis emberke? Természetesen a Tolókürt igazgatója.

Peterdi Pál

IFJÚSÁGI PARLAMENT

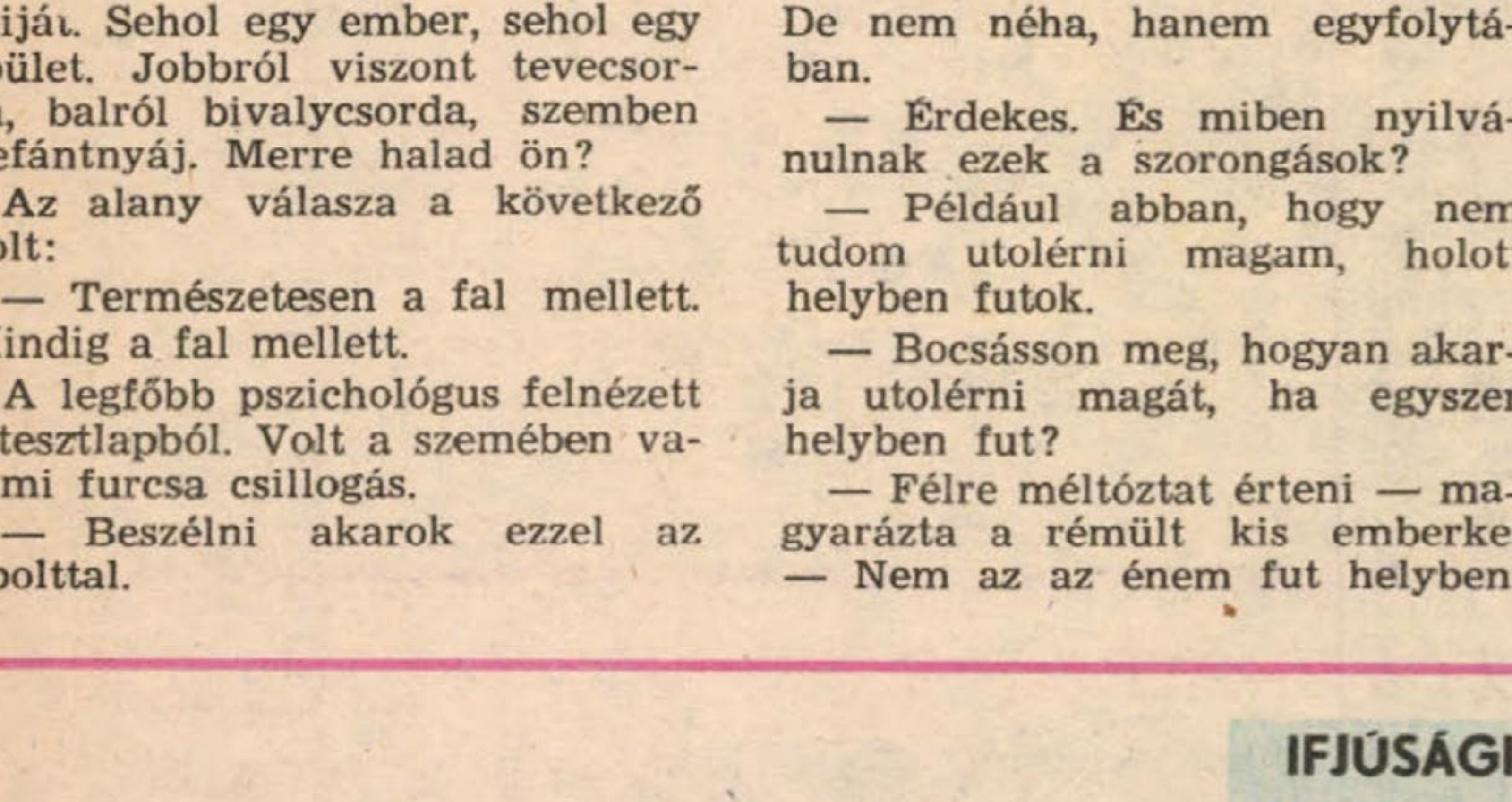

– Miért kell neked politizálni?!

DEMOKRATIKUS VITA

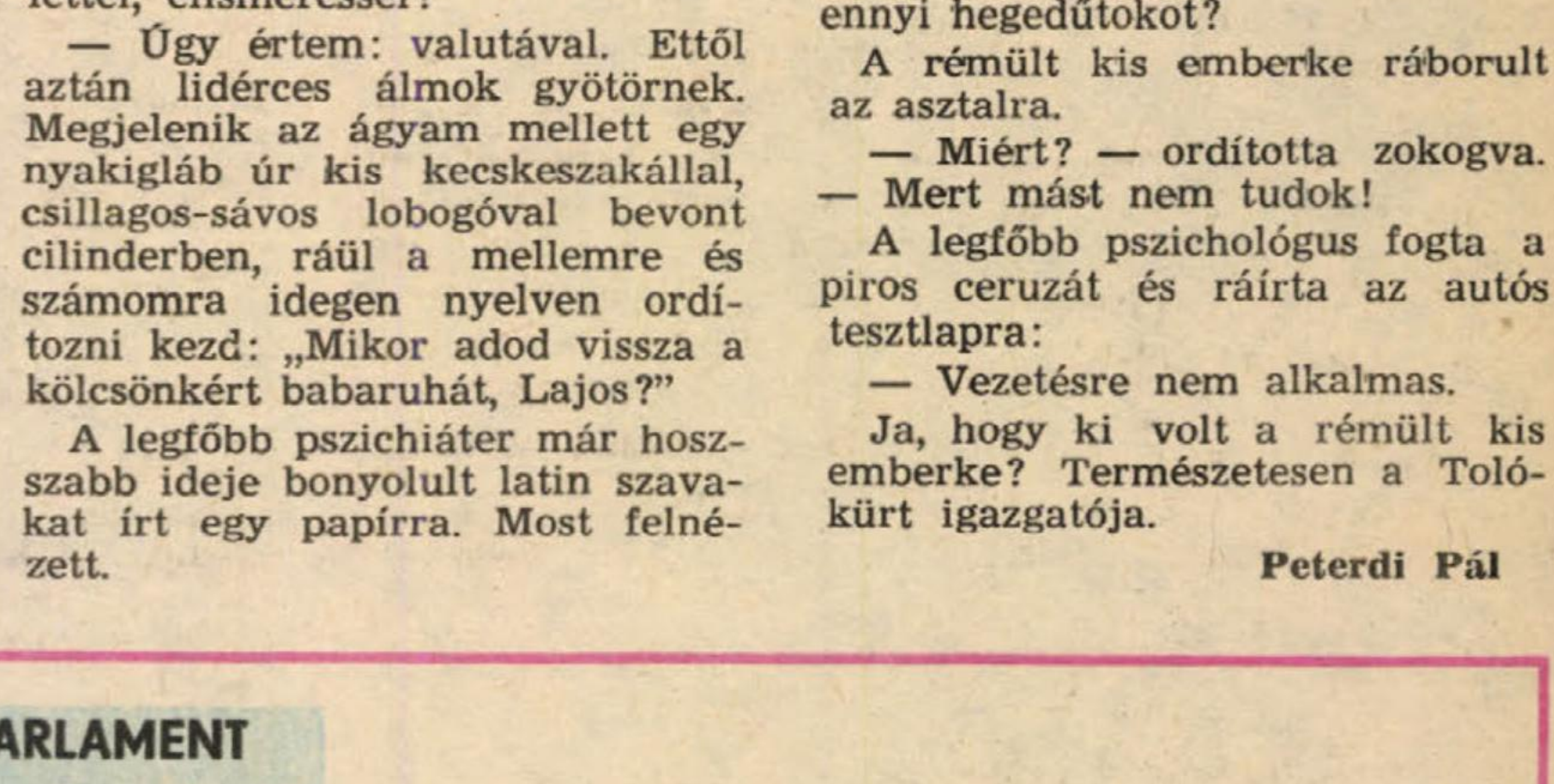

– Focizunk, szóljon hozzá!

KRÚDYS HANGULATBAN AZ ORSZÁG

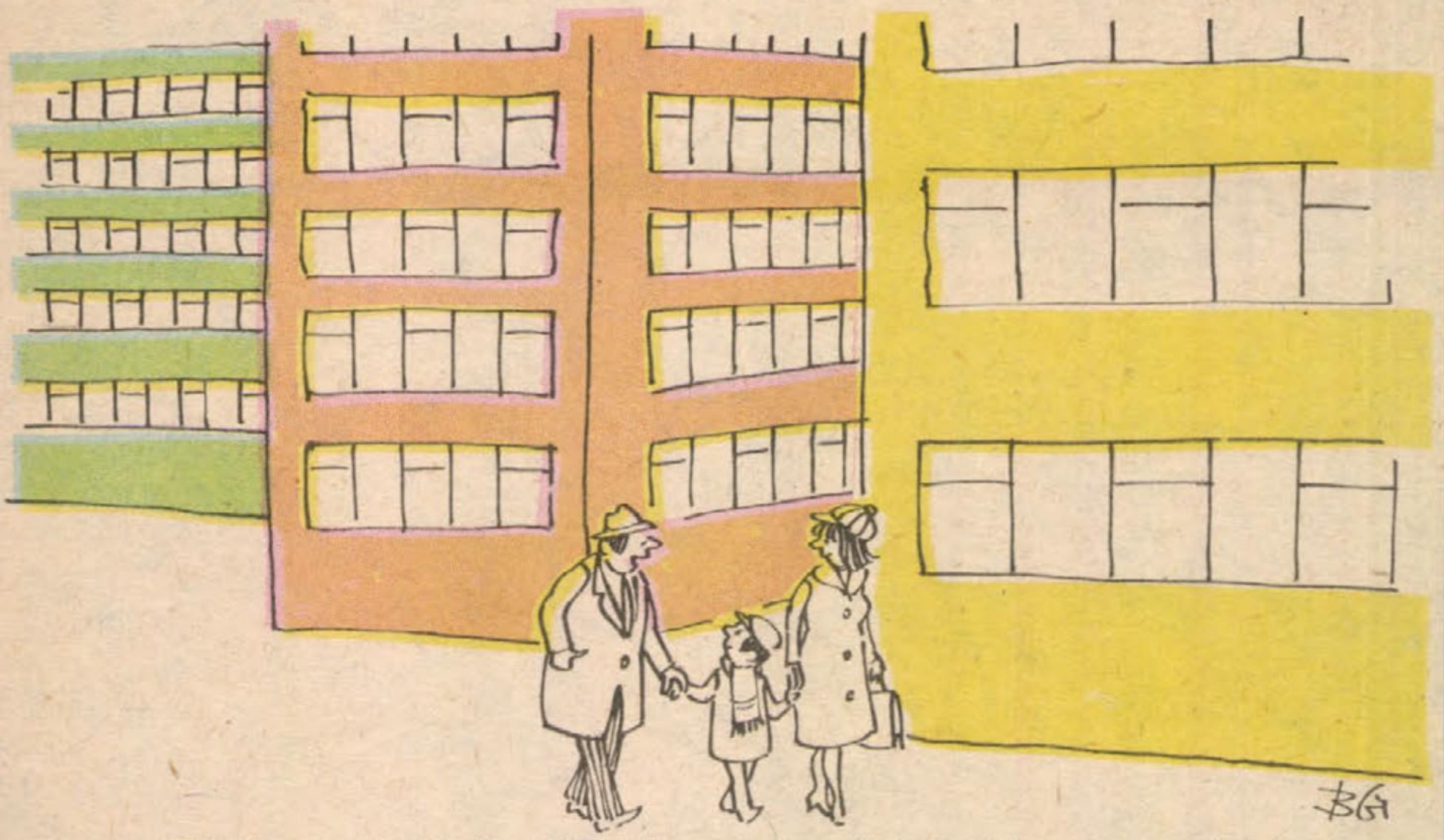

– Először megnézzük Óbudát, utána pedig valahol velőscsontot eszünk!

DIADALMENET

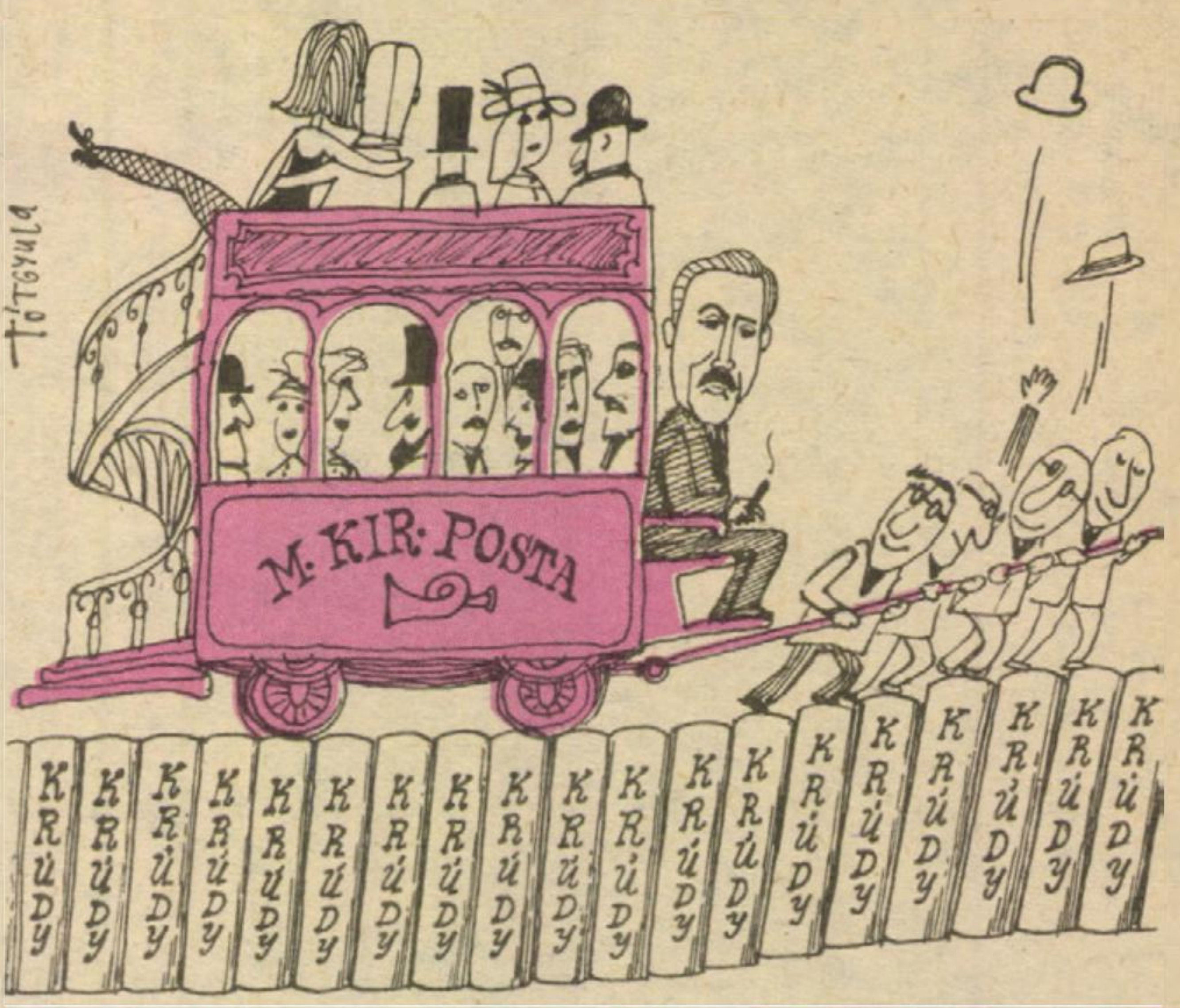

TURISTÁK GÖRÖGORSZÁGBAN

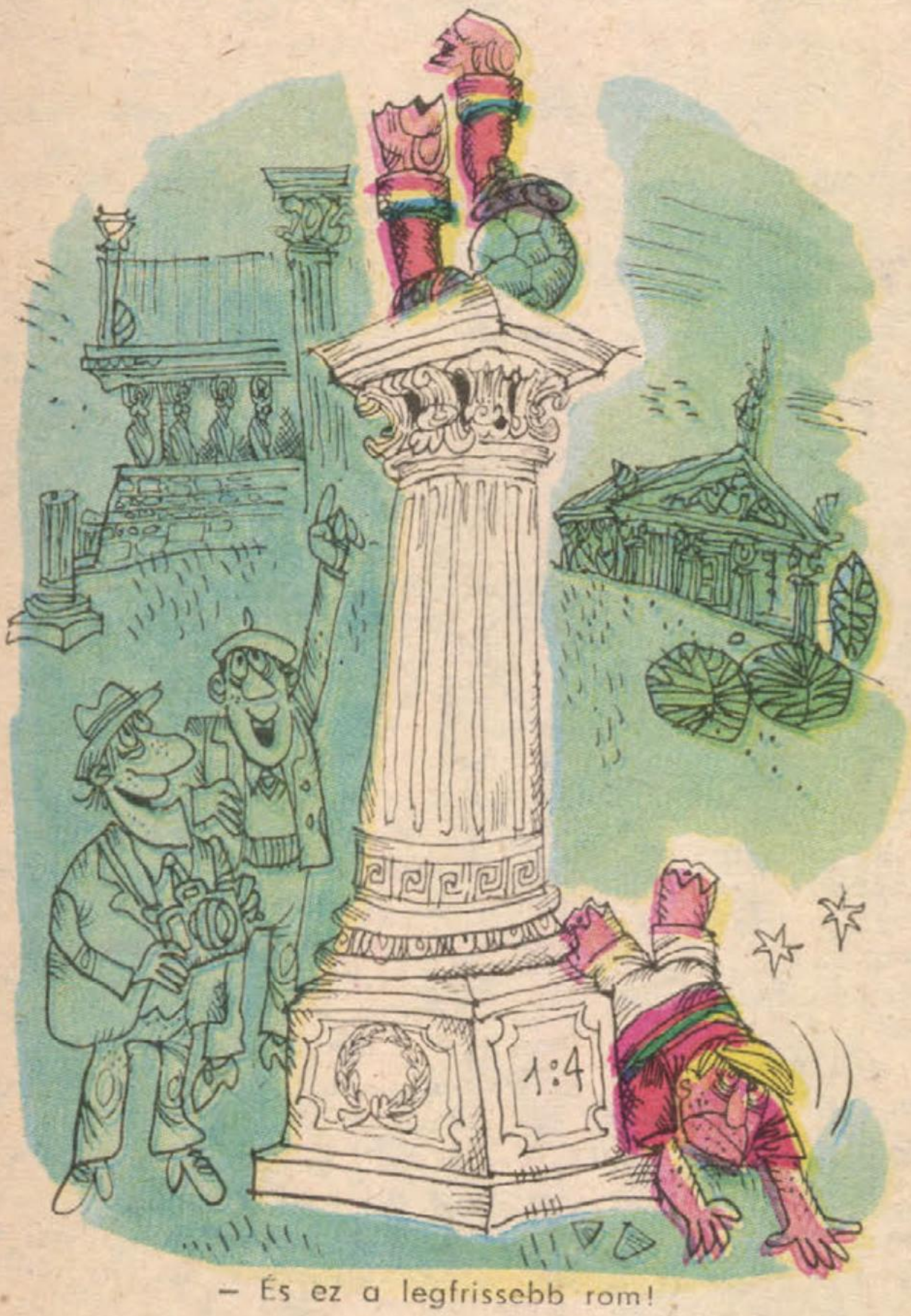

– És ez a legfrissebb rom!

Saját kívánságműsorom

Kedves Tamási Esztike!

Mivel tudom, hogy a tévé mindig előkeres bármit és közvetít, ha egy-egy néző kéri és mivel én is néző vagyok, ideiktatok egy egész műsorra való kívánságlistát. Ugye teljesíti?

1 Kérném szépen azt a nyári időjárási előrejelzést, amely szép napos fürdőidőt jósolt és ugyanannak a napnak utólagos időjárási jelentését, amely szerint egész nap esett az eső és a szél viharossá fokozódott, ámbár földrengés nem volt.

2 Kérném szépen egymásután a különböző hírmagyarázatokat, amelyekkel a kávé árrendezéseit kommentálták minden egyes alkalommal, amikor éppen áron rendezték. Mégis jó lenne őket így együtt hallani, nátha leszokom az átkos koffein beszerzéséről.

3 Szeretnék végre tisztában lenni a közel-keleti helyzet folyamatával. Ezért talán a vonatkozó hírmagyarázatokból kérnék egy tíz évre visszamenő összeállítást. Elegendő volna évente egy-egy jellemző meglátás külpolitikai szakértőinktől, mindjárt világosan látnánk!

4 Amint az eddigiekből kitűnik, főként a szöveges dolgok érdekelnek, nem vagyok eléggé muzikális. Így hát zenei téren is egy olyan összeállítást szeretnék, amely a különböző slágerénekesek és együttesek műsorából csupán a lelkesült bevezető szavakat közvetíti. Mégis módom lenne így összevetni, hogy a világnak és hazánknak hány legnépszerűbb együttese, hány legzseniálisabb egyénisége lángoltatja az eszét. És a hangját. És a mikrofonját. És az elektronikáját.

5 Időnként a stúdióban okos emberek megvitattak egy-egy fontos időszerű témát. Szeretném hallani az első ilyen vitát, ha jól emlékszem, a kispolgári jelenségek elleni küzdelemről, hogy örüljek eme küzdelem azóta elért sikereinek. Ha az derülne ki, hogy a küzdelem ma is időszerű, szomorú lennék.

6 Félek, túl sok lesz az igényem. Ezért én is, mint a híradó, a sporttal zárnám. Erre nézvést is összeállítás lenne a kívánságom. Mégpedig néhány előzetes és néhány utózatos magyarázat válogatott labdarúgóink szerepléséről mondjuk a világbajnokság mérkőzésein.

Utóirat. Ha a műsort április elsején vetítenék, mindenki azt hinné, hogy vicc. Ezért kérem, olyan napra tegyék az adást, amikor magyar vígjáték megy a tévében, mert olyankor senki sem nevet.

Gombó Pál

SPORTOLÓINK A NAGYVILÁGBAN

SZALONIKI UTÁN

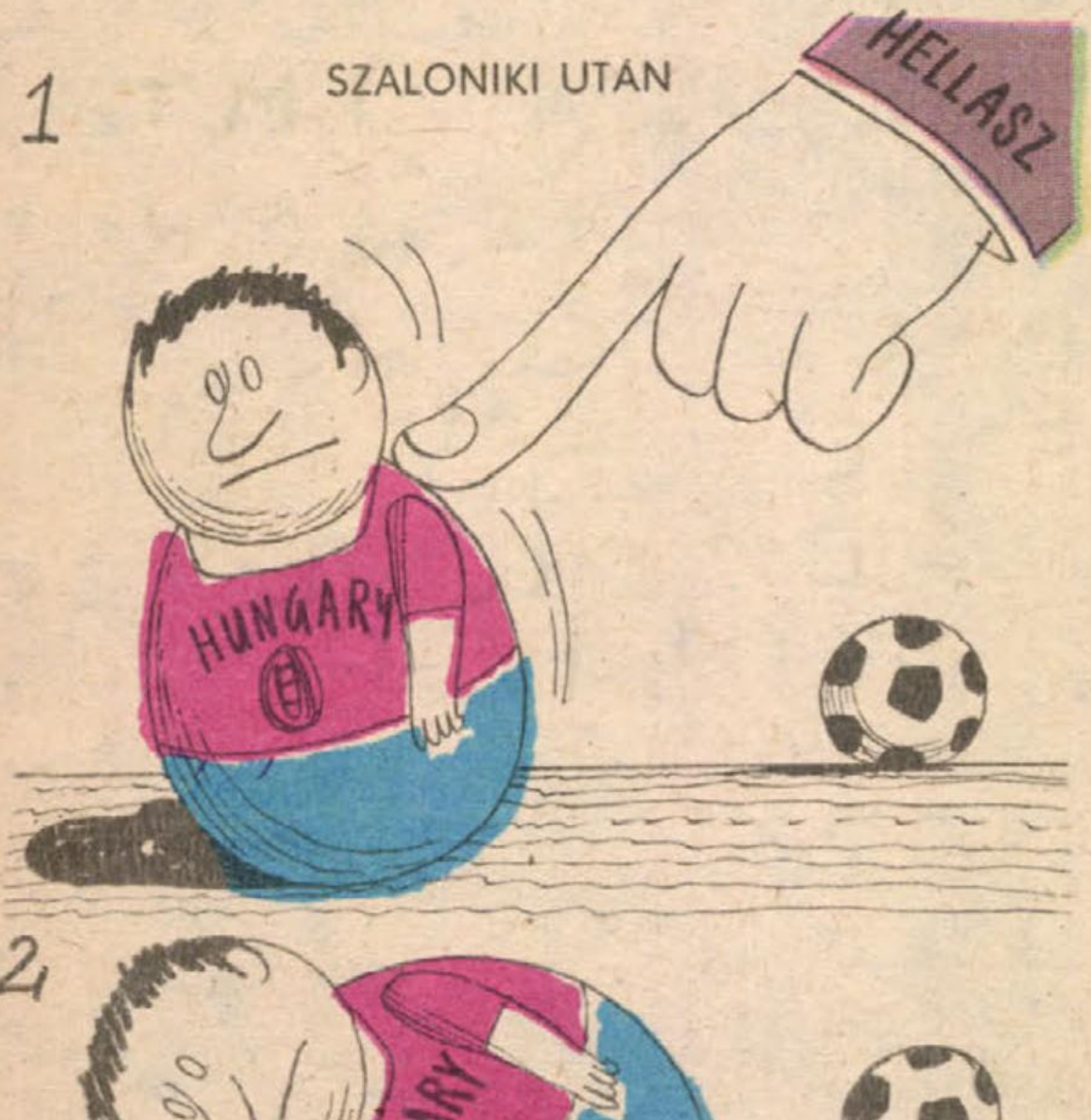

MAGYAR LOVAS AZ ÉLEN

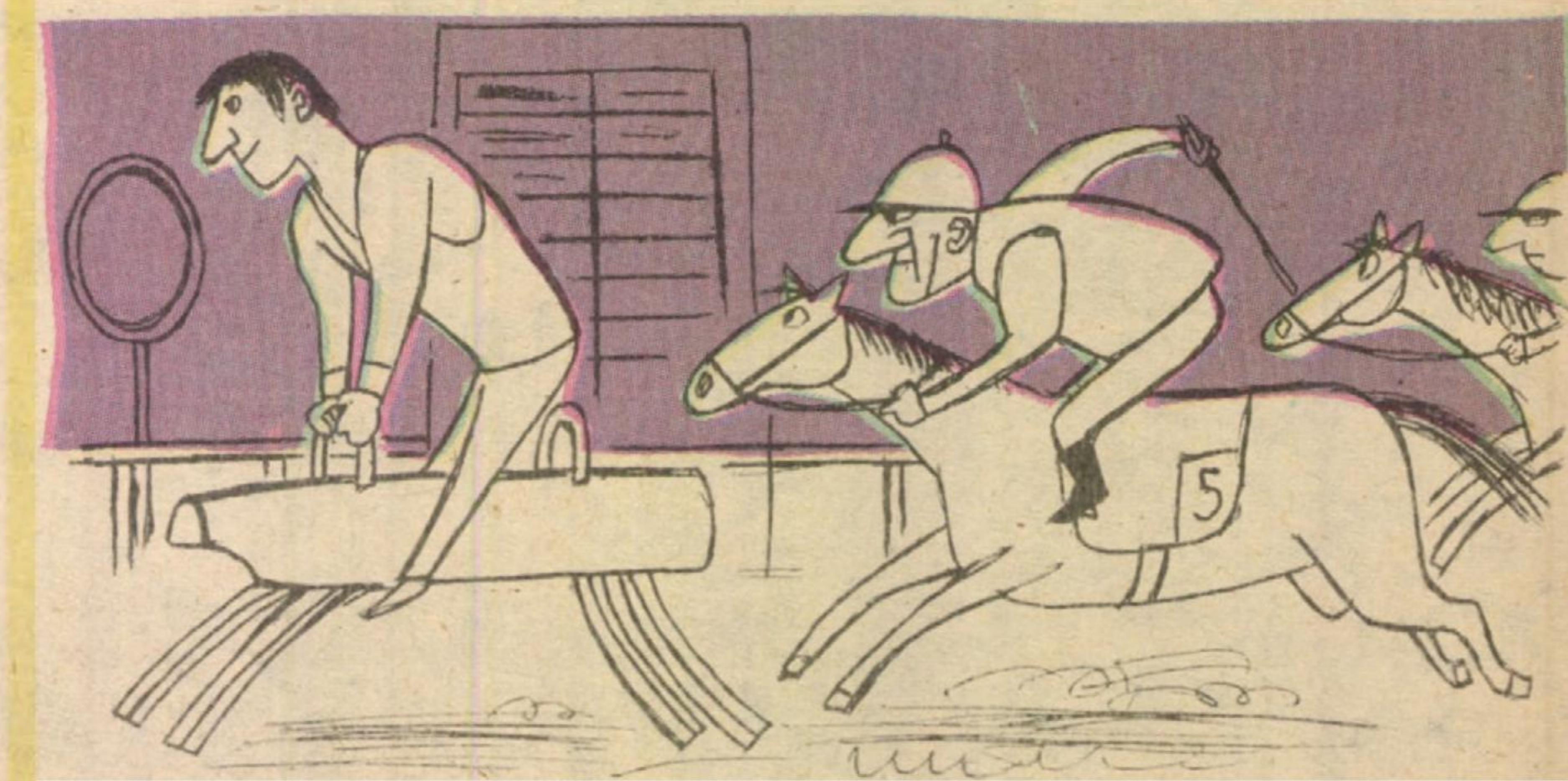

NOVEMBER 8.

VÁROSRENDEZÉSI VILÁGNAP

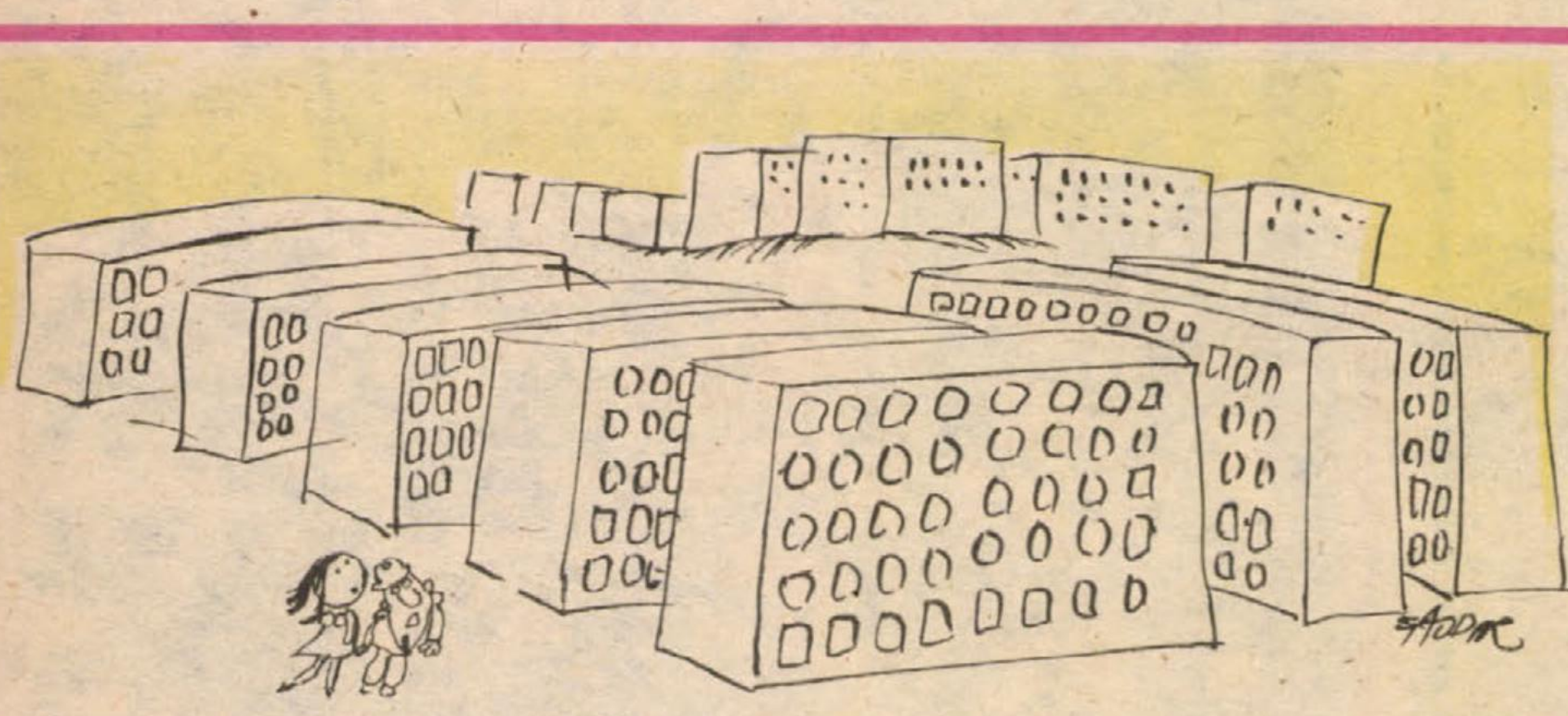

– Uramisten! Hát még rendezettebb lesz?

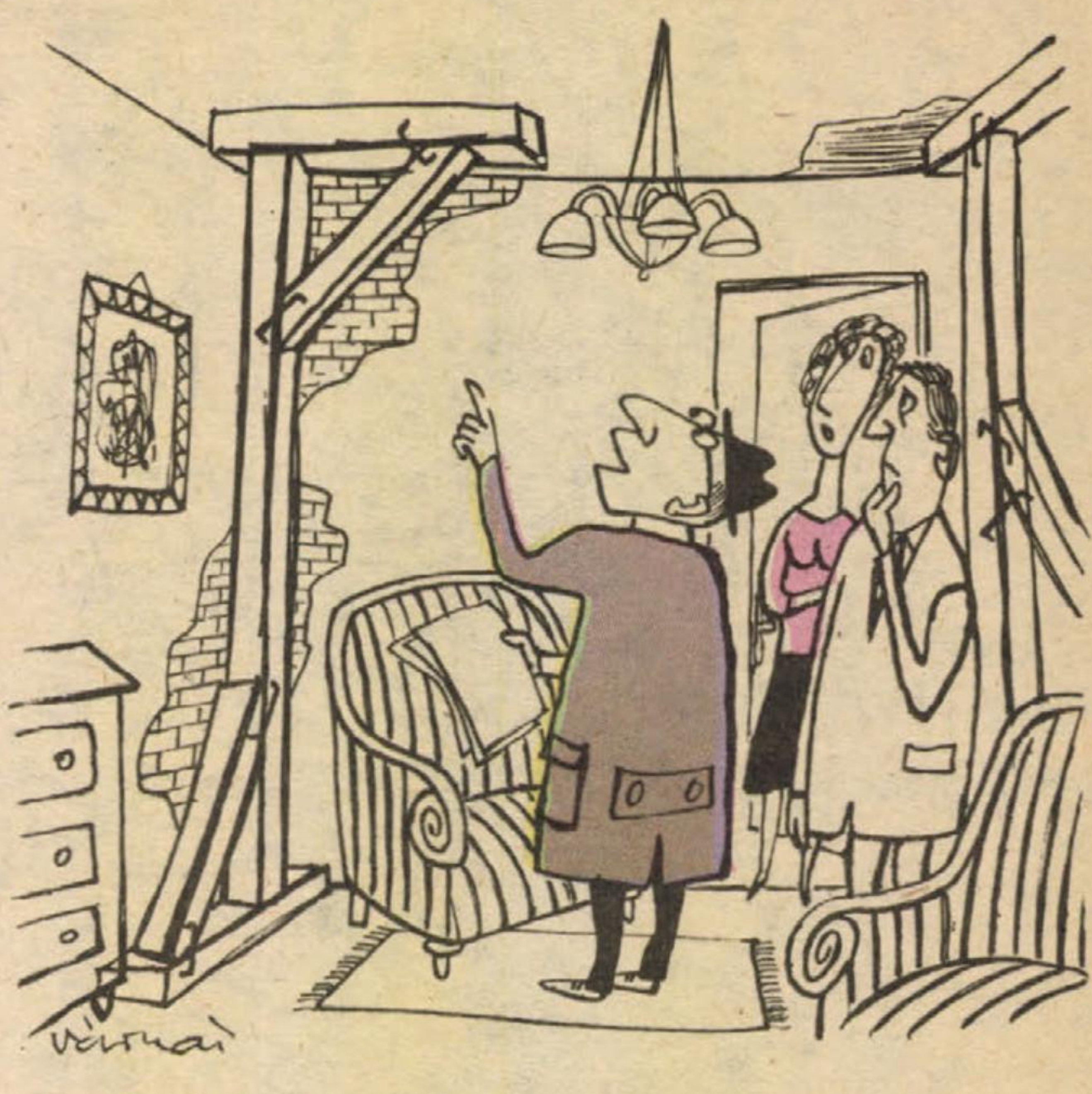

– Felújitjuk a lakást. A tartógerendákat befestetjük valami vidám színre.

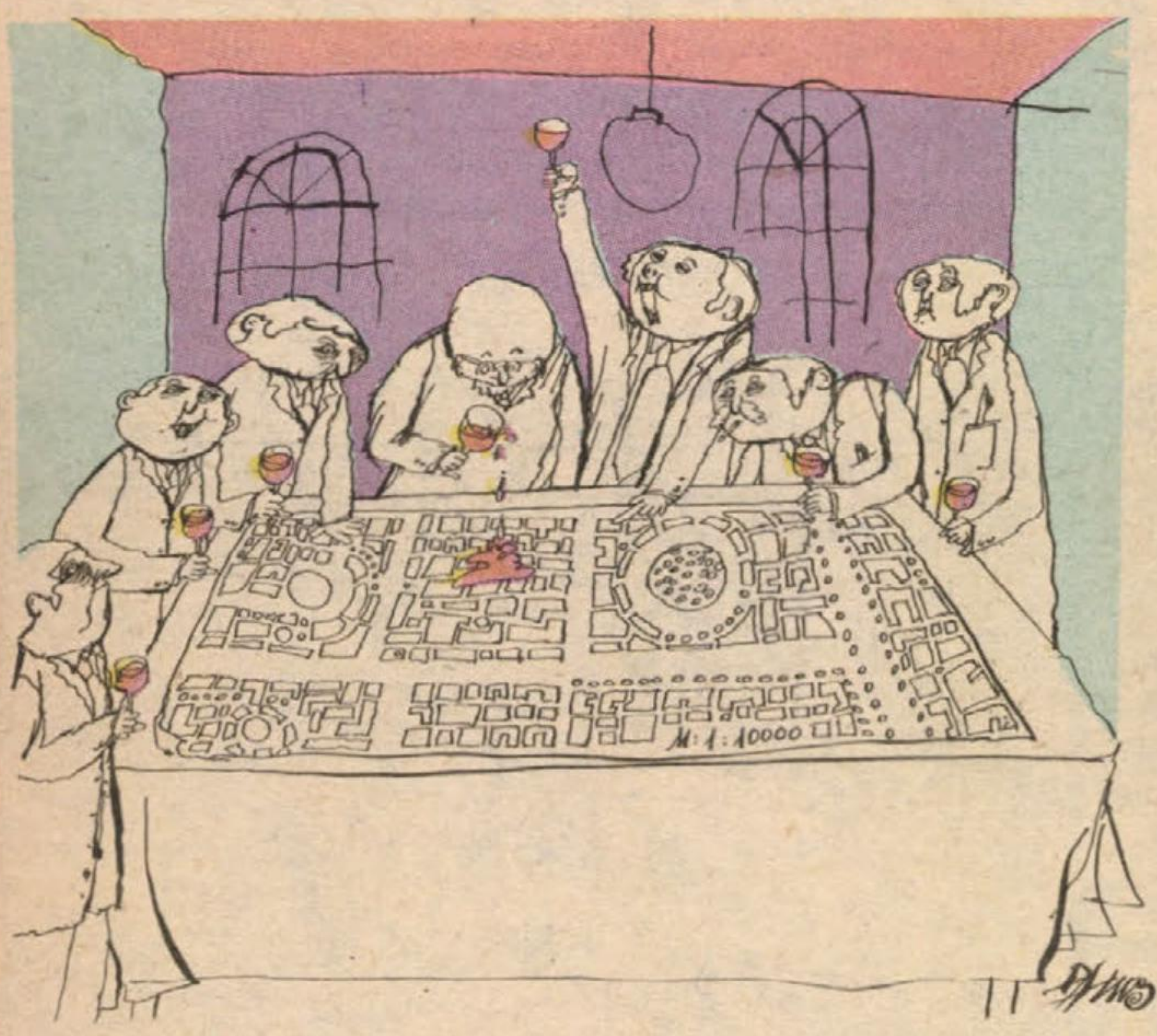

– Ahová a konyak csöppen, ott lesz az italbolt . . .

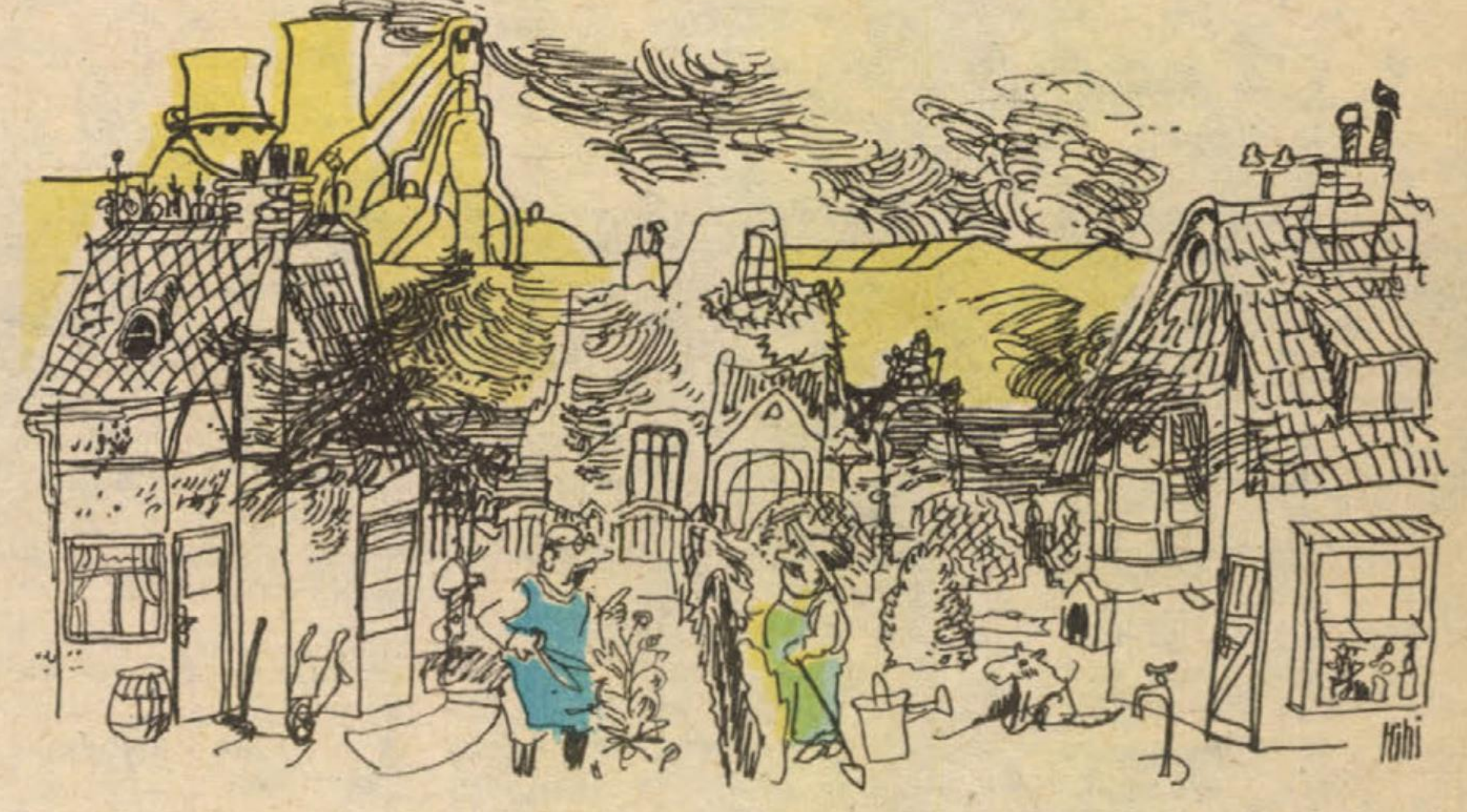

– Nem is örül, szomszéd, hogy várossá lettünk?

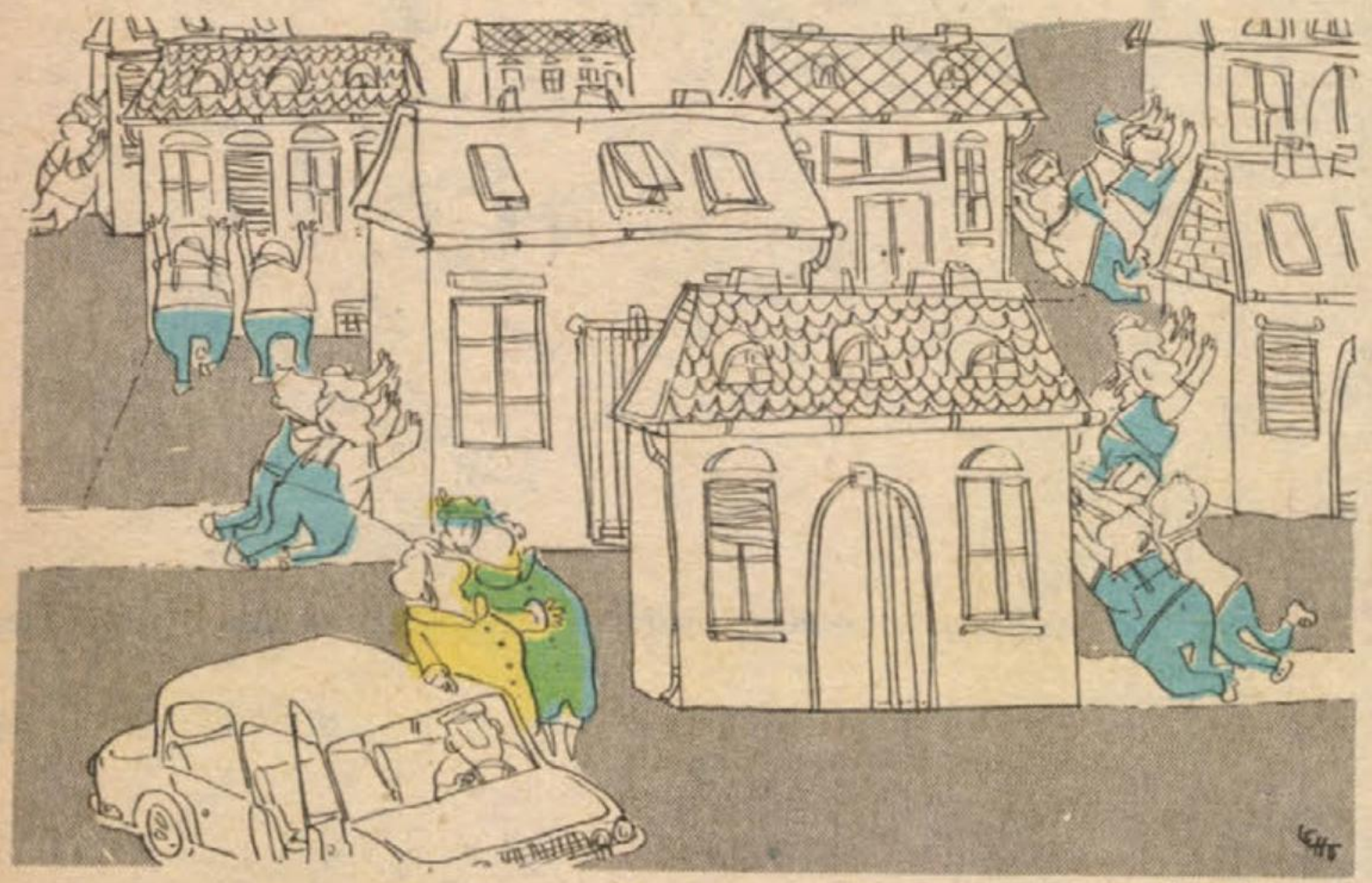

VIDÉKI HATALMASSÁGOK

– Untam már ezt a régi várost, átrendeztettem a férjemmel!

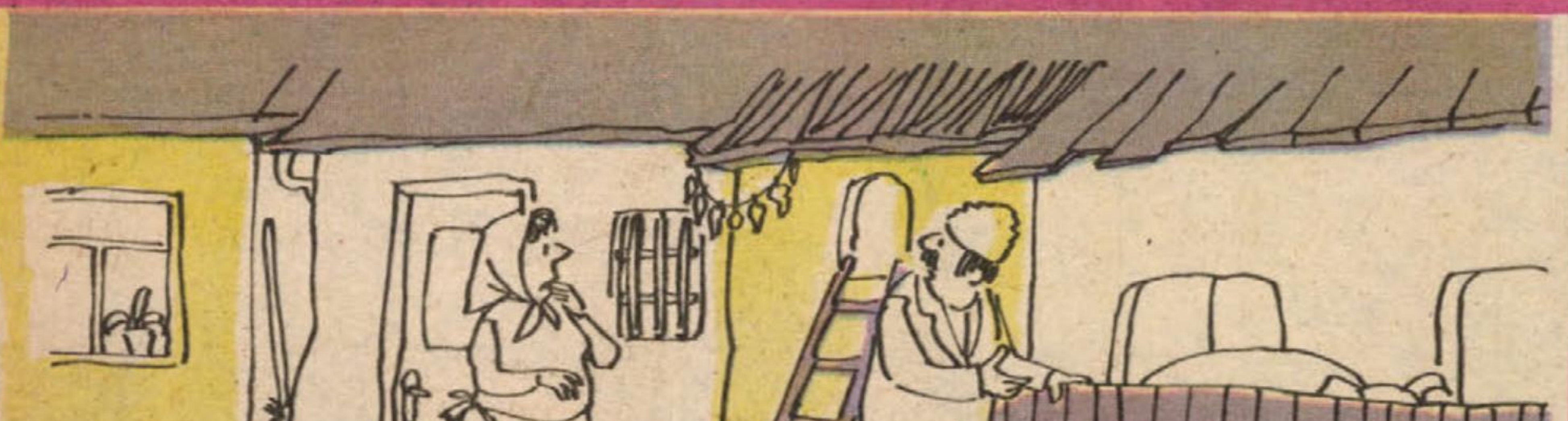

– Mit gondolsz, mama, ha várossá nyilvánítanak minket, ki kell dobni a disznót?

LAKÓTELEP

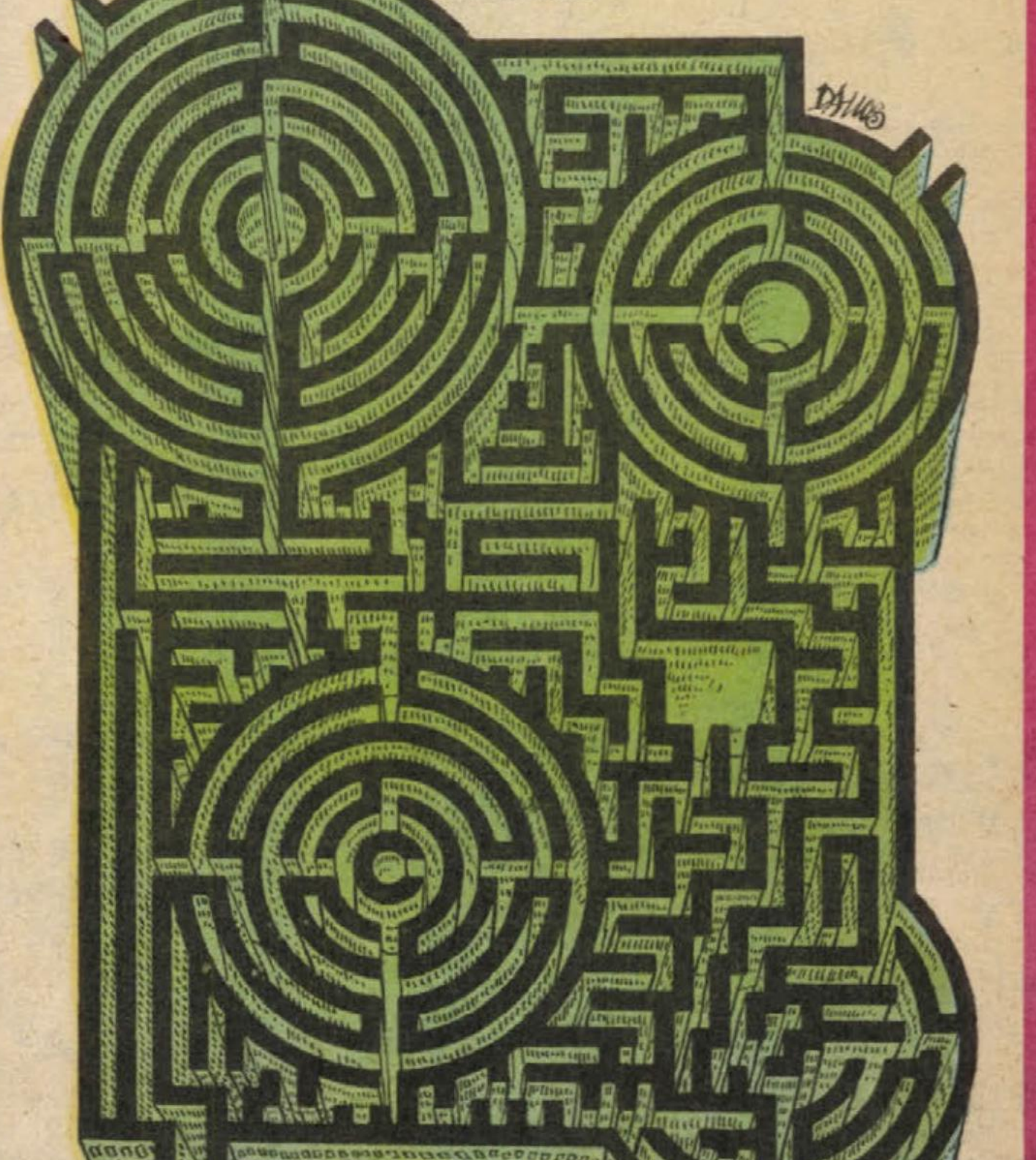

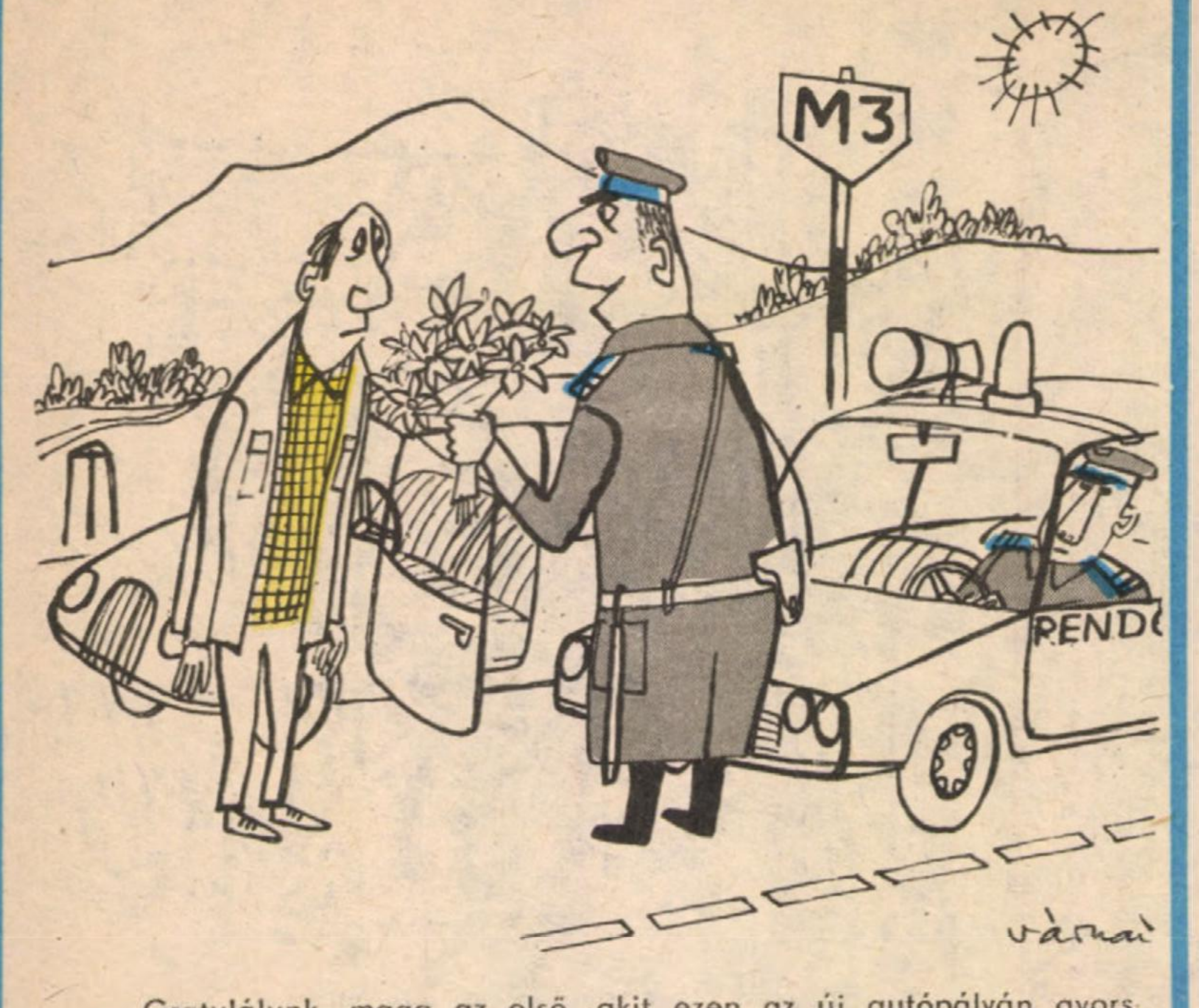

– Gratulálunk, maga az első, akit ezen az új autópályán gyorshajtásért megbüntetünk...

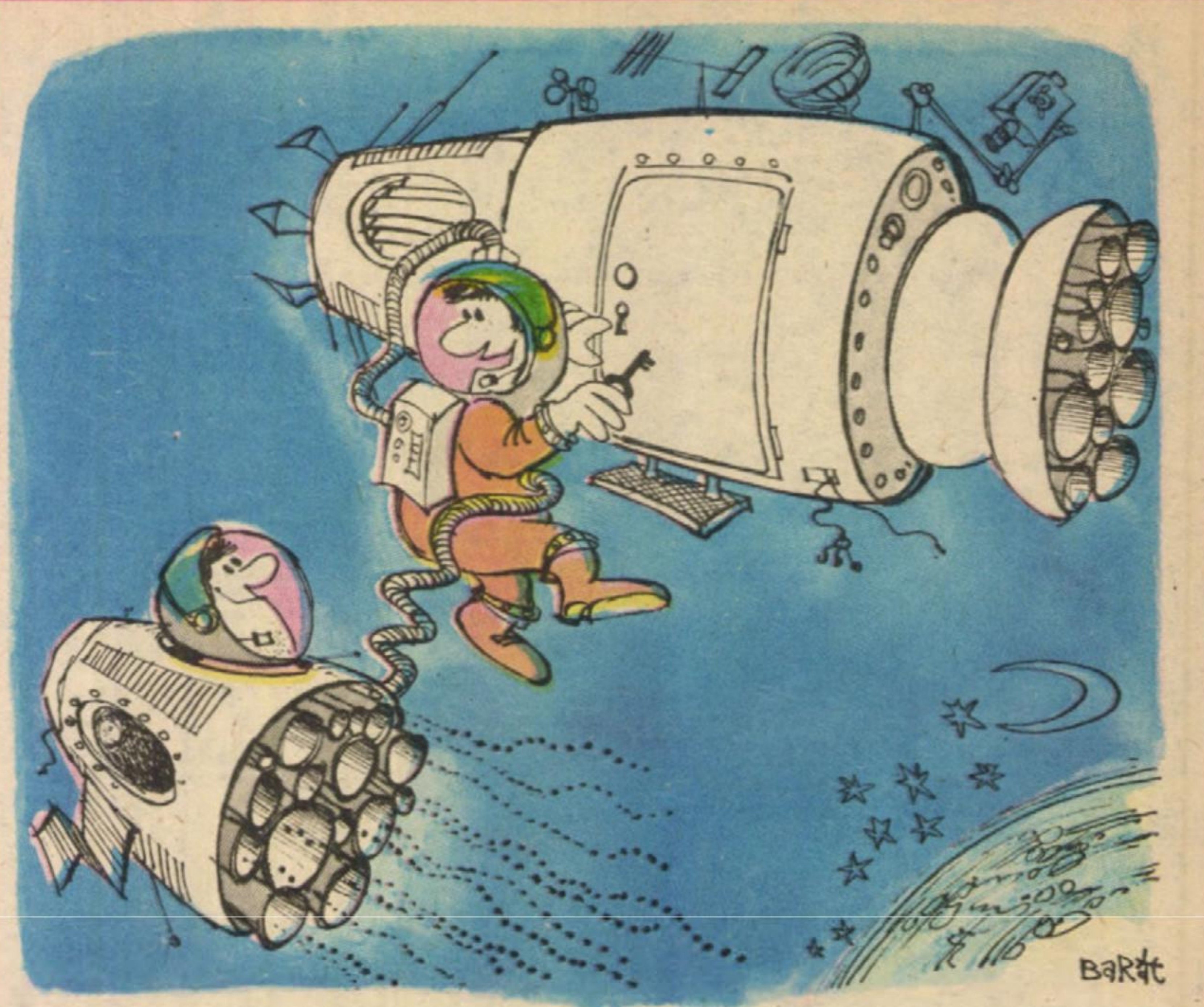

– Arra az időre, ameddig nem tartózkodunk itt, ki kellene adni az IBUSZ-on keresztül...

SZÓSZÖCSKÉK

Sportújságírói mondat: *„Élesedik a versenyfutás a bajnoki címért”.* Éleslövészetről már hallottam, élesfutásról még nem. De már semmin nem csodálkozom, amióta megtanultam, hogy *„a helyzeteket be kell lőni.”* Ezt már a sportolók is úgy bemagolták, hogy még akkor is a helyzeteket próbálják belőni, amikor a labdát kéne.

*

Lidércnyomásos napilaphír egy itáliai focibotrányról: *„A kitört verekedést a rendőrök csak könnygázbombákkal tudták befejezni, és a mérkőzés utáni tumultusban nyolc rendezőt megkéseltek.”*

Szép kis rendőrök: alig fejezik be a verekedést, máris nekiállnak rendezőket késelni. Gondolom, szegény garázda szurkolók tehetetlenül szemlélték az egyenruhások randalírozását.

*

Csodálatos az emberi emlékezet.

A hetvenhét év előtti leányosztályból ketten maradtak meg: Dénes Zsuka néni, a kitűnő írónő, Ady egykori menyasszonya, és az én nagymamám. Nemrégiben összehoztam egy „osztálytalálkozót”, melynek érdekessége az volt, hogy a két, immár a 95-ös esztendő felé derekas kitartással menetelő idős hölgy több mint háromnegyed évszázada — egészen pontosan: tizenhat éves koruk óta — nem találkozott személyesen.

A viszontlátás pillanatát sosem felejtem el. Zsuka néni és nagyanyám egymásra néztek, s kitárt karral zuhantak egymás kebelére. Közben teljesen egyszerre kiáltották:

— *Te semmit nem változtál!*

*

Régebben azt mondtuk: „Ne csináljunk bolhából elefántot”. „Ne fújjunk föl mindent.” „Nem kell az ördögöt a falra festeni.” Ne lássunk rémeket.” (Mindezt főleg olyankor, ha el akartuk hárítani a jogos kritikát.) Később azt mondtuk: „Nem kell mindent dramatizálni”. Ma már ezen is túl vagyunk. Napjaink sémaszövege szerint nem a dolgok dramatizálása, hanem *„túldramatizálása”* a káros. Vagyis dramatizáljunk nyugodtan, csak ne túl. Lássunk rémeket, de csak módjával. A „dramatizálás” bolháját így fújtuk föl a „túldramatizálás” értelmetlen elefántjává. A „még fokozottabban” után nemzeti felsőfok-mániánk újabb születlenséggel gazdagította a gondolkodni restek előregyártott kifejezés-tárát.

Igazán nem akarom túldramatizálni a falra festett ördögöt, de a minap ez a mondat ütötte meg a fülem: „Az illető a korábbi figyelmeztetés ellenére *még fokozottabban túldramatizálta* a helyzetet.” Magyarán túlzásba vitte a túlságba vitt túlzás túlzásba vitelét. Azt hiszem, ez a csimborasszó, a non plus ultra, a csúcs, a rekord. Nyelvi zagyvaságban és a bírálat elfojtásában egyaránt.

*

Költők találkoznak az utcán. Kölcsönös üdvözlés — Á! Á! Szervusz! Szervusz! —, majd:

— *Hogy mennek soraid?*

Timár György

A GICCSFESTŐ BŰNHŐDÉSE

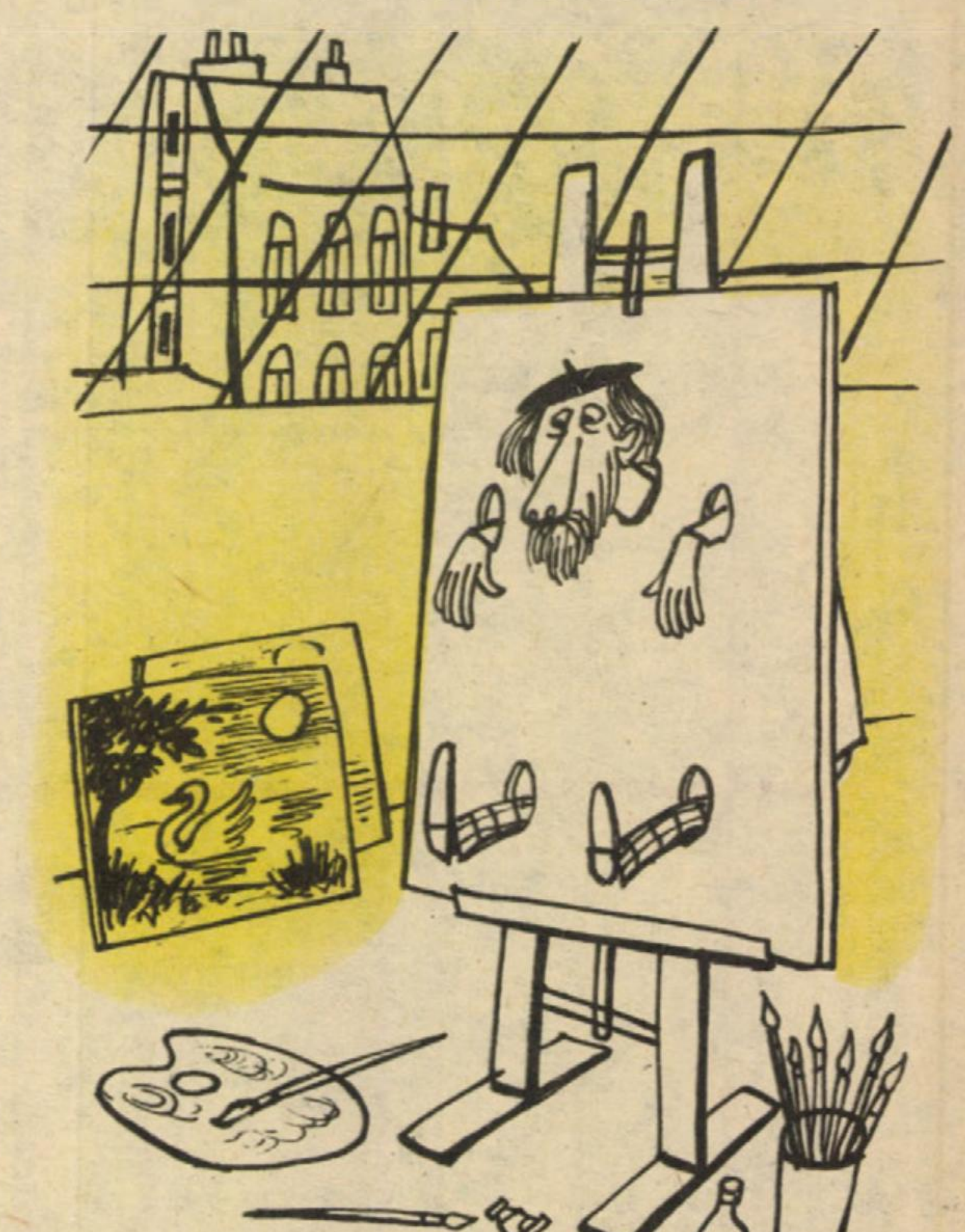

SZIGORÚ FEGYELEM

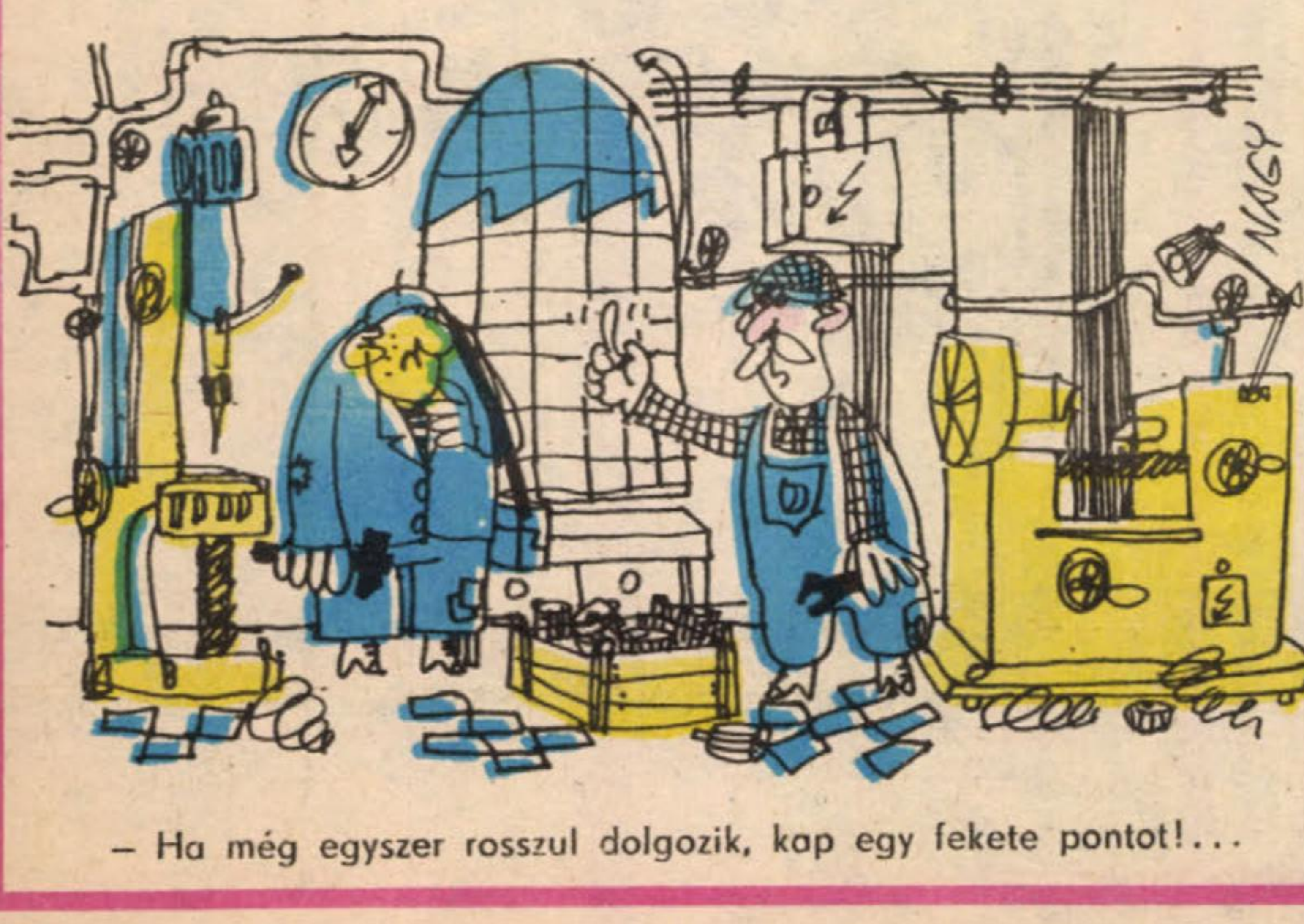

– Ha még egyszer rosszul dolgozik, kap egy fekete pontot!...

KÉPCSŐLAKÓ

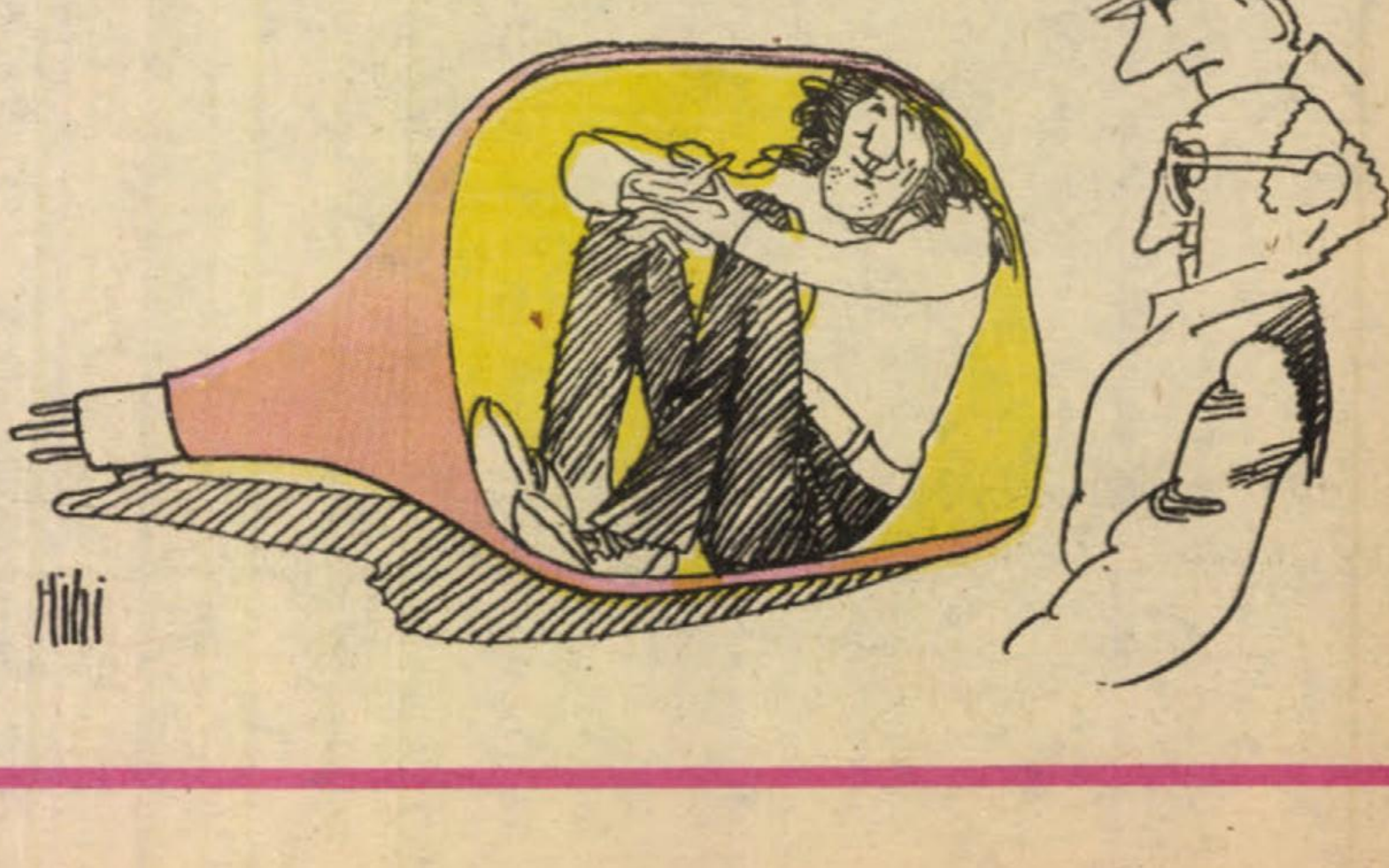

A KÉSŐNJÖVŐ

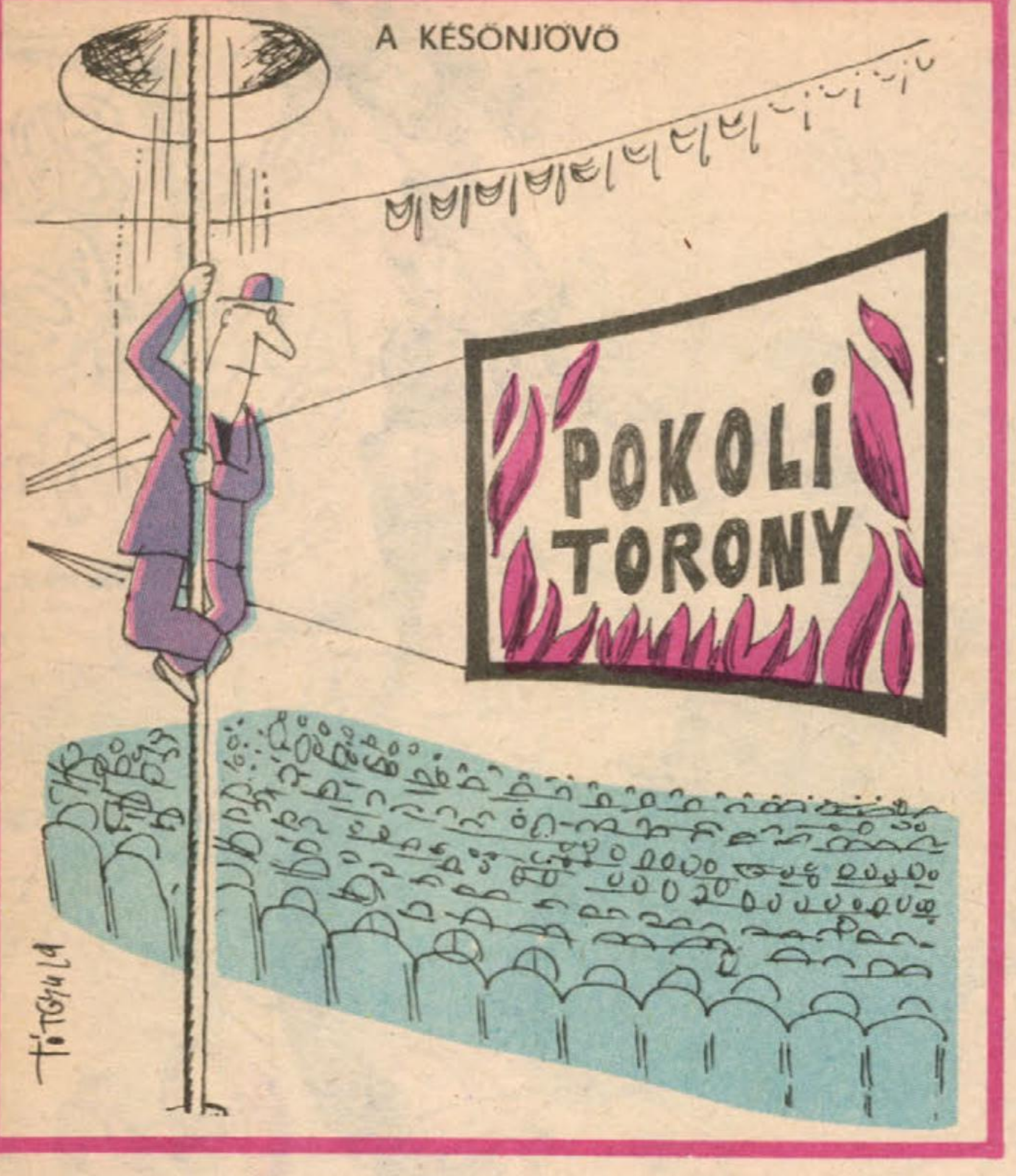

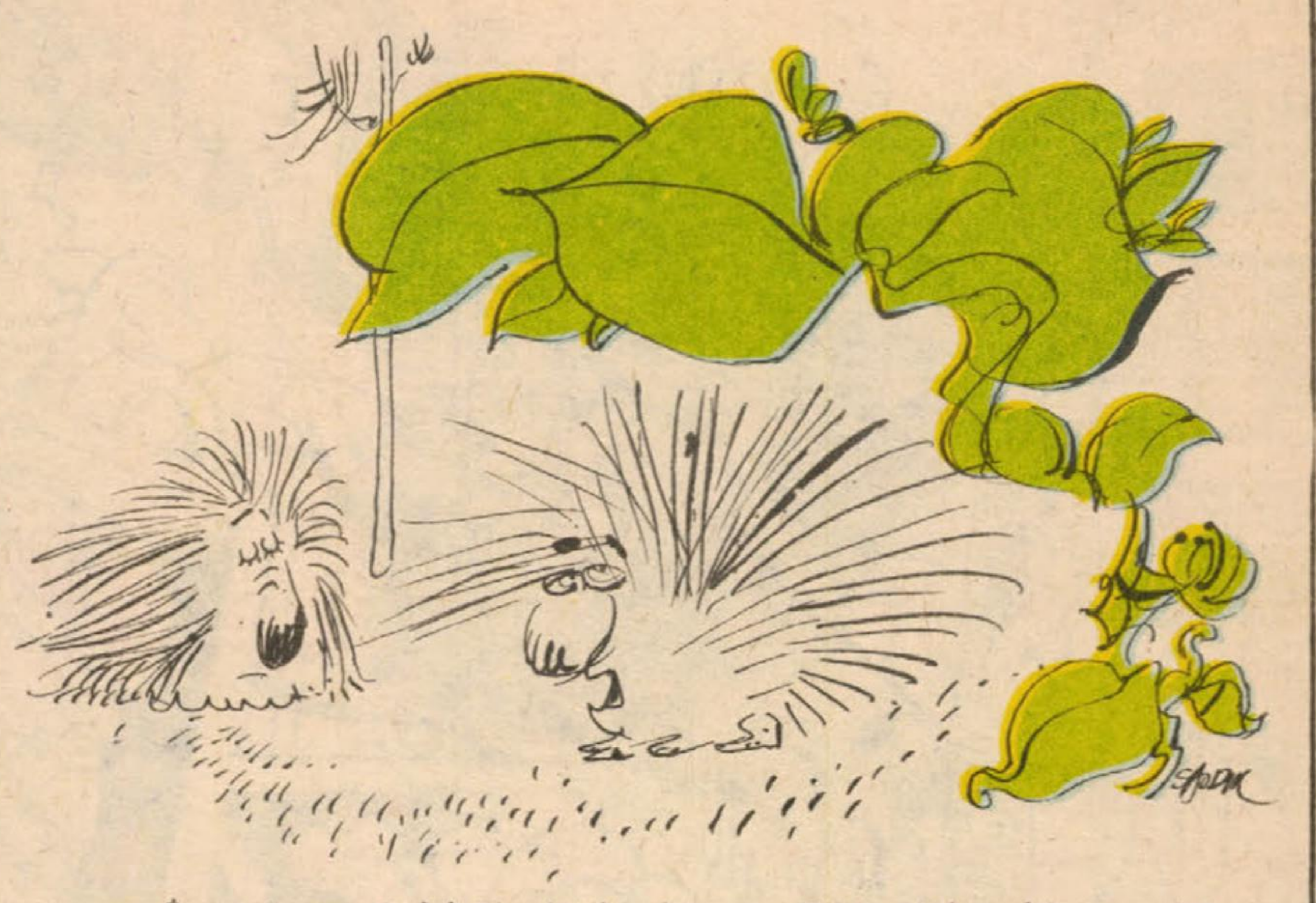

– És az is rosszindulatú pletyka, hogy vadházasságban éltem a kaktusszal!

Pokoli lakás

1

Tizennyolc óra negyvenkor vettem észre, hogy lakásomban minden villany ég.

Égnek az összes lámpák. A csillártól a kislámpáig az íróasztalomon.

Nem vesztettem el a fejem. Nem rohantam át a szomszédba, hogy jöjjenek segíteni, mert akkor azonnal kitört volna a pánik.

A szobában négy darab százas villanykörte égett és én egyedül voltam.

— Indulás! — mondtam magamnak. — Miért nem indulsz már? Csak nem félsz?

Bevallom őszintén. Féltem.

2

Aztán összeszedtem magam és szirénázva elindultam a villanykapcsoló felé. Istenkém, ha akkor láttak volna a nőismerőseim. Elszánt voltam, mint Steve McQueen, a „Pokoli torony” című film tűzoltófőparancsnoka. Talán még elszántabb is. És az arcomon nem lehetett látni, hogy a szívem legmélyén félek.

Pokoli lakás!

— Utat, emberek! Hagyjanak dolgozni! — kiáltottam egy kicsit idegesen. Két lépéssel a villanykapcsoló előtt.

3

Egy lépéssel a villanykapcsoló előtt ellenőriztem, hogy nálam van-e a mutatóujjam, amivel lenyomom a kapcsolót. Nálam volt. Micsoda mázli!

Kikapcsoltam a szirénámat, mert már nagyon idegesítő voltam önmagamnak és megérintettem a kapcsolót. Na most! Nyomás!

Sikerült! Már csak két százas villanykörte égett.

— Jól vagy?

— Minden oké — feleltem és megtörültem a verítékező homlokomat.

4

Pihentem egy keveset, aztán ismét munkához láttam. Megnyomtam a másik kapcsolót.

A pokoli lakás szobájában már csak egy kislámpa égett.

— Jól vagy? — kérdeztem önmagamtól a falhoz dőlve.

— Minden oké.

— Bírod még?

— Bírnom kell.

— Stramm fickó vagy!

— Én az.

5

Tizennyolc óra negyvenöt perc. A szobában már nem égett semmi. Eloltottam mindent.

Most meg kell közelítenem a konyhai kapcsolót. De hogyan? Drótkötélpályát kifeszíteni már nincs időm és különben sincs otthon drótkötelem. Cukorspárgám van, de az nem elég erős. Elszakadna és akkor zutty. Elképzeltem magam elé, ahogy zuhanok lefelé a mélybe.

Nem. Inkább gyalog megyek.

Vagy telefonáljak helikopterért?

6

Gyalog mentem ki a konyhába. Felnéztem a plafonra. A villanykörte sárga fényben izzott. Le kellene verni a plafonnal együtt, ahogy a tűzoltók csinálják, de mit szólna a felettem levő lakó.

— Jól vagy?

— Minden oké!

— Büszke vagyok rá!

— Én is!

Egy perc múlva itt sem égett semmi. Csak egy kis füstszagot lehetett érezni. A pipámból a parázs ráesett a pulóveremre.

7

Villámgyorsan eloltottam a pulóveremet. Megmenekültem. Ha nem vagyok elég gyors, égő fáklyaként ki kellett volna ugranom a harmadik emeleti lakásom ablakából.

Dolgoztam tovább. Még három villanykapcsoló van a lakásban. Pokoli lakás! Hány villanykörte ég még? Nem tudom. De most már mindegy. El kell oltani minden lámpát.

Bumm! Ez mi volt?

Az egyik villanykörte kiégett. Kiégett teljesen. Ha lett volna nálam tolólétra és fecskendő, talán nem ég ki.

Tizennyolc óra negyvenhét perc. Már egyetlen villanykörte sem égett.

— Jól vagy?

— Minden oké.

— Fáradt vagy?

— Nagyon.

— Kemény munka volt.

— Az.

8

Tizennyolc óra negyvennyolc perc. Bekapcsolom a tévét. Hátha benne leszek a tévéhíradóban.

Mikes György

SZÁZADIK SZÜLETÉSNAP

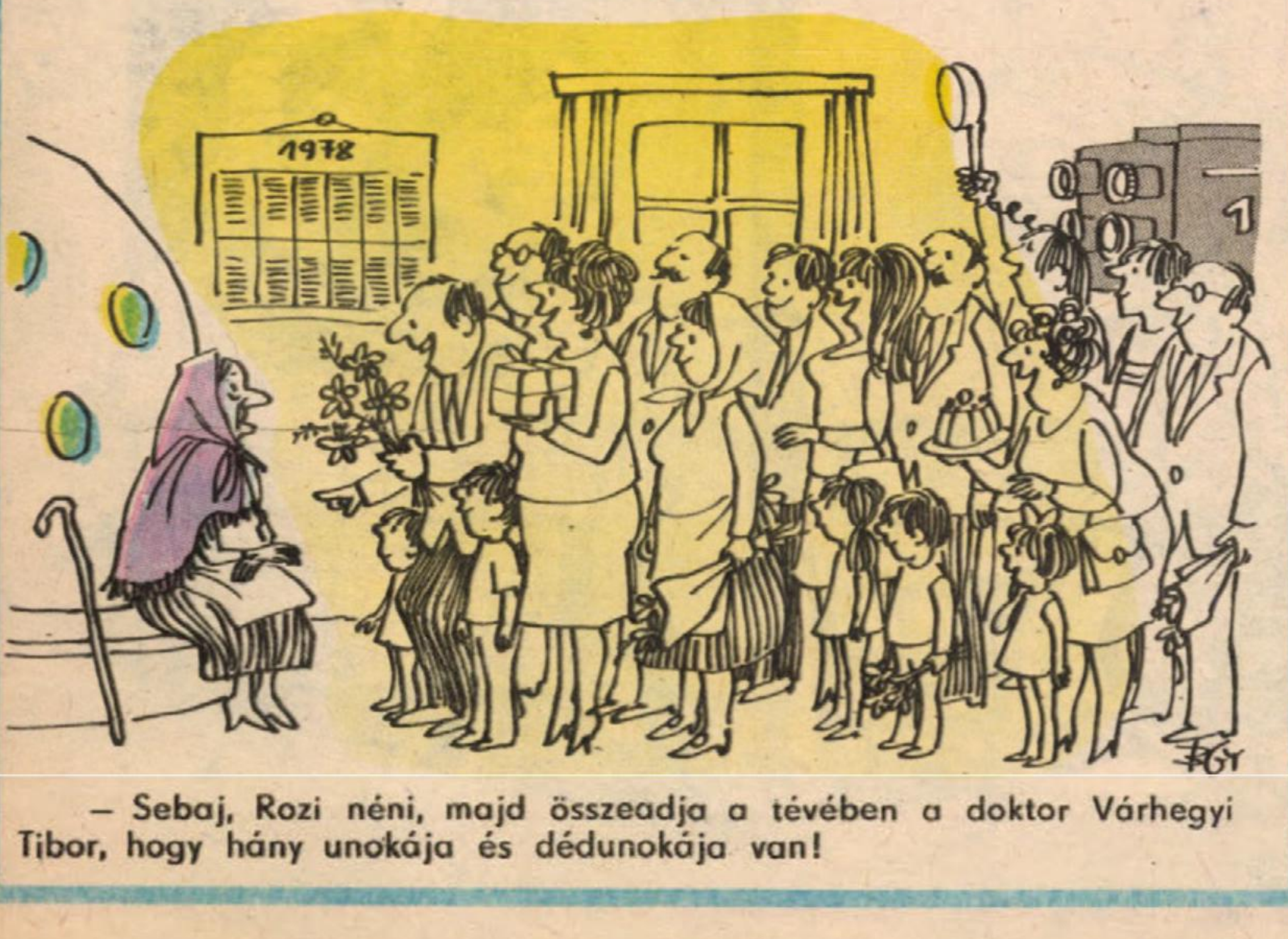

– Sebaj, Rozi néni, majd összeadja a tévében a doktor Várhegyi Tibor, hogy hány unokája és dédunokája van!

KORSZERŰ MESE

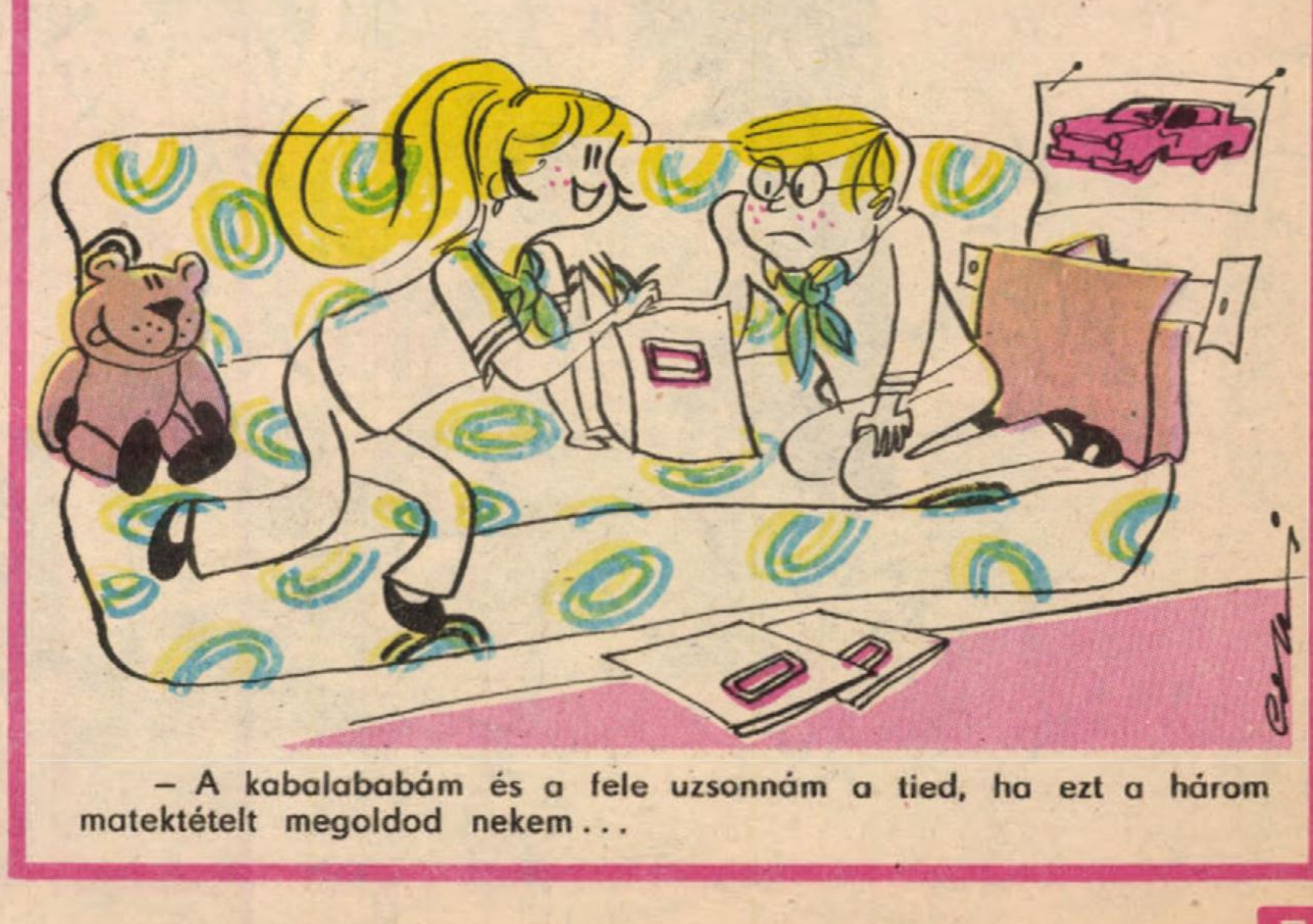

– A kabalababám és a fele uzsonnám a tied, ha ezt a három matektételt megoldod nekem...

MÉSZÁ ÓS ANDRÁS:
Elvarázsolt kastély művek
SZOMSZÉD MÜVEK
Termelésirányítás
Ha nem gazdaságos, bezárjuk!
Selejt
Mgo
Munkalélektani labor
Minden jól megy! M jól megy...
Állami támogatás
100000
Termegbeszélés
Elszívó
Előbb megpróbálom meggyőzni
Világpiaci árak!
•Előre a versenyképes exportért!•
MÉH
SZOCIALISTA HUMÁNUM
10000
10000
1000
Jutalom
JUTALOM
Jutalom
Jutalom

Fülöp György rajzai

TELEVÍZIÓ, RÁDIÓ-PROGNÓZIS

Gépek a lakásban

Az európai szocialista országokban 100 háztartásra általában 66 televízió, 55 hűtőgép, 56 mosógép és 72 rádiókészülék jut.

A mosógépek forgalma növekedett a legdinamisban és a Szovjetunióban használják átlagosan *a legtöbb* háztartási gépet. Magyarország, Bulgária, Románia és Jugoszlávia háztartásigép-ellátásának várható fejlődése szerint 1990-

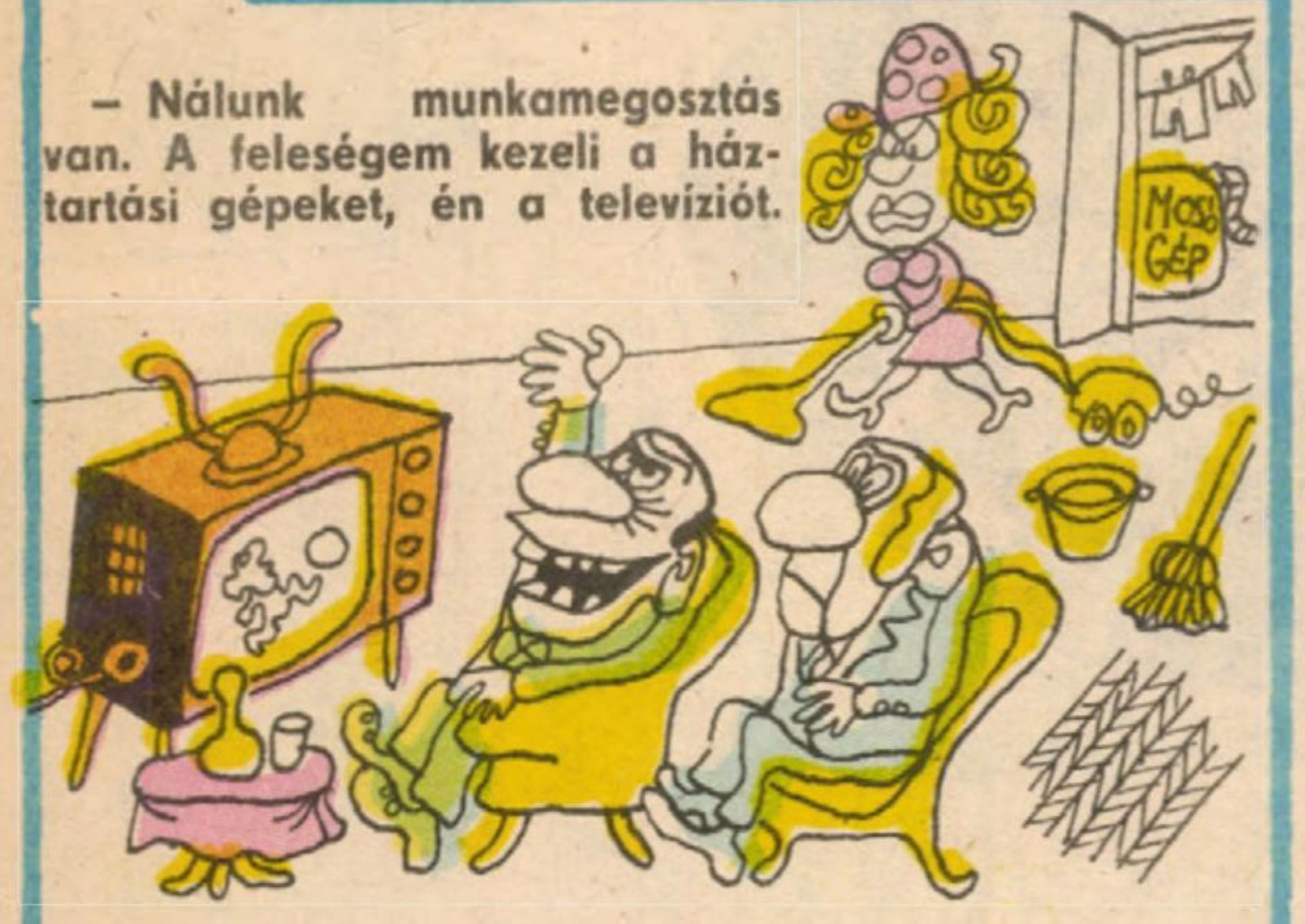
– Nálunk munkamegosztás van. A feleségem kezeli a háztartási gépeket, én a televíziót.

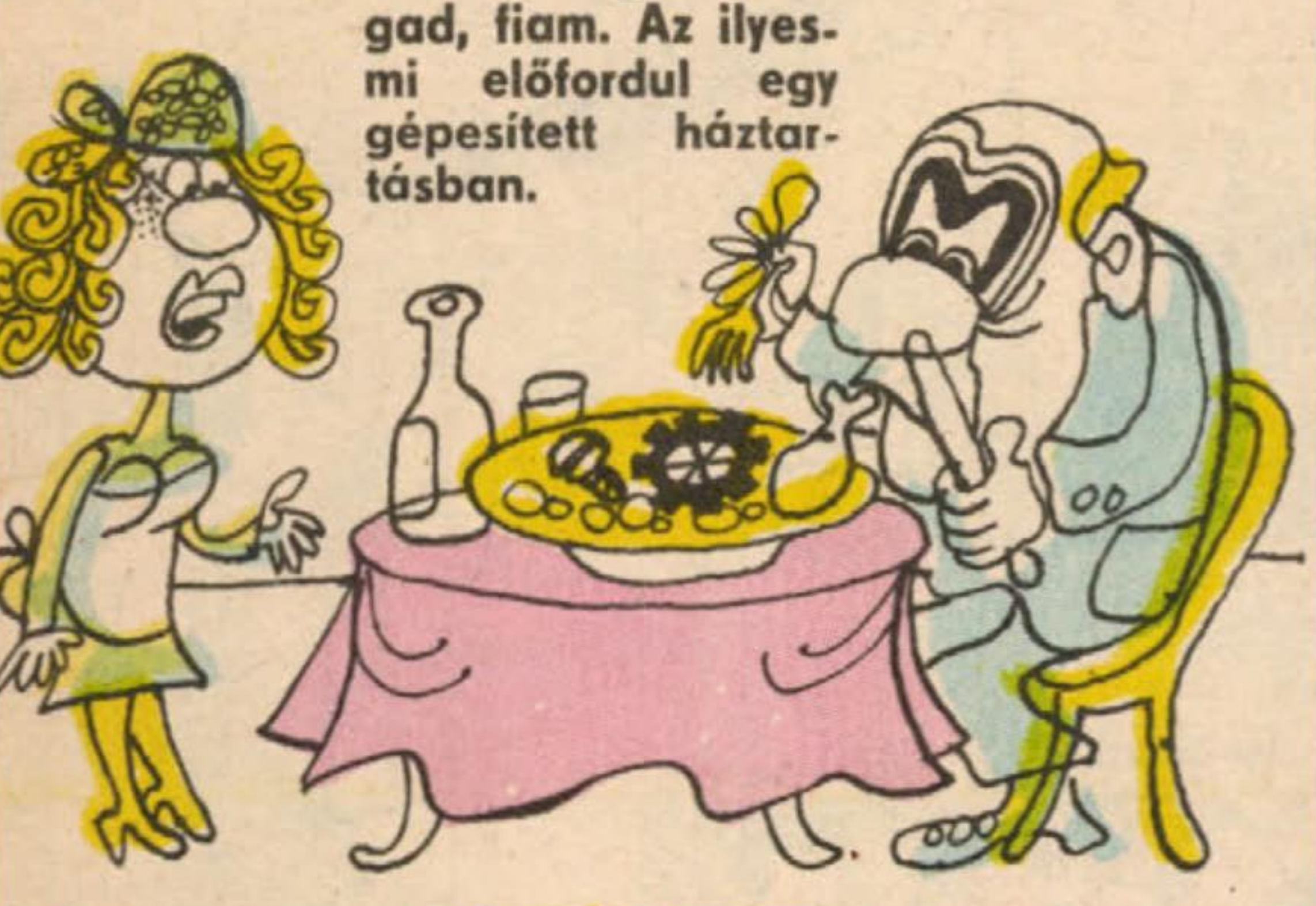
– Ne izgasd magad, fiam. Az ilyesmi előfordul egy gépesített háztartásban.

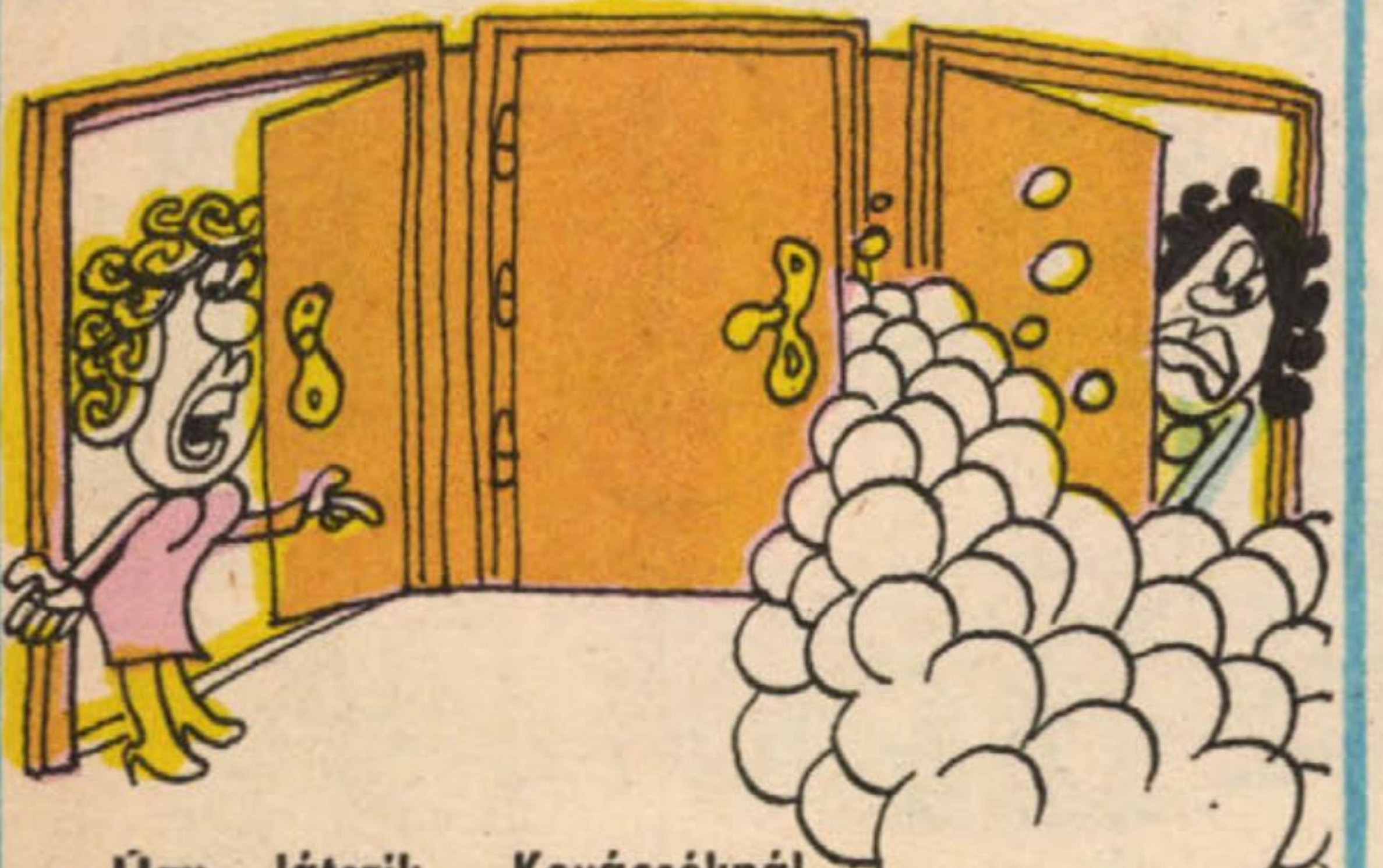
– Úgy látszik, Kovácséknál megint elromlott a habverő.

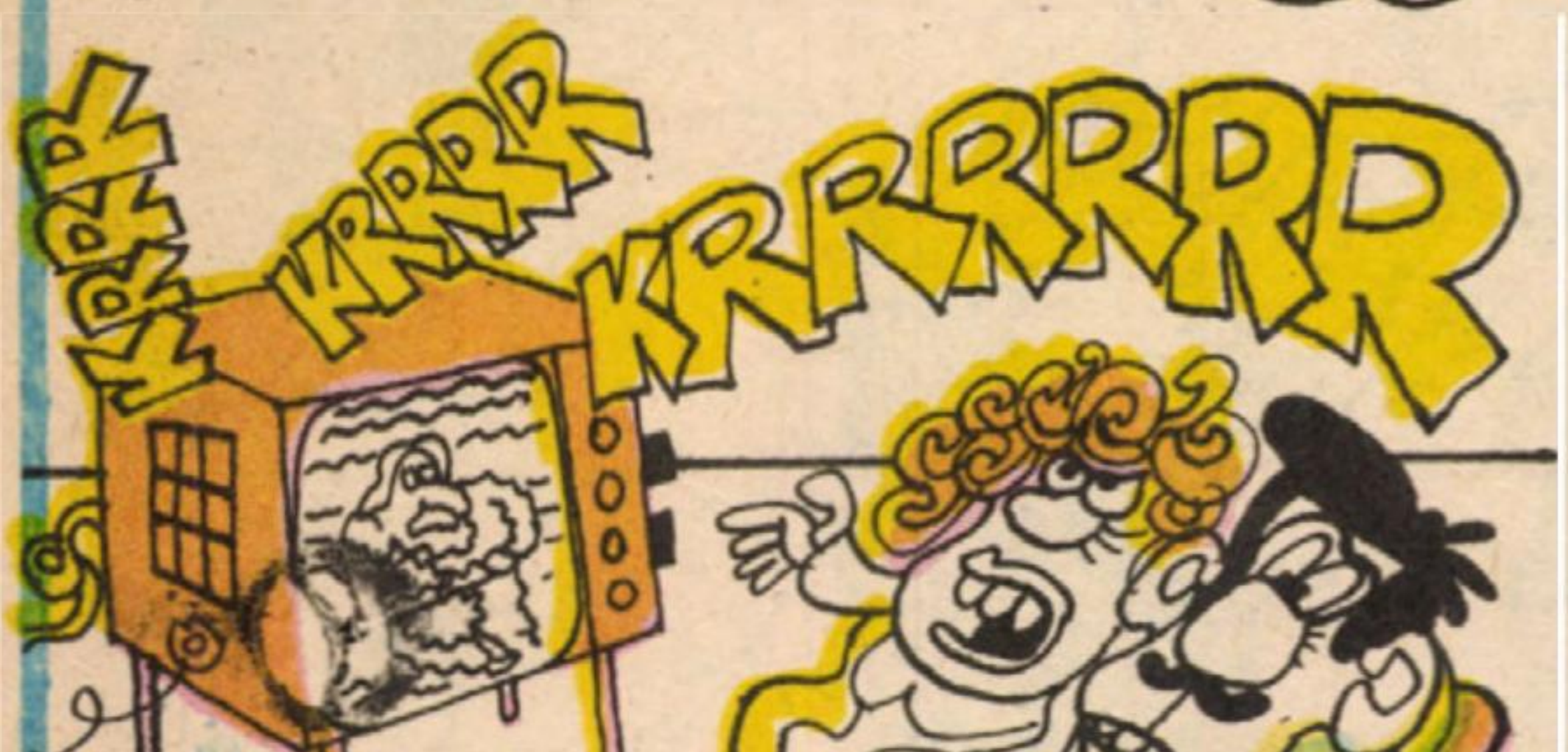

– Jehudi Menuhin hegedül, kíséri a szomszéd porszívón.

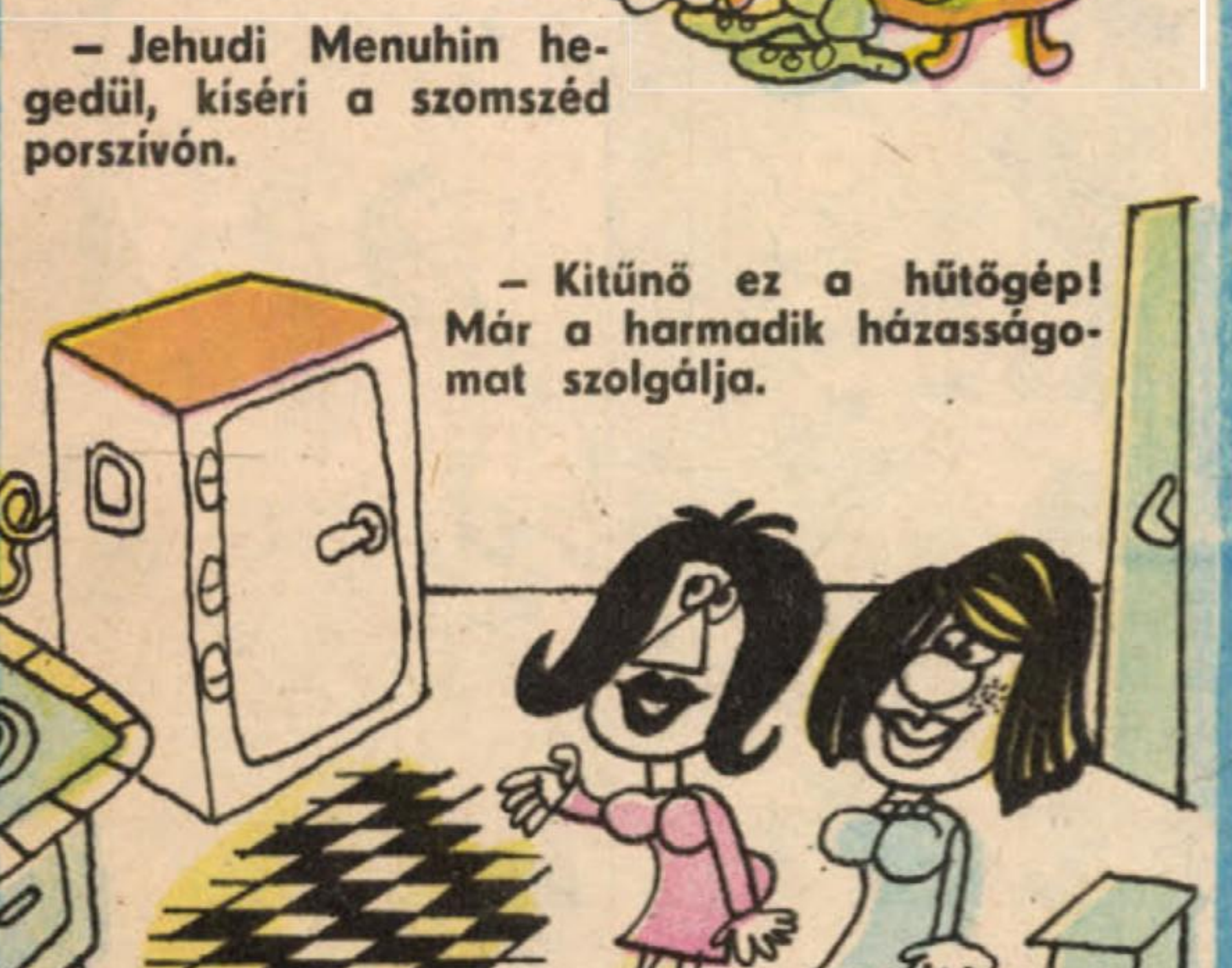
– Kitűnő ez a hűtőgép! Már a harmadik házasságomat szolgálja.

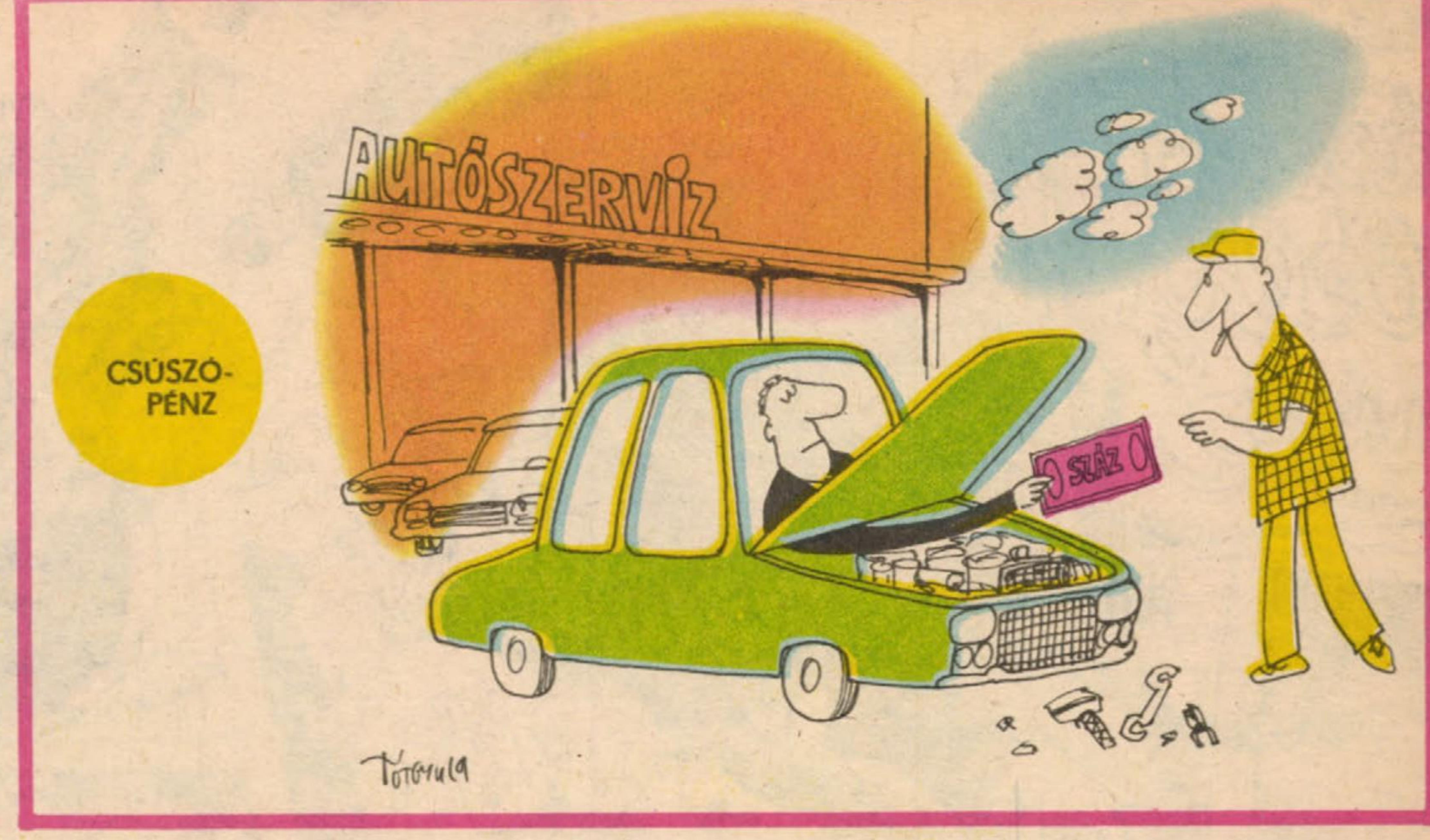
CSÚSZÓPÉNZ

VÉDETT EMBER

Nagy örömömre szolgál, hogy hazánkban egyre szaporodnak a természetvédelmi területek, és most már a Mecsekalján nyíló légyszagoló bodzafű után a dunaszelei nemzeti parkban élő mocsári bólogató ricinus is védett növény lett, mint ahogy a hortobágyi kéregfúró poloska is kivívta ezt a megtisztelő címet magának.

Ezért vettem lelkesedve a gemenesháti természetvédelmi őr meghívását, aki levélben jelezte, hogy náluk olyan világcsodája védett vad él, melyet még a Révai lexikonból se találok ki.

Leutaztam hát Gemeneshátra, és már előre örvendeztem, hogy életemben először megpillanthatom ebben a természetvédelmi paradicsomban a barkás ribizlit, a kilenclyukú bukkanó teknőst. De nem ez történt.

Az őr közölte, hogy az ártéri erdőkben egy furcsa ember lakik a védett vadváltón egy szénégető kunyhóban, és a „Csak ülök és mesélek" stábja is készített vele riportot, mert minden hivatalos papírja megvan ahhoz, hogy a világ első védett embere legyen. Felkerestem őt, és szokásomhoz hűtlenül a tárgyra tértem:

— Mi késztette arra, hogy a gemenesháti természtvédelmi területre költözzön?

— A sztori kacskaringós — felelte ő. — Rájöttem, hogy hazánkban már ma a sashegyi szaladgáló póknak és a kisbalatoni reszkető tulipánnak is van saját, védett lakása, míg én az egy szoba konyhában ki voltam téve családom szeszélyének és az egyéb környezeti atrocitásoknak.

— Vagyis nem lakáskérvényt adott be a tanácshoz, hanem a védett ember kinevezéséhez szükséges kérelmet.

— Így, ahogy mondja! De nem volt könnyű! Először is el kellett mennem tüzetes orvosi vizsgálatra, vérnyomásmérésre, vérvételre, vizeletpróbára, hogy orvosilag megfeleljek a védett ember kritériumának. Aztán hetvennyolc űrlapot és ezerháromszáz rubrikát kellett kitöltenem, amíg megkaptam az engedélyt a védett emberségre itt, Gemenesháton.

— De végül is, miért váltotta ki a védett emberségre az engedélyt?!

— Nézze, ez hosszú! Röviden csak annyit tudok mondani, hogy az utóbbi két évben három ember bukott le a vállalatunknál a szívinfarktustól, egy pedig idegességében megevett tíz kiló nyugtatót.

— Csakhogy a hajsza, az idegeskedés, a neuraszténia, a szívinfarktus nálunk nem jellemző!

— Én nem tudom, hogy ön hol él, de az biztos, hogy még fiatal. Ilyen korban az ember még nem számíthat kitüntetésre. Én a vállalati áskálódásokkal teletűzdelt munkám után majdnem megkaptam a szívtrombózis koszorúerének bronz fokozatát. Most itt a természetvédelmi területen egy mosolygó réti kalákával élek közös háztartásban, s mondhatom magának, hogy jól kijövünk egymással. A kaláka nem akar helyettem külföldre menni, a kaláka nem számít prémiumra, nem ad randevút a feleségemnek, csak beszippant néha kocsányaival egy védett szöcskét, amit önzetlenül megoszt velem.

— Egyszóval, itt a védett mozsárpinty és a védett nyöszörgő hajnalka társaságában védelmet élvez?!

— Hát igen. De ki az az ember, aki ott közeledik?... Jézusom, a szakszervezeti bizalmim!

— Hova rohan?

— Na, ne hülyéskedjen, elmaradtam három hónapi szakszervezeti bélyeggel!...

És ezzel a világ első védett embere bemászott a gemenesháti vadrezervátum egyetlen tarajos viperájának odújába.

Tormai László

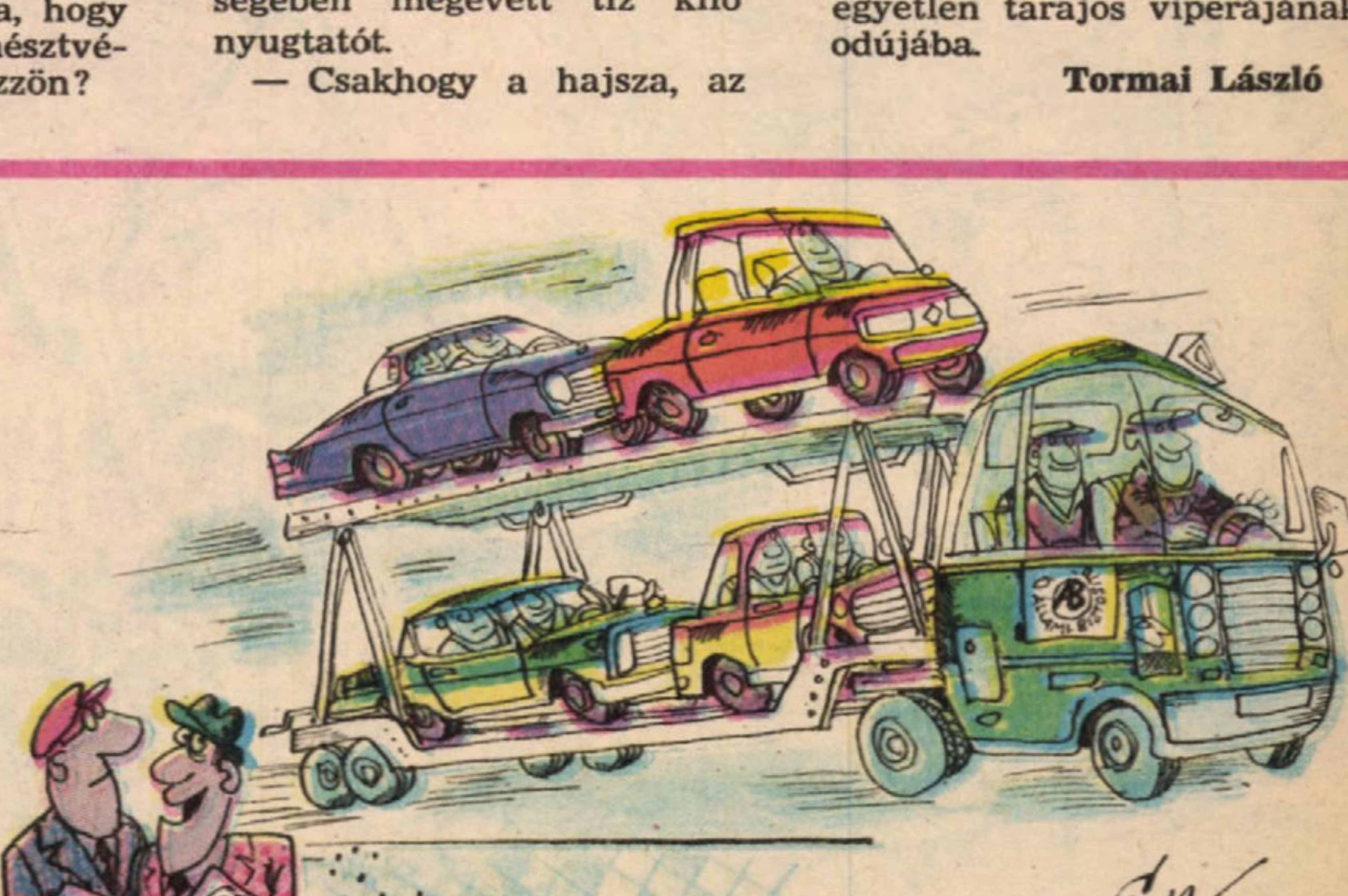
MEGELŐZÉS

– Csúcsforgalomban hazaszállítjuk őket. Olcsóbb, mint a koccanásos károkat fizetni!

leégés

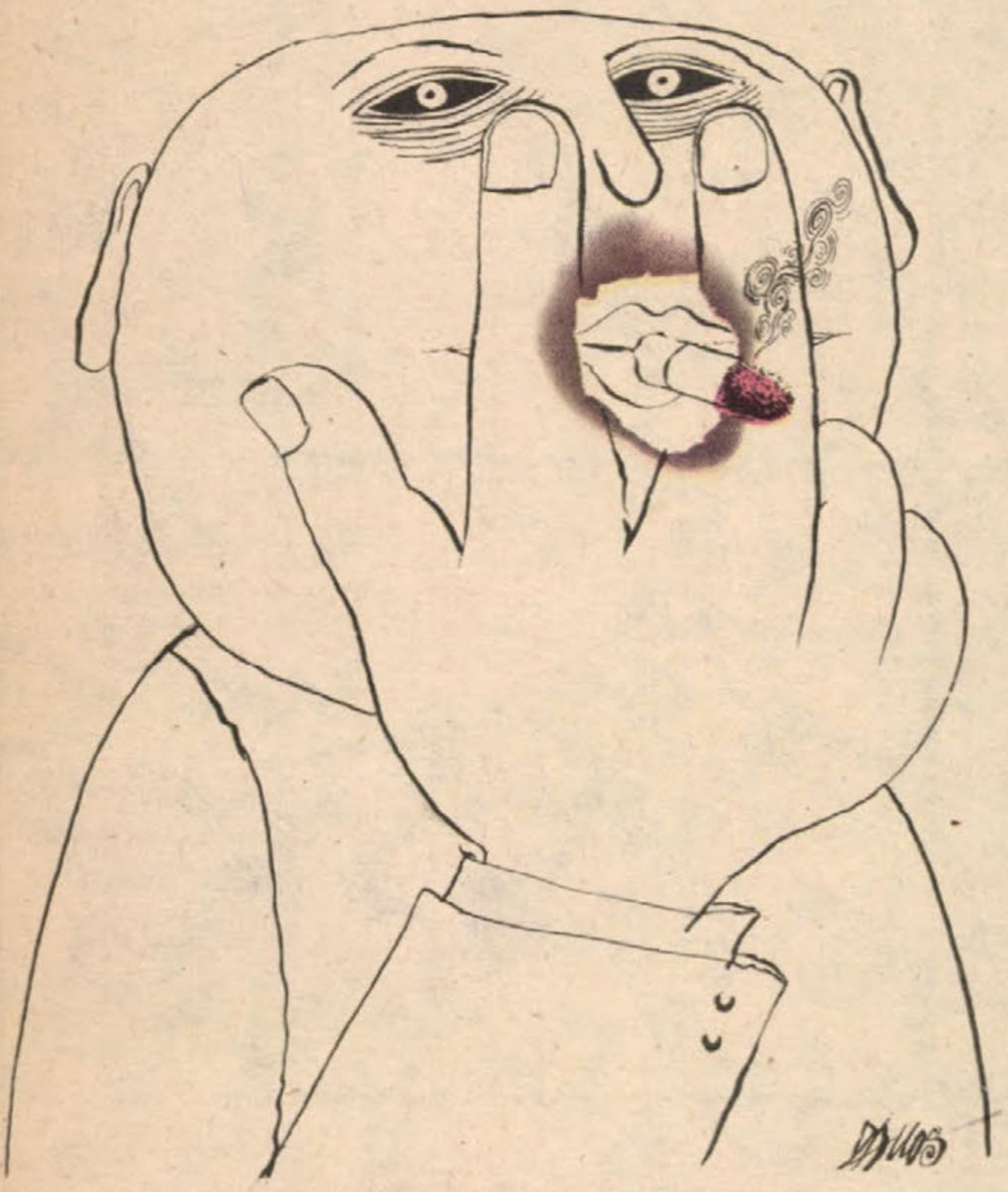

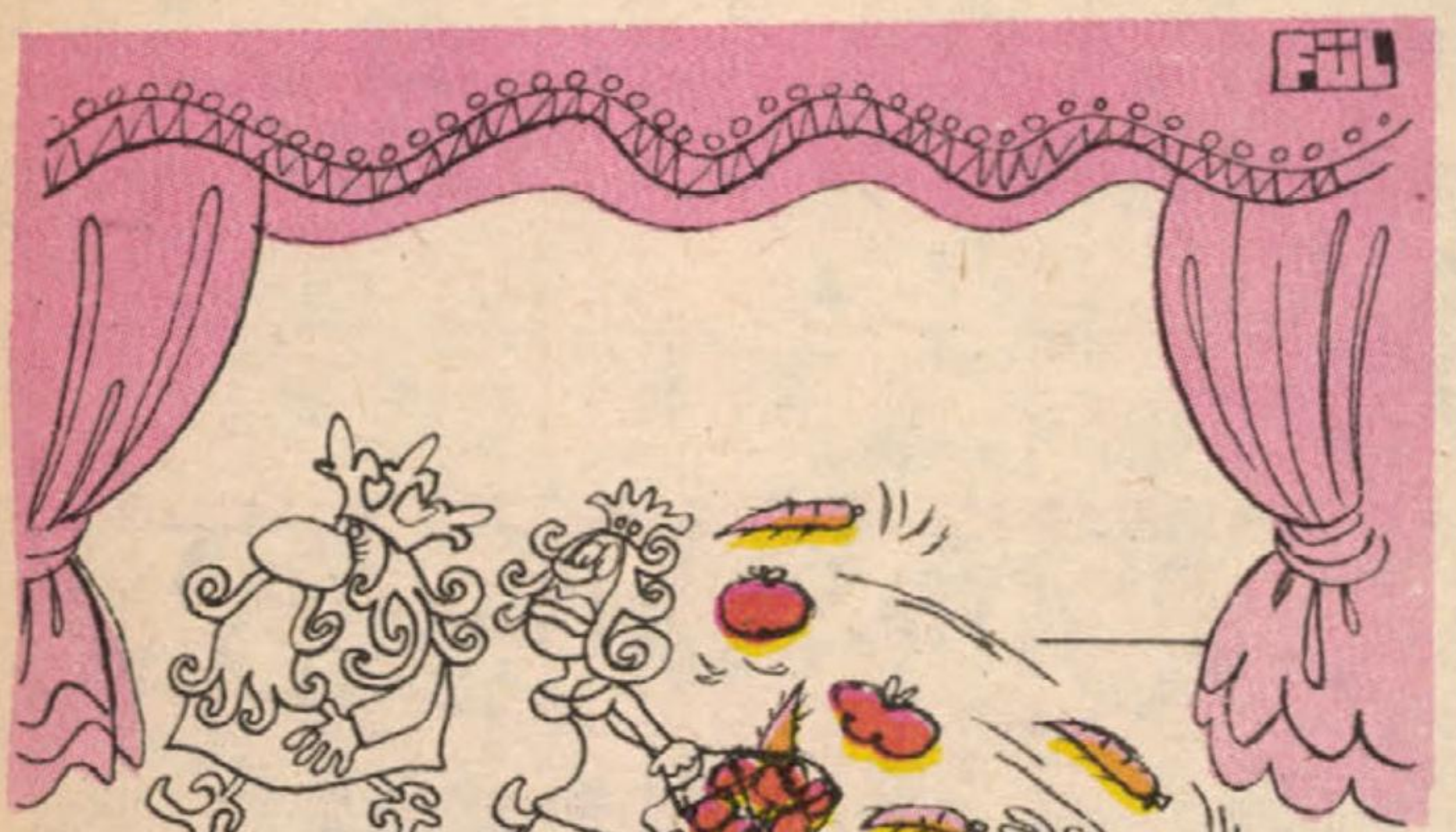

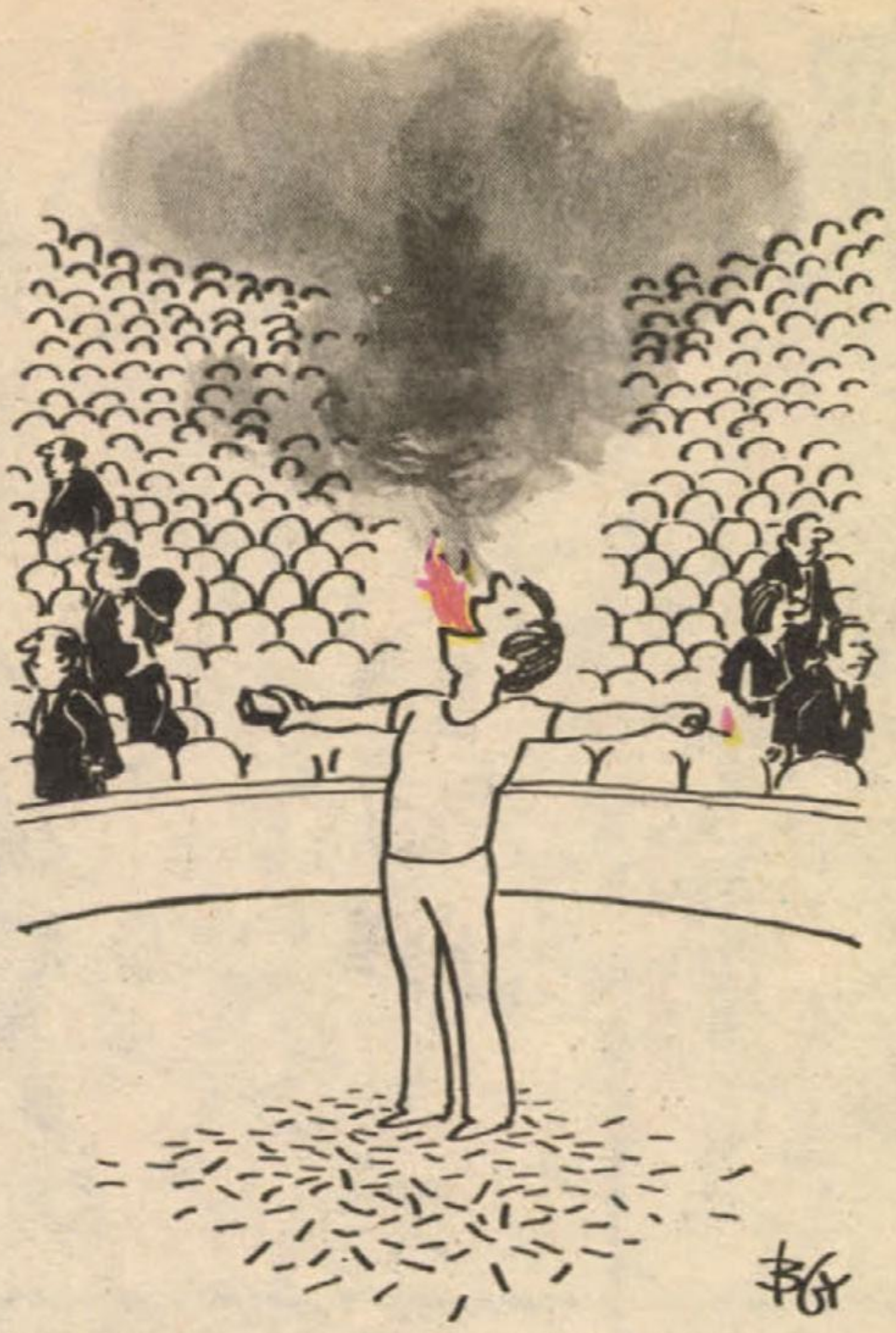

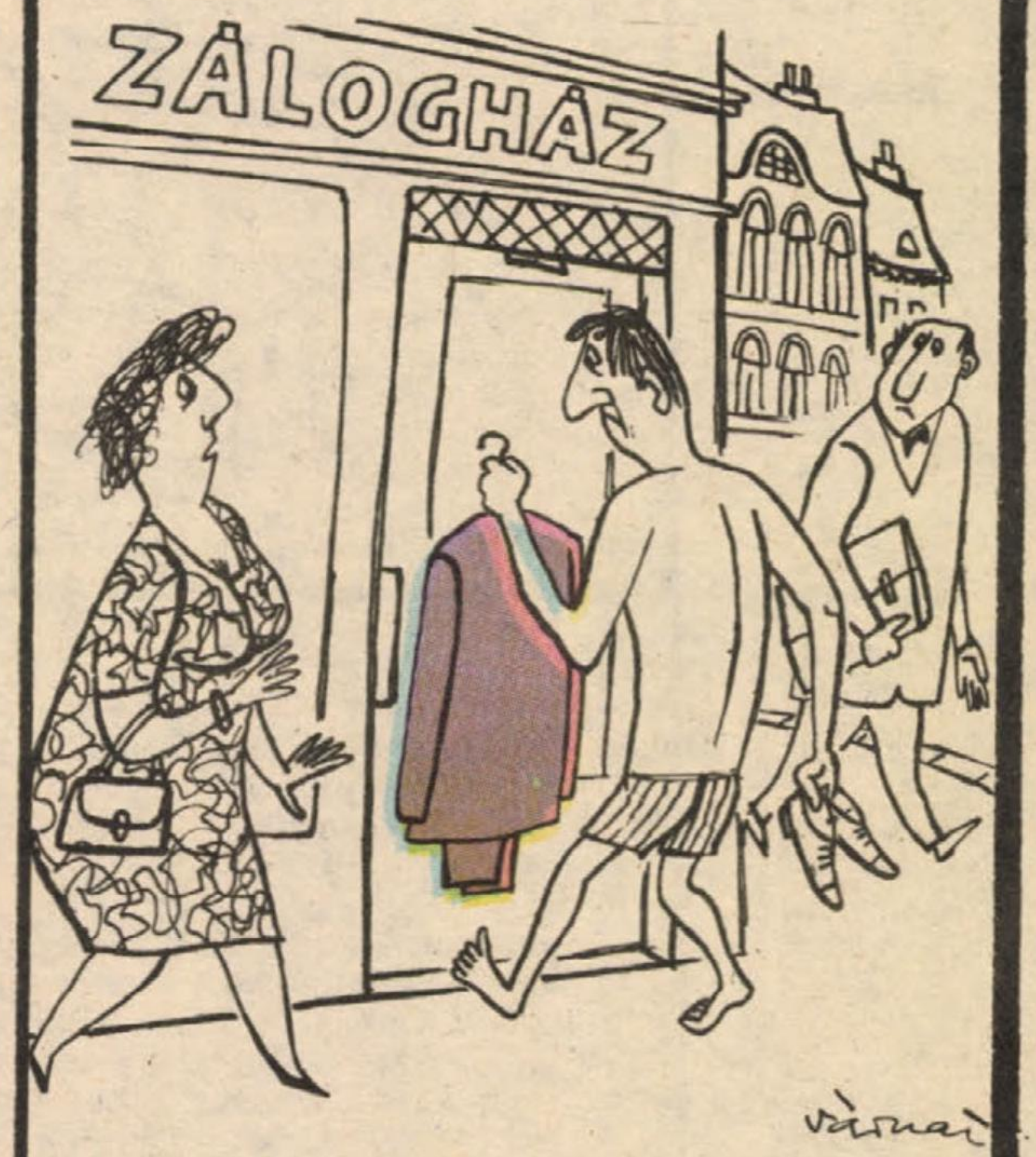

DALLOS
VÁRNAI
BRENNER
FÜLÖP
SAJDIK
HEGEDŰS
BALÁZS-PIRI

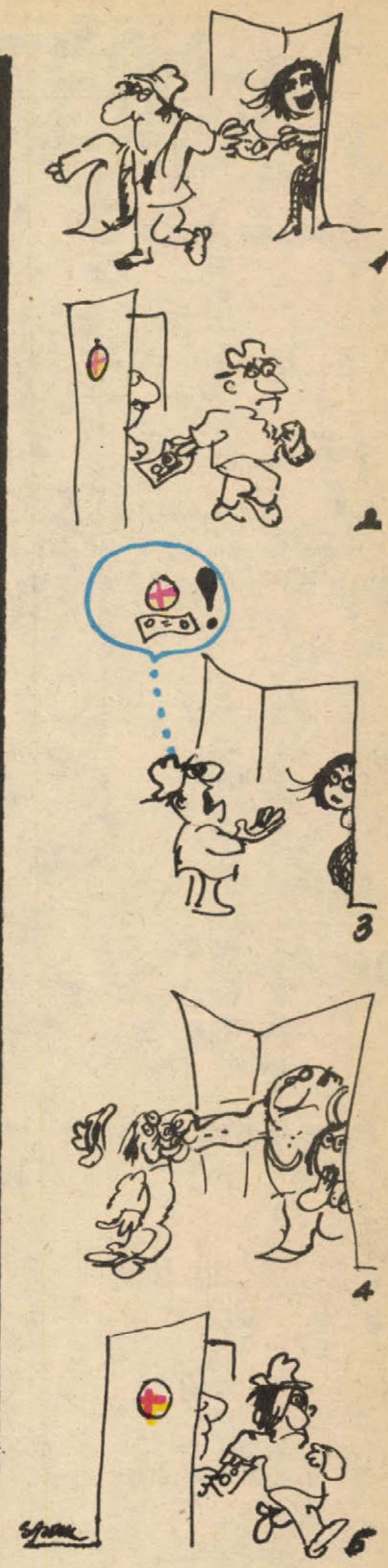

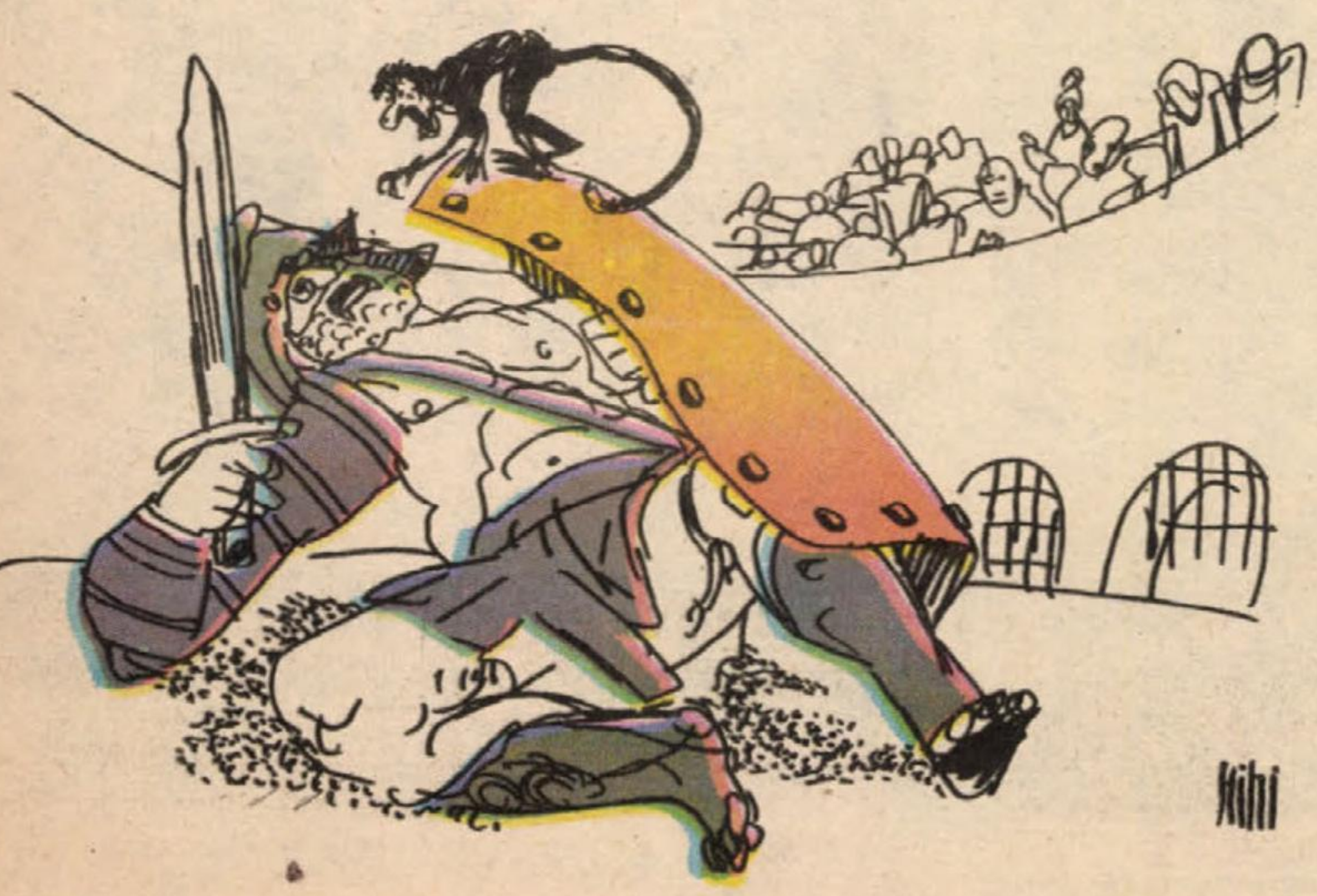

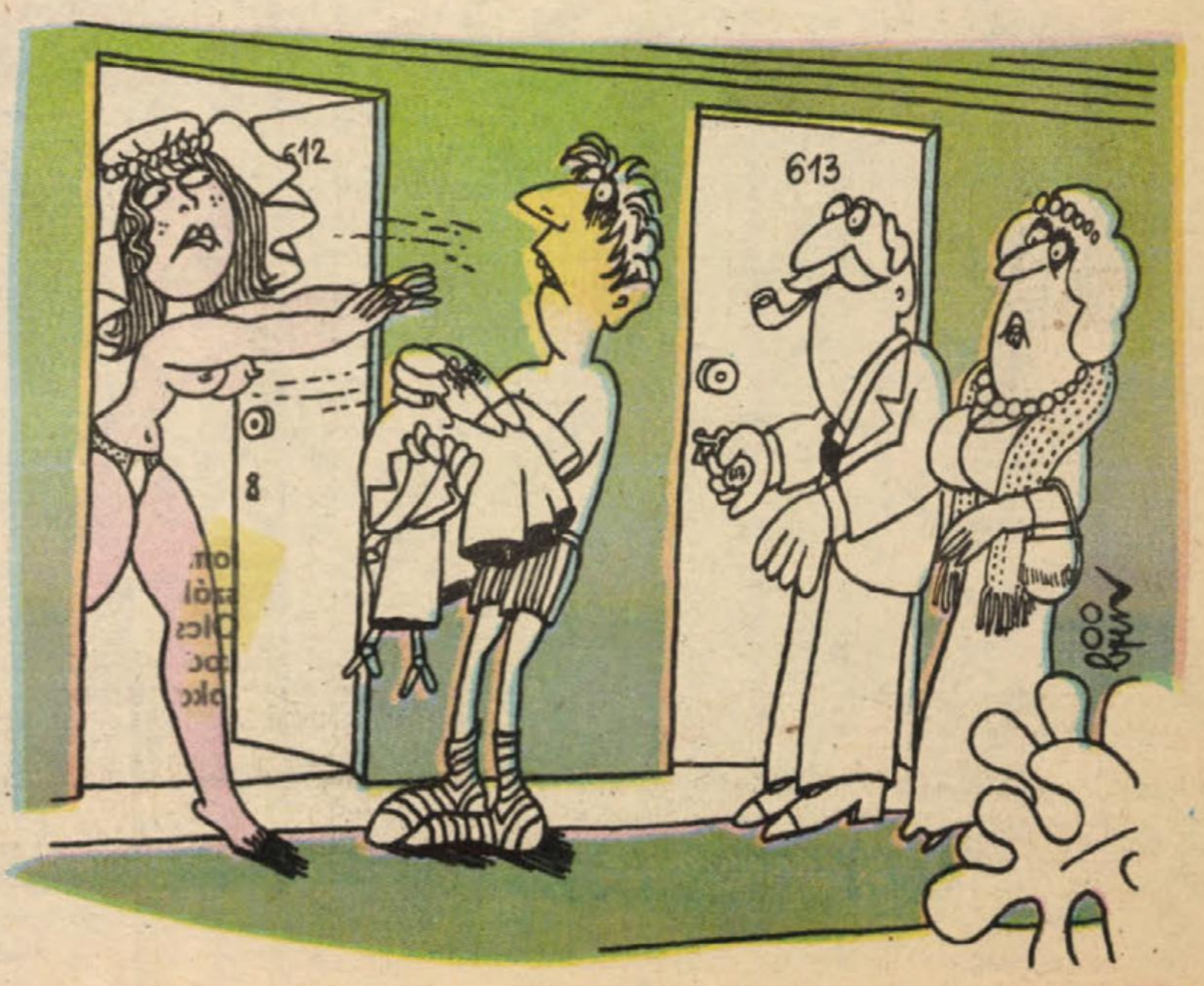

IMPORT HUMOR

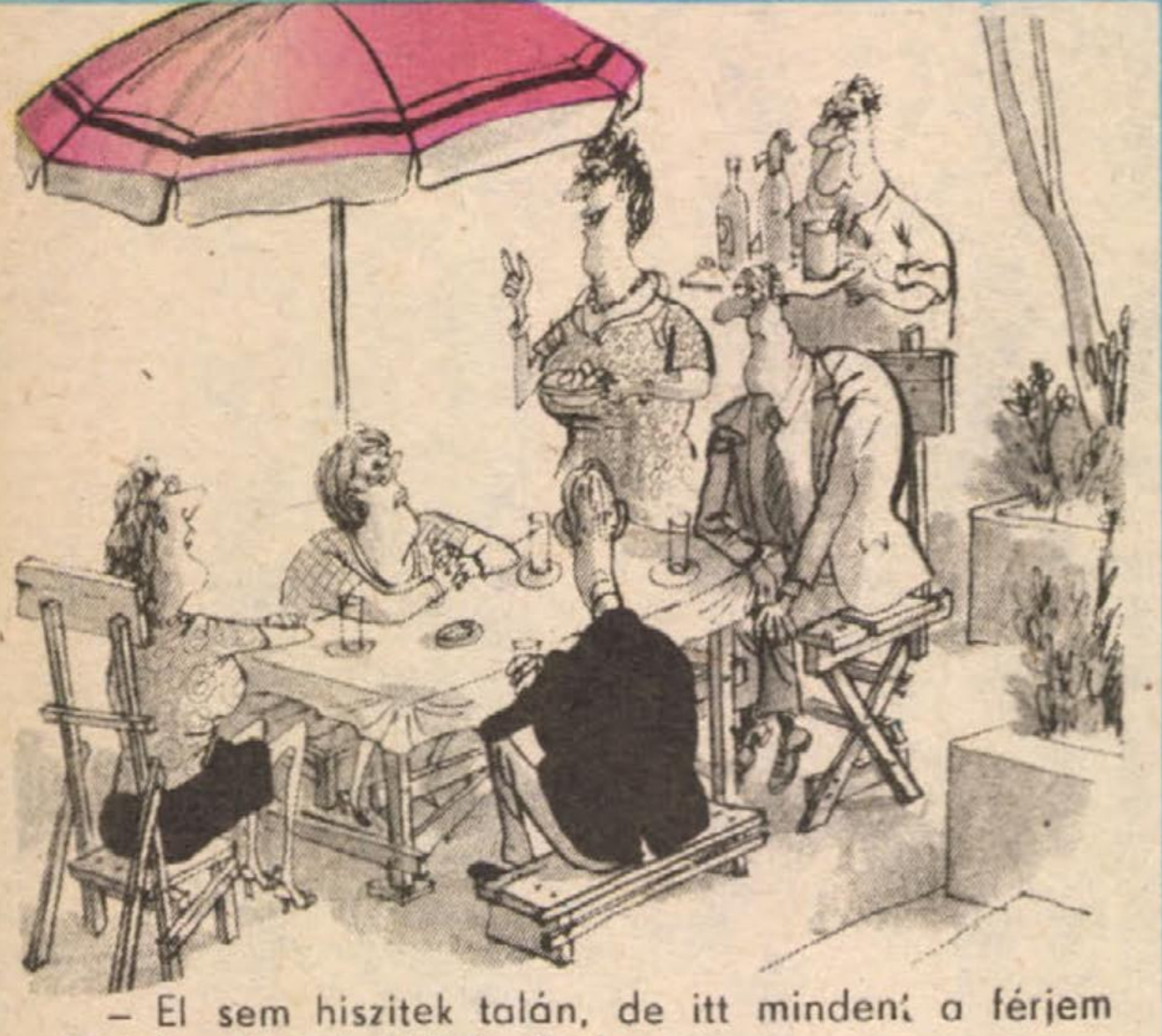

– El sem hiszitek talán, de itt minden: a férjem barkácsolt a saját kezével...

ÓRANGYALOK

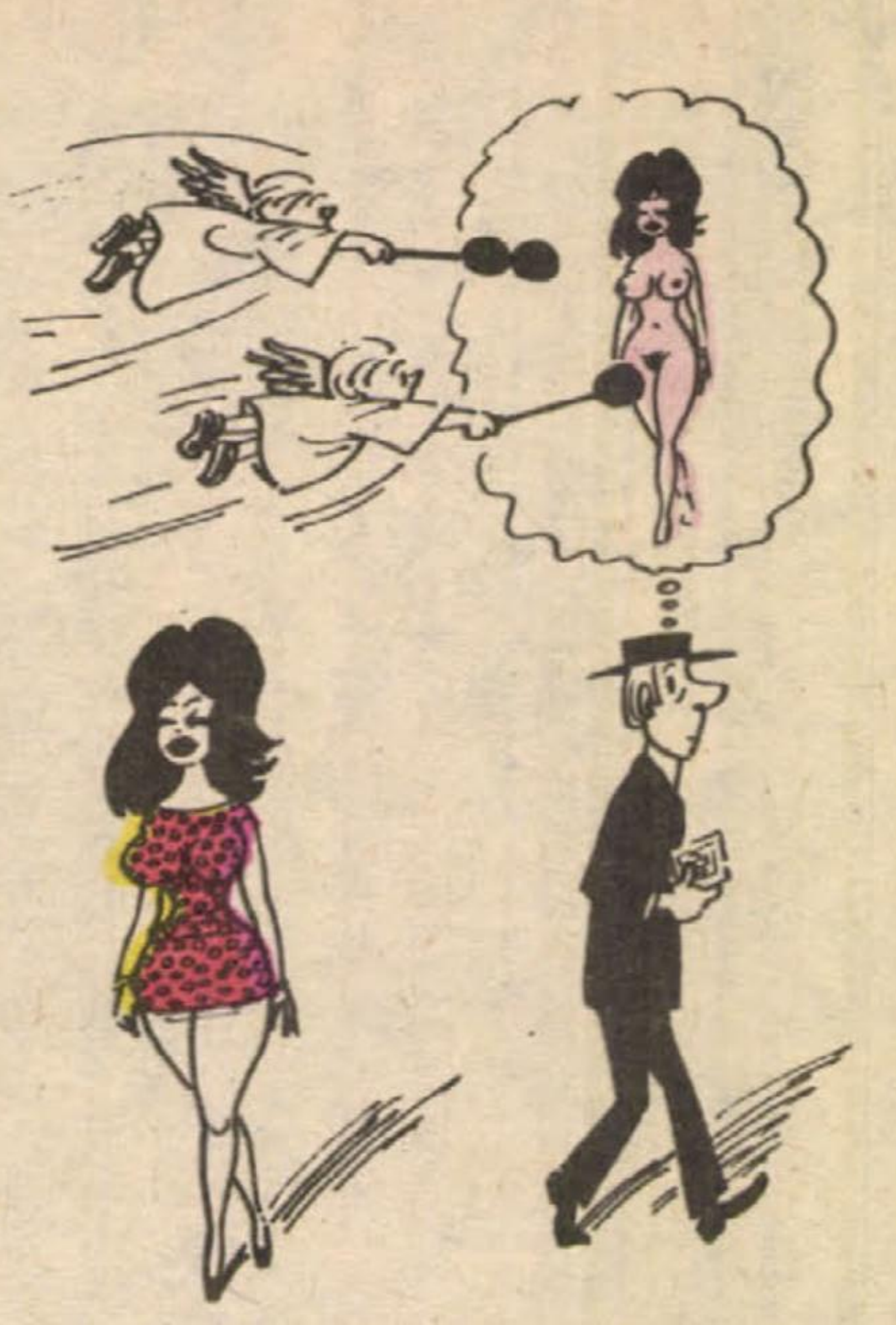

MAGASLES

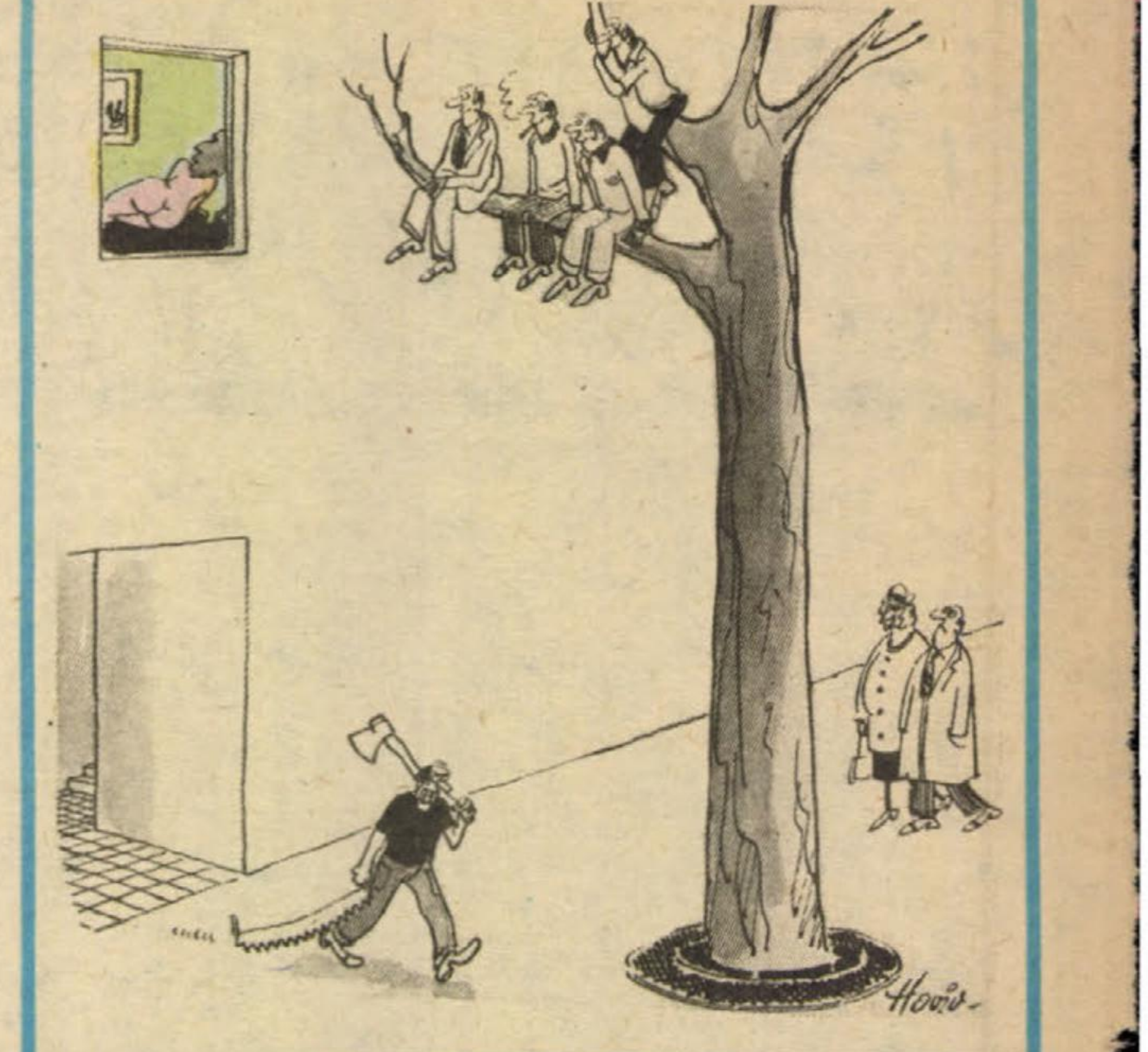

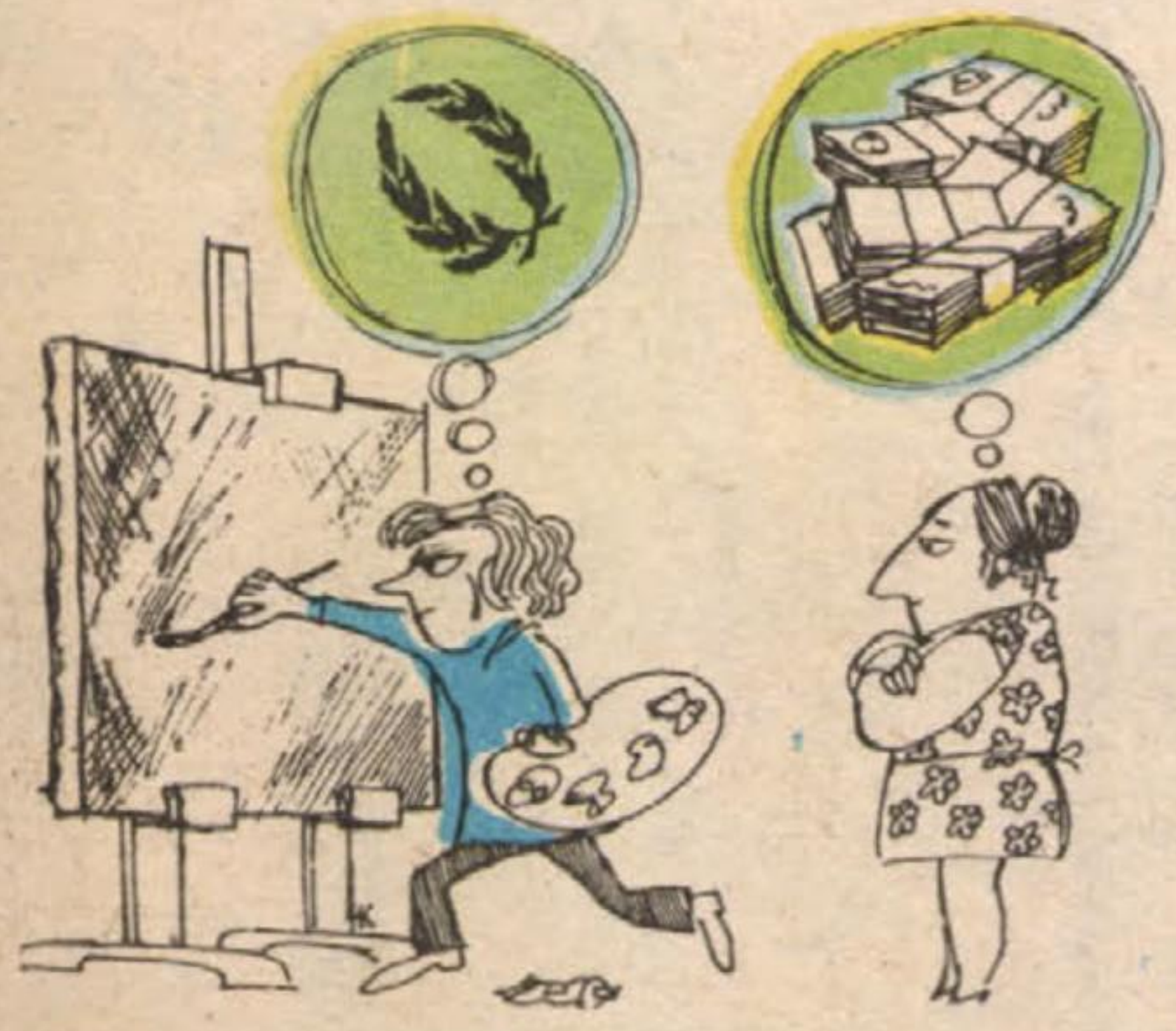

ÁBRÁNDOK

ATTRAKCIÓ

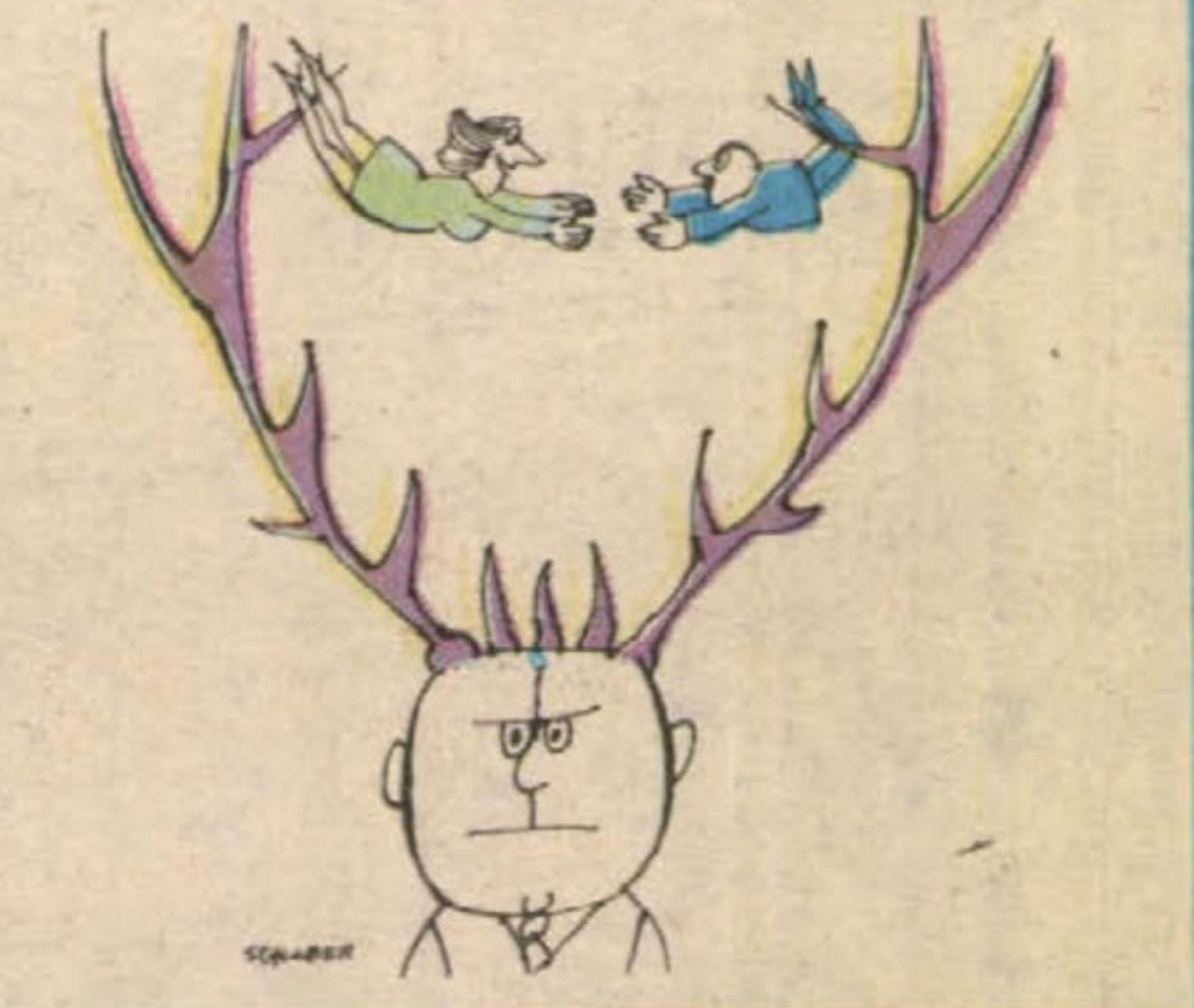

NEM TUDTA KIRE HAGYNI A GYEREKET

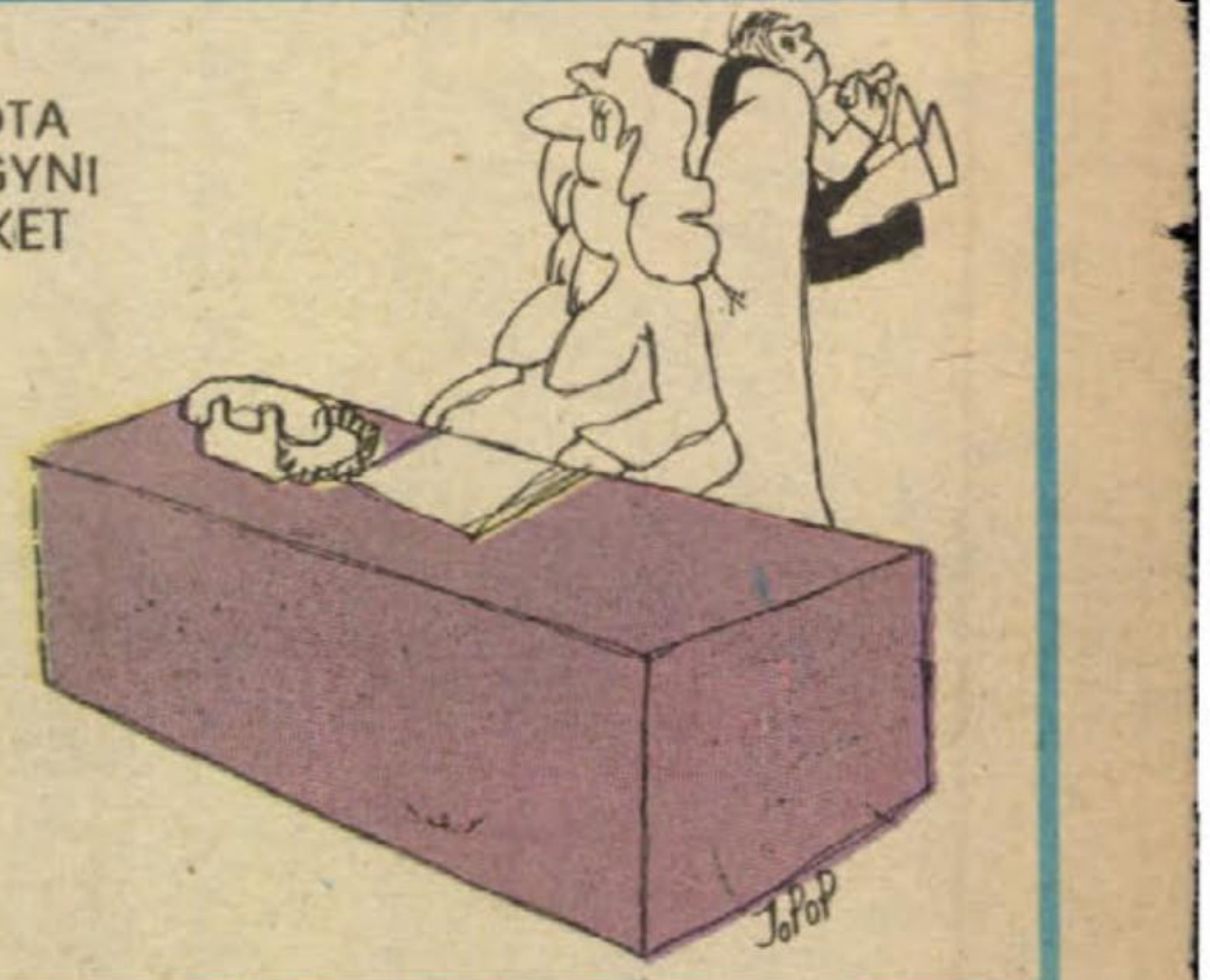

SZILÁNKOK

TANÚSKODNI KELLEMETLEN

— Szemtanúkat keresünk, akik látták, hogy merre menekültek a baleset szemtanúi.

VÁLTOZÁS

— Az orvos levegőváltozást ajánlott. Ezért elköltöztem a Rottenbiller utcából a Damjanich utcába.

ILYEN IS VAN

— Hol találom a termelőszövetkezet irodáját?

— Pesten, a Belvárosban.

ÖRÖKSÉG

Szegény Y. apjától a tehetségét örökölte. Ezen a szerény örökségen nem vesznek össze a rokonok.

HIRDETÉS

KUTYASÉTÁLTATÁST VÁLLALOK, DE CSAK A GAZDÁJÁVAL EGYÜTT!

ÉTTEREM

CSAK TÍZ FORINTON FELÜLI BORRAVALÓT ÁLL MÓDUNKBAN MEGKÖSZÖNNI!

NEMZEDÉKI ELLENTÉT

— Ilyenek a mai tizennyolc évesek — mondta egy húszéves.

NYUGDÍJ

X. világéletében nyugdíjból élt. Először az apjáéból, most a magáéból.

SZAKÍTÁS

— Add vissza a jegygyűrűt, az almazöld hálóinget, a körömreszelőt és az illúziókat is, amiket tőlem kaptál...

NOVELLA

A nő ciklámenszínű estélyi ruhát viselt. A férfi elegáns, sötétkék öltönyt. Az előcsarnokban táguló orrcimpákkal szívták a színház különös, mámorító levegőjét. A másodikat csöngették. A pár gyorsan a ruhatáros nénihez lépett és beadták a felső kabátjukat. A férfi gondosan elhelyezte belső zsebében a kis bilétákat. A harmadikat csengették. A nő könnyed csókot lehelt a férfi homlokára és megkérdezte:

— Fiacskám, nem akarsz mégis beülni a nézőtérre? Legalább az első részt megnézhetnéd. Hiszen a kedvenc darabod megy, a kedvenc színészeid játszanak.

Ideges fintor futott át a férfi arcán:

— És mi lesz, ha valami technikai probléma támad, esetleg valamelyik színész rosszul lesz és félbe kell szakítani az előadást? Én meg ott ülök a zsöllye negyedik sor közepén... Nem drágám, én nagyon jól megleszek idekint. Megnézem a fényképeket, elolvasom a szereposztást, szívok egy pár cigarettát. Neked viszont jó mulatást kívánok, szívecském.

Odabent halk surrogással széthúzódott a függöny, s a nő besietett a nézőtérre. A férfi pedig odalépett az ajtónál álló jegyszedő nénihez:

— Hogy tetszik lenni? Mennyit lehet itt keresni? Biztosan jól jön a nyugdíjhoz az a kis mellékes.

A néni bólintott:

— Jól bizony. De miért nem megy be? Látom, megvan a jegye.

A férfi szemében fanatikus láng lobogott:

— Itt kell maradnom az előcsarnokban a színdarab végéig. Ugrásra készen. Képtelen lennék elviselni, hogy ne én legyek az első a ruhatárban!...

AGGLEGÉNY

Hetven évig élt együtt jóban-rosszban a magányával.

ÓVATOSSÁG

— Utcán soha nem ismerkedem, mert abból még házasság is lehet.

Galambos Szilveszter

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

A második gyermek jelentkezésekor Smithék elhatározzák, hogy egy nagyobb lakásba költöznek.

— Az sem segít — csóválja fejét elsőszülött fiuk, aki hallja a lakáscseréről szóló beszélgetést. — Ő oda is utánunk fog jönni.

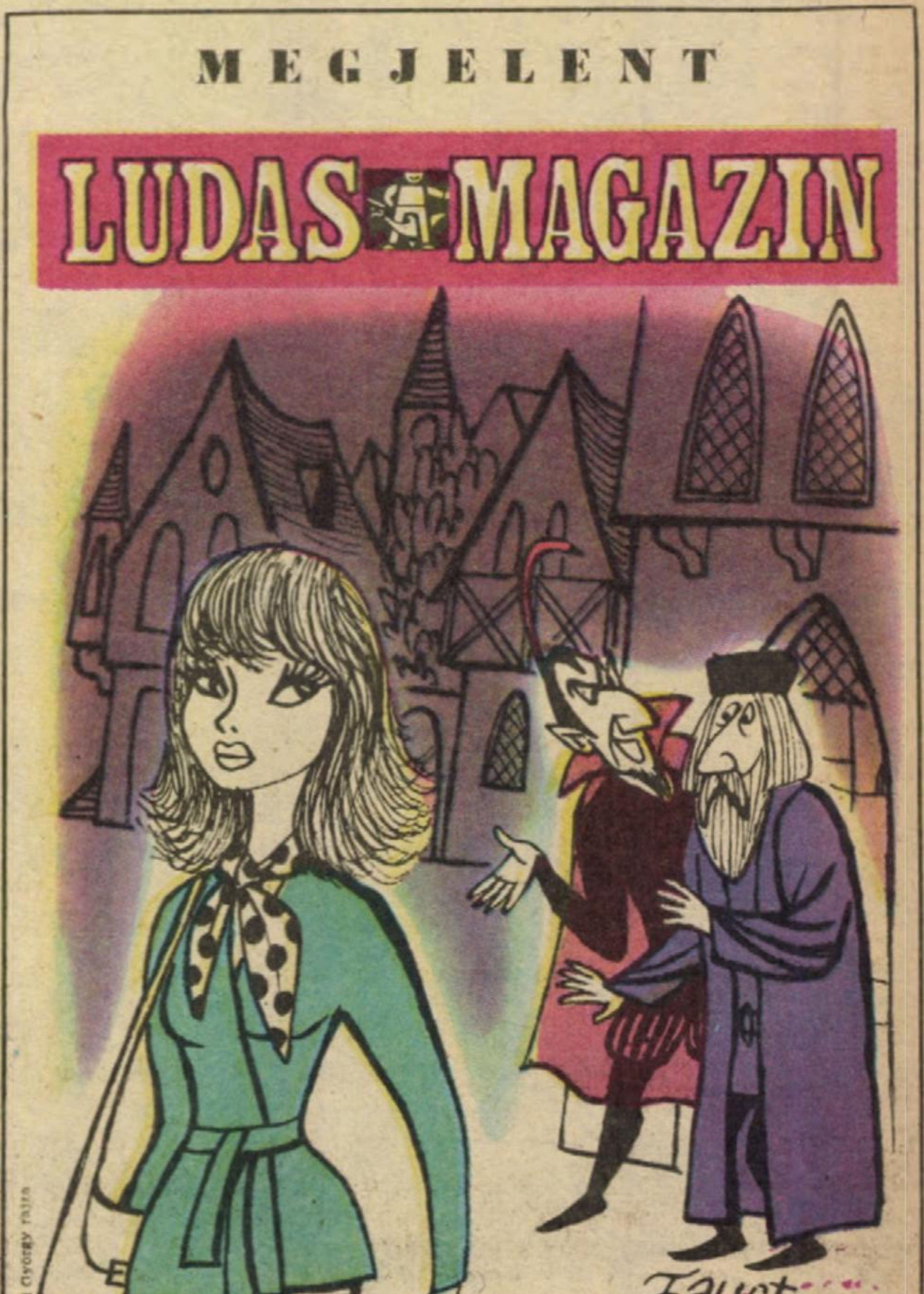

MEGJELENT

LUDAS MAGAZIN

IDŐSEBBEK IS ELKEZDHETIK

Aszongyák

hogy mostanában többeknek is sikerült megmászni a világ legmagasabb hegyét, a Himalája (helyesebben Himálaja) Csomolungma néven is ismert csúcsát, a Mount Everestet.

Nekünk nincs Himaláján k (helyesebben Himálaján k), mi kénytelenek vagyunk beérni azzal, hogy időnként (közforgalmi járműveken, üzletekben, hivatalokban stb.) egymás képére mászunk, ehhez még turistafelszerelés se kell, csak modortalanság, dühös természet és rossz idegek kellenek hozzá, azokkal pedig el vagyunk látva bőségesen, egyik sem hiányzik, sőt vannak más Himalája- (helyesebben Himálaja-) pótlóink is, az elromlott liftű magas házak, azoknak az az előnyük is megvan, hogy mászás közben szórakoztatóan káromkodni lehet, ezt a szórakozást egyetlen hegy se tudja nyújtani, tehát semmi okunk rá, hogy irigyeljük a sikeres Mount Everest-mászókat, én a magam részéről, mint öreg, elkényelmesedett szibarita, úgyse szeretek mászni, különösen minden cél nélkül, csak azért, hogy aztán lejöjjek, bár ezt gyakran megteszem, amikor több emelet megmászása után kiderül, hogy az ügyintéző, akit keresek, házon kívül van, vagy nem fogad (és nekem ilyenkor még az a vigasztalásom sincs meg, hogy az újságok megemlékeznek mászóteljesítményemről), no mindegy, hagyjuk az egyéni sirámokat, itt arról van szó, hogy az emberek milyen magasra tudnak jutni, és ehhez még hegymászófelszerelés se kell mindig.

Elég, ha jól tudják a főnökük kabátját felsegíteni.

(gergely)

TÜCSÖK és BOGÁR

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

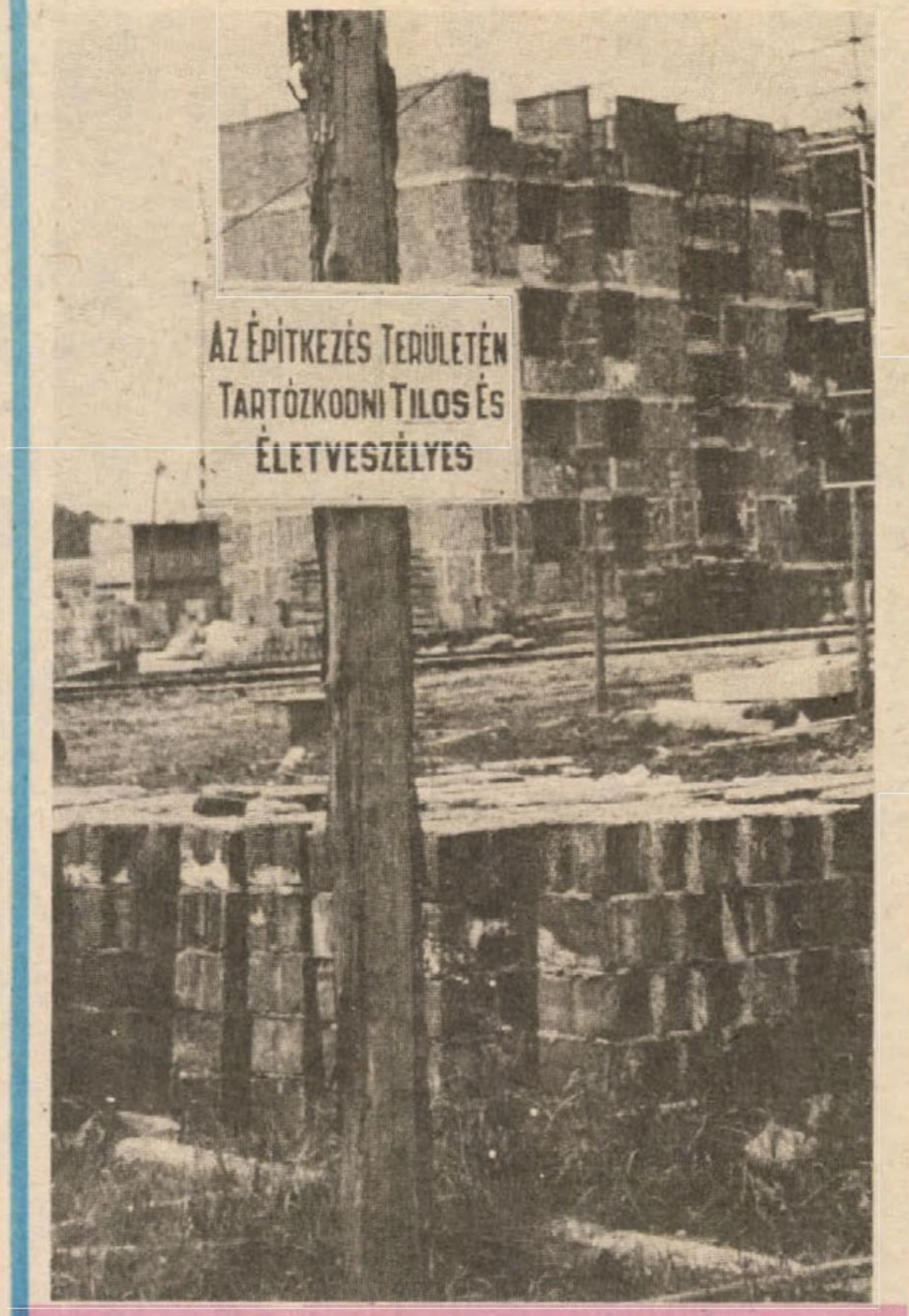

Hát akkor az építsen, akinek balerina volt a nénikéje!

(Kőszegen fotózta Horváth György, szombathelyi olvasónk)

Érik a kukorica

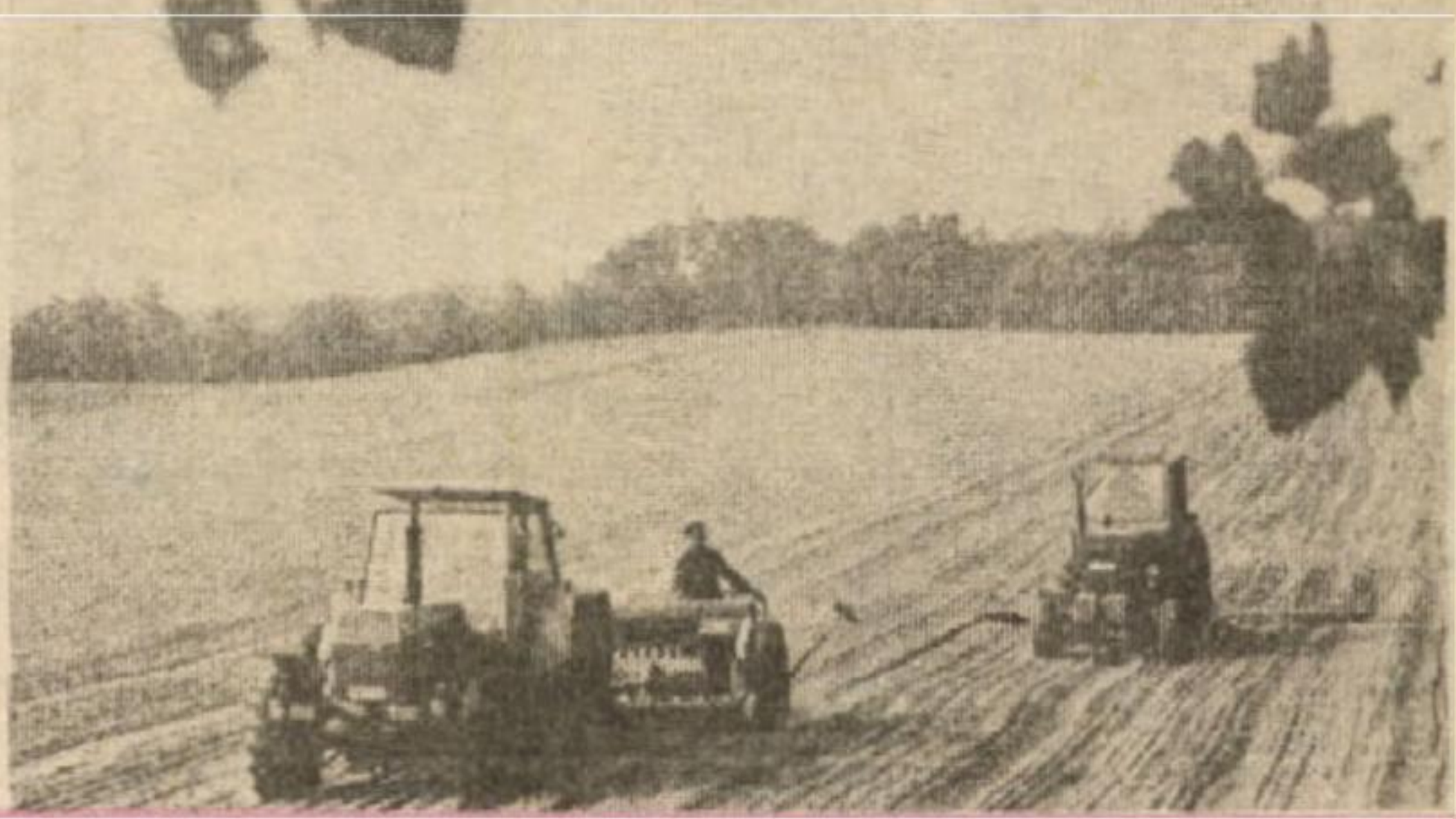

Mint a képen is látható

(A Kelet-Magyarország c. lapban észlelte Adorján István, nyíregyházi olvasónk)

A harmadik téma — 26-án, — a lakóházak központi fűtése — a központi fűtés előnye, kazántípusok, a szerelés kivitelezése... Előadó: Tihanyi István, a KOMTÁVHŐ Központ családi- és hétvégi főmérnöke.

Idilli beosztás!

(A Dolgozók Lapjában fedezte fel Roskovenszky Gabriella, tatabányai olvasónk)

LEBONTÁSRA új ház eladó. Zagyvapálfalva, Déryné utca 89.

Érdemes volt felépíteni!

(A Nógrád c. lap apróhirdetései között észlelte Halmosi Ferenc, salgótarjáni olvasónk)

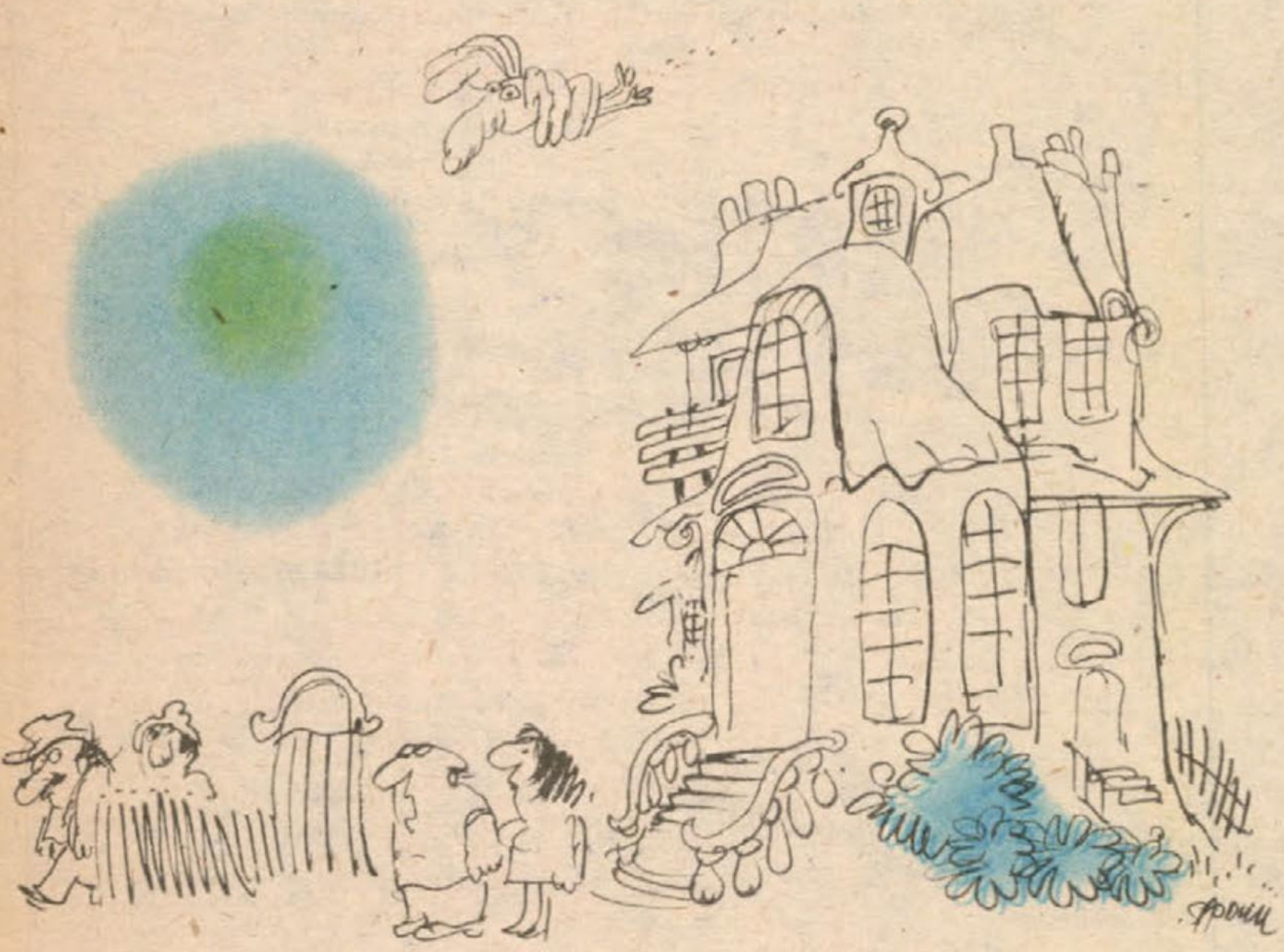

– Ha elittuk volna a nyaralónk árát, most nem lenne annyi irigyünk.

FELÜGYELET

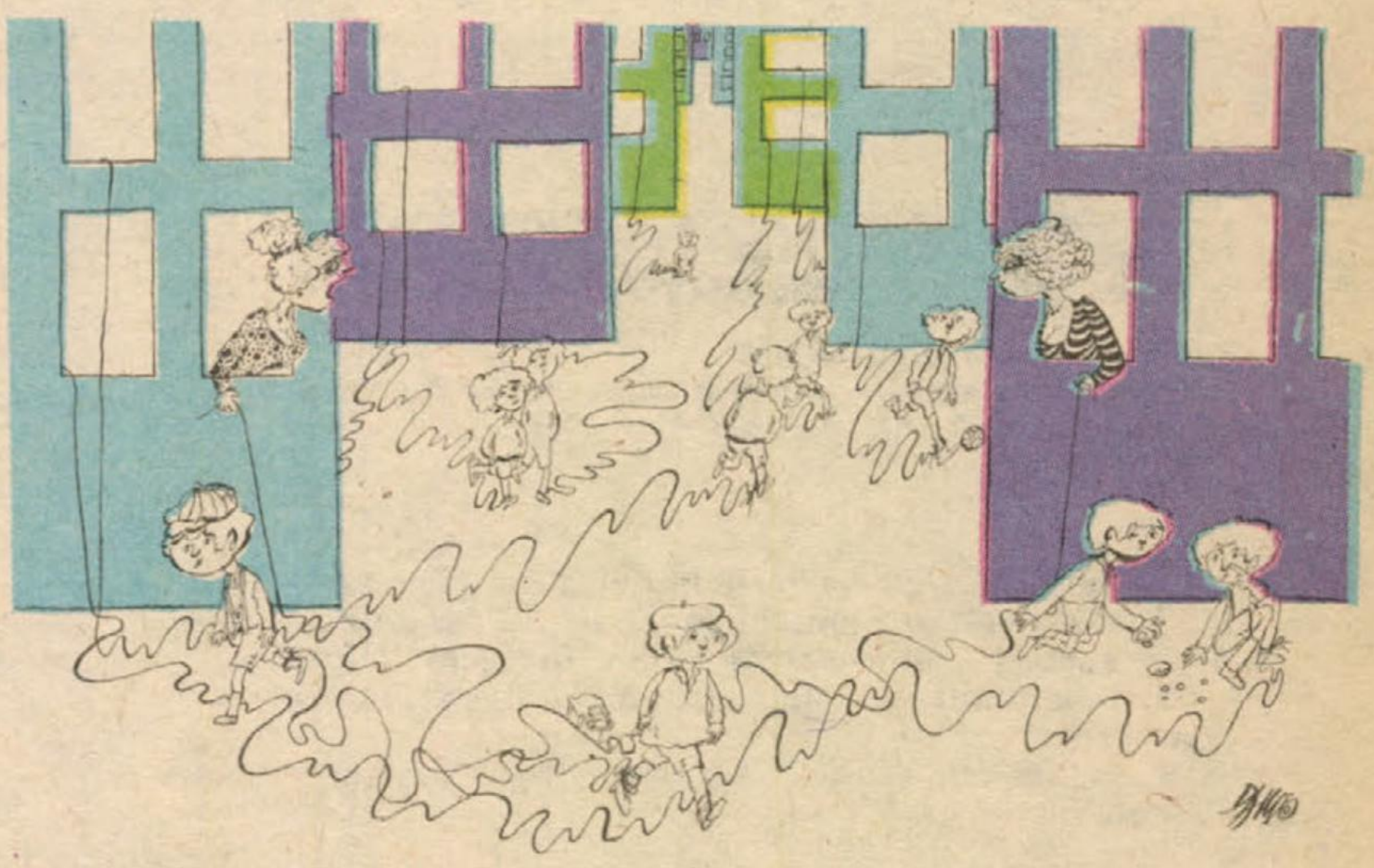

– A maga gyerekét sem vették fel az oviba?...

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

— Jim, miért késtél el az óráról?

— El akartam menni pecázni, de apám nem engedett.

— Nagyon helyes. Örülök, hogy ilyen okos apád van. És ugye szépen megmagyarázta, hogy miért nem szabad hiányoznod az iskolából!

— Nem, csak azt mondta, hogy kettőnknek nem elég a kukac.

*

— Mit vegyek születésnapodra, Pistikém?

— Hanglemezt, nagymama.

— De nem tudom, milyet.

— Kérd meg, hogy játsszanak le az üzletben néhányat, és amelyik neked a legkevésbé tetszik, azt vedd meg.

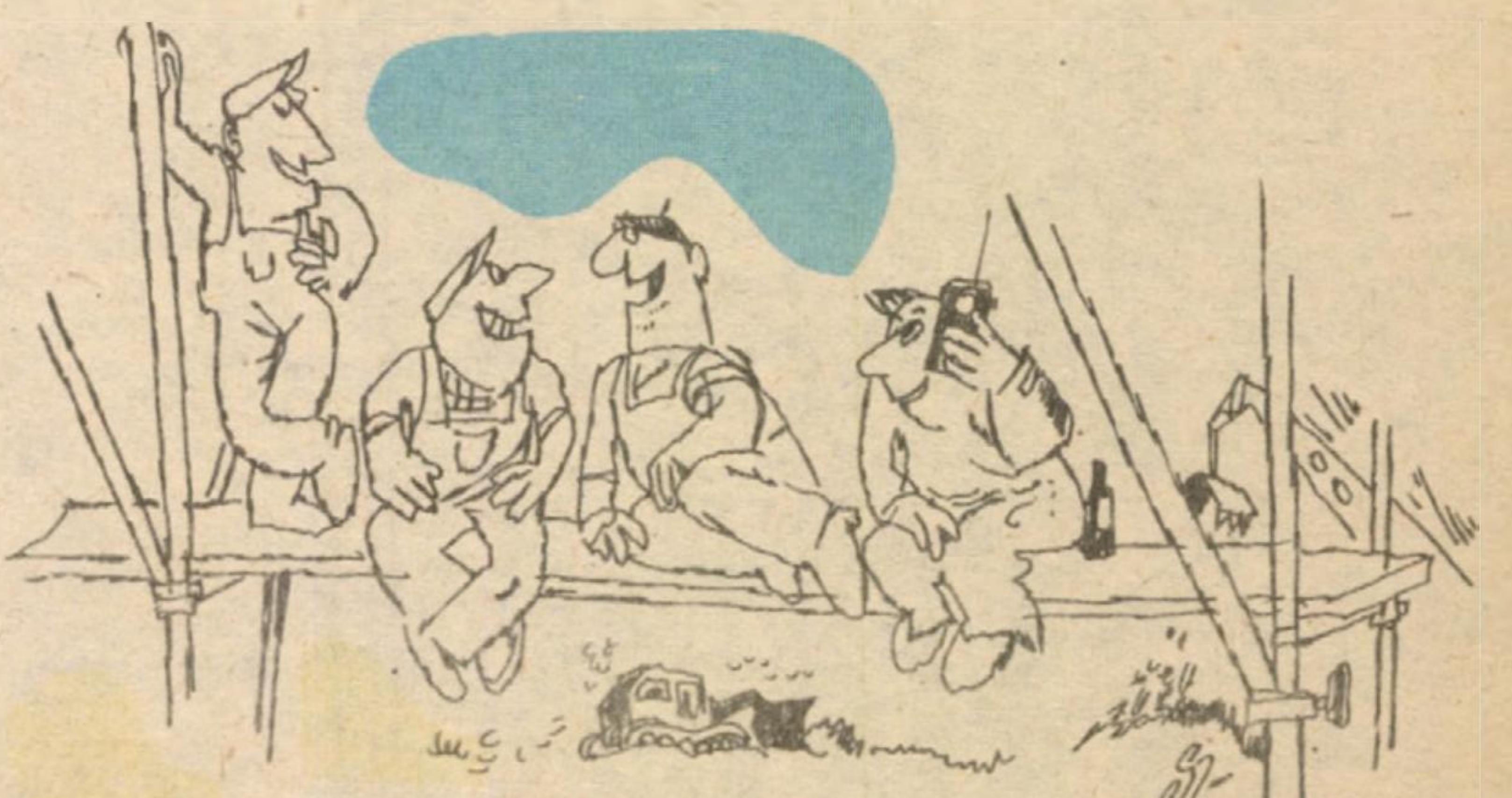

– Ne zavarjanak! Éppen az építőipar helyzetéről szóló határozatot hallgatja!...

Pályaválasztási hetek

AMBICIÓZUS FIATAL

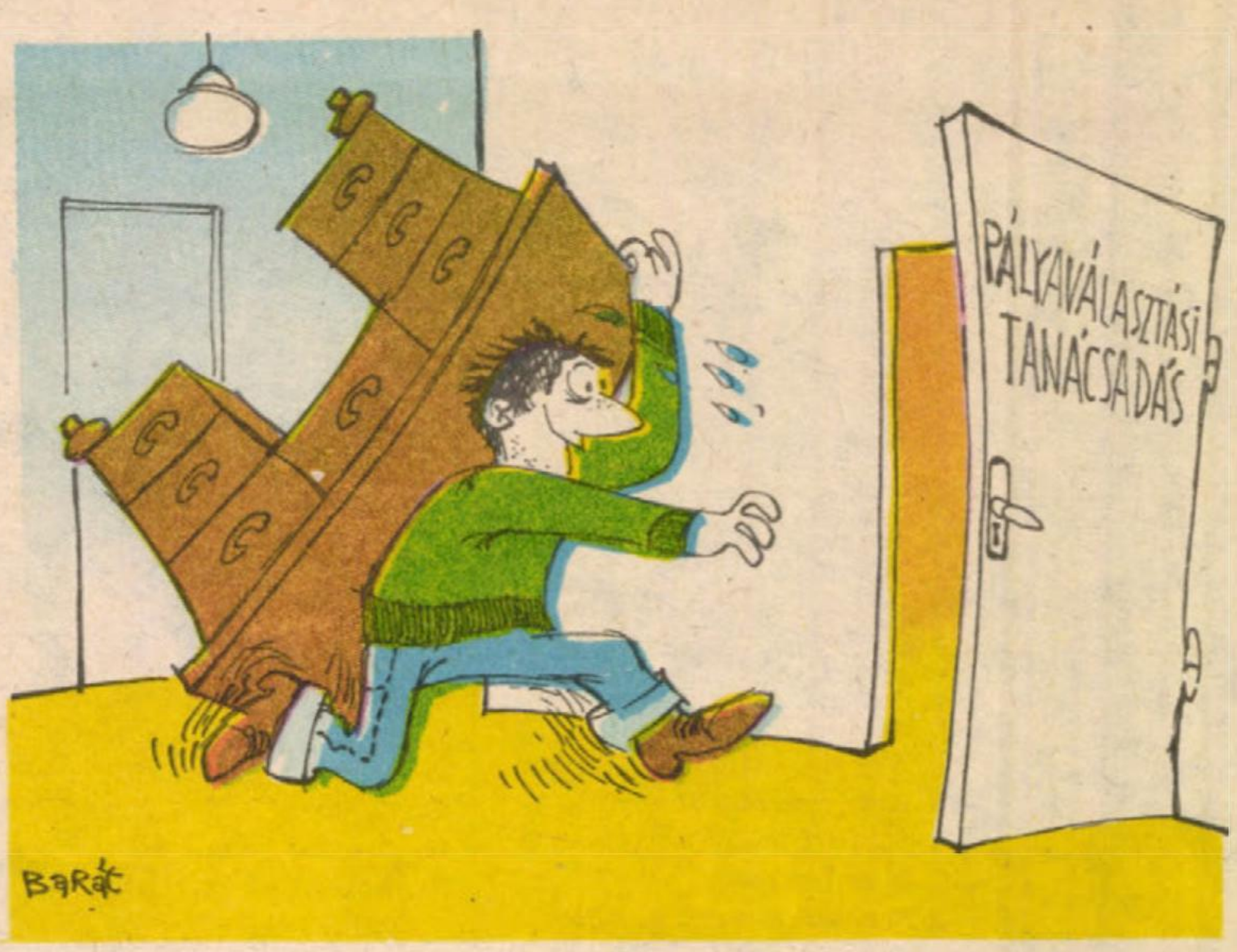
PÁLYAVÁLASZTÁSI TANÁCSADÁS
Barát

PÁLYAVÁLASZTÁS

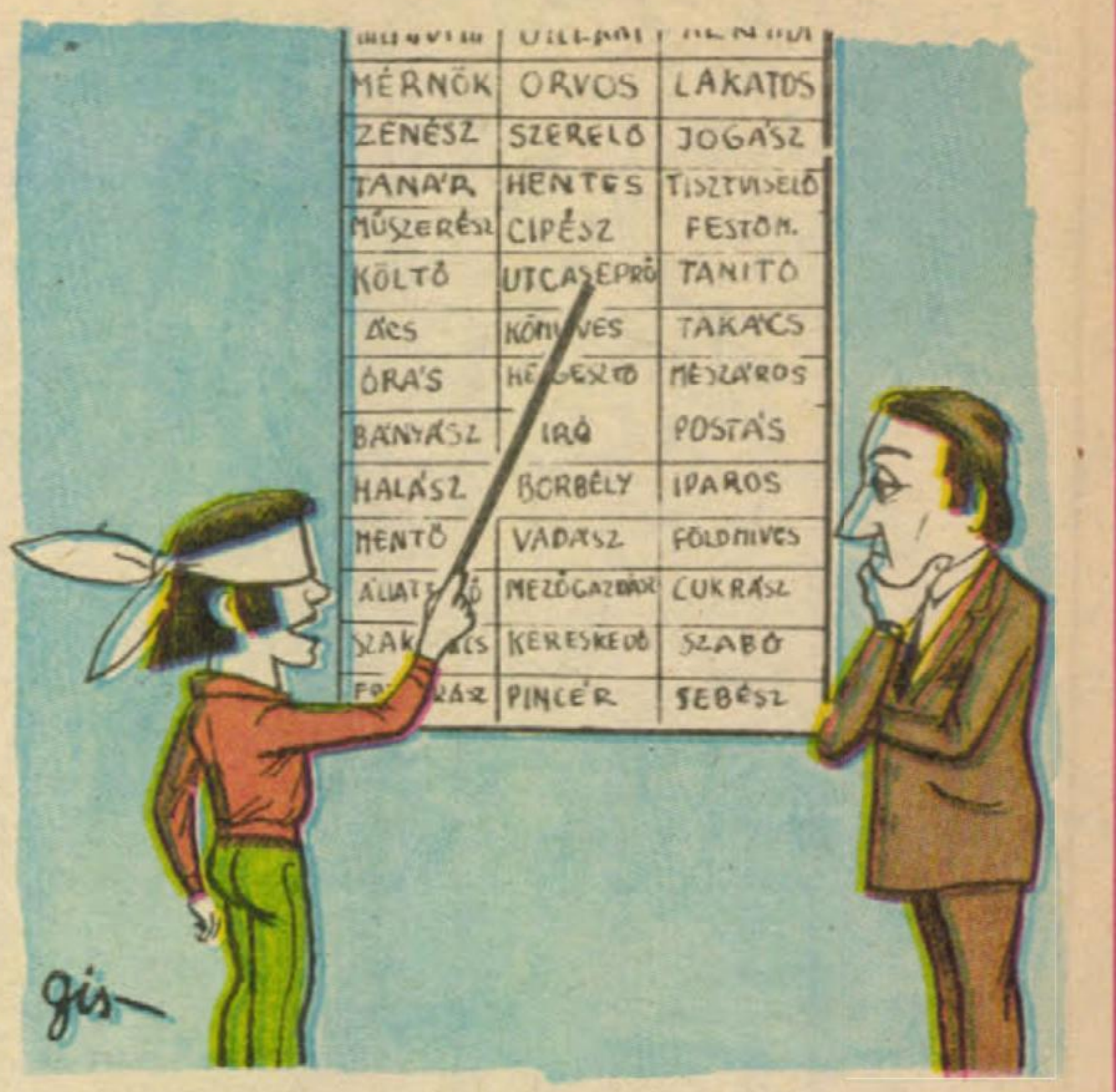
MÉRNÖK ORVOS LAKATOS
ZENÉSZ SZERELŐ JOGÁSZ
TANÁR HENTES TISZTVISELŐ
MŰSZERÉSZ CIPÉSZ FESTŐM.
KÖLTŐ UTCASEPRŐ TANÍTÓ
ÁCS KŐMŰVES TAKÁCS
ÓRÁS HEGESZTŐ MÉSZÁROS
BÁNYÁSZ IRÓ POSTÁS
HALÁSZ BORBÉLY IPAROS
MENTŐ VADÁSZ FÖLDMIVES
MEZŐGAZDÁSZ CUKRÁSZ
KERESKEDŐ SZABÓ
PINCÉR SEBÉSZ
gis

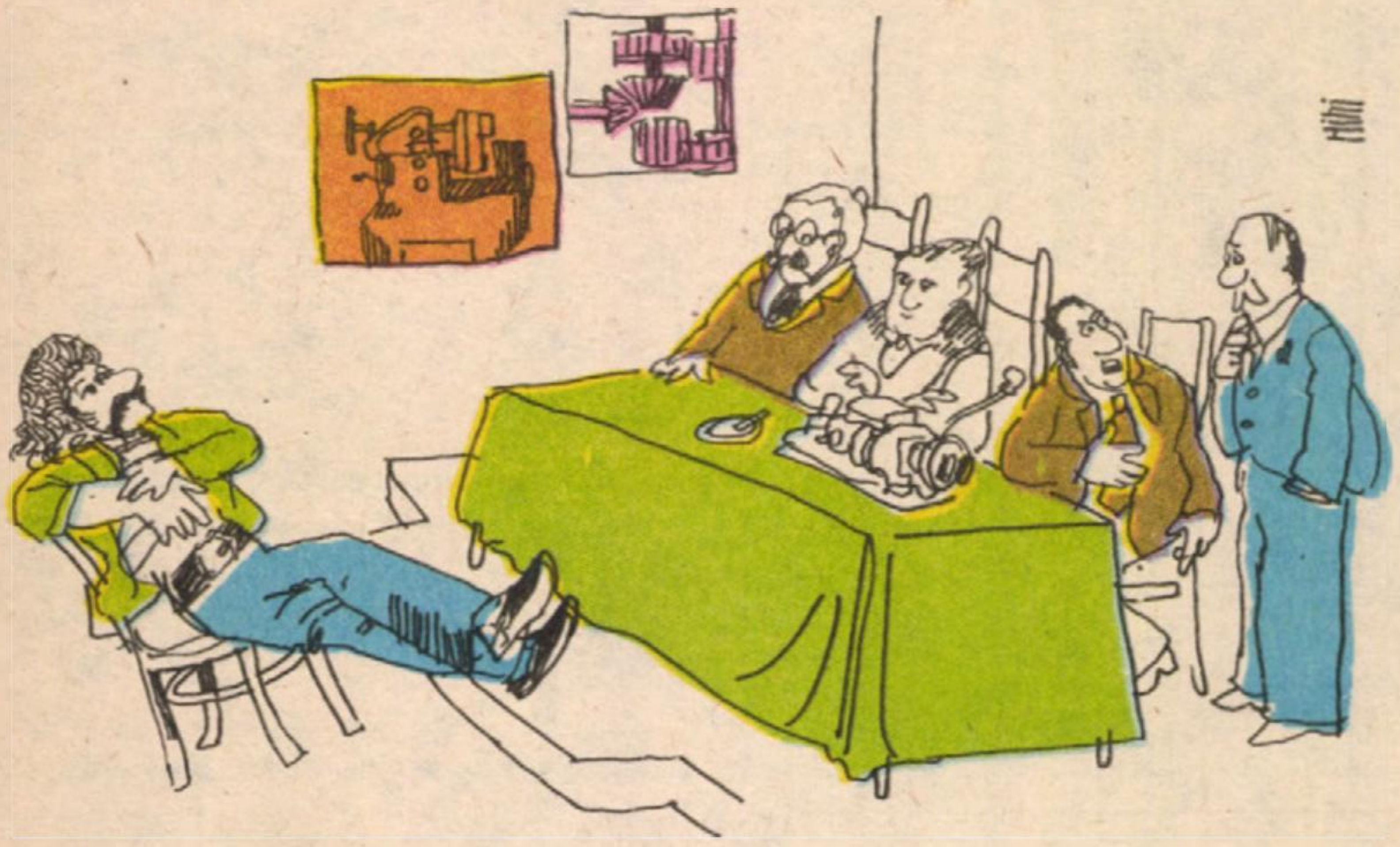

– Kétkezi munkás akart lenni – egy új magyar filmben . . .

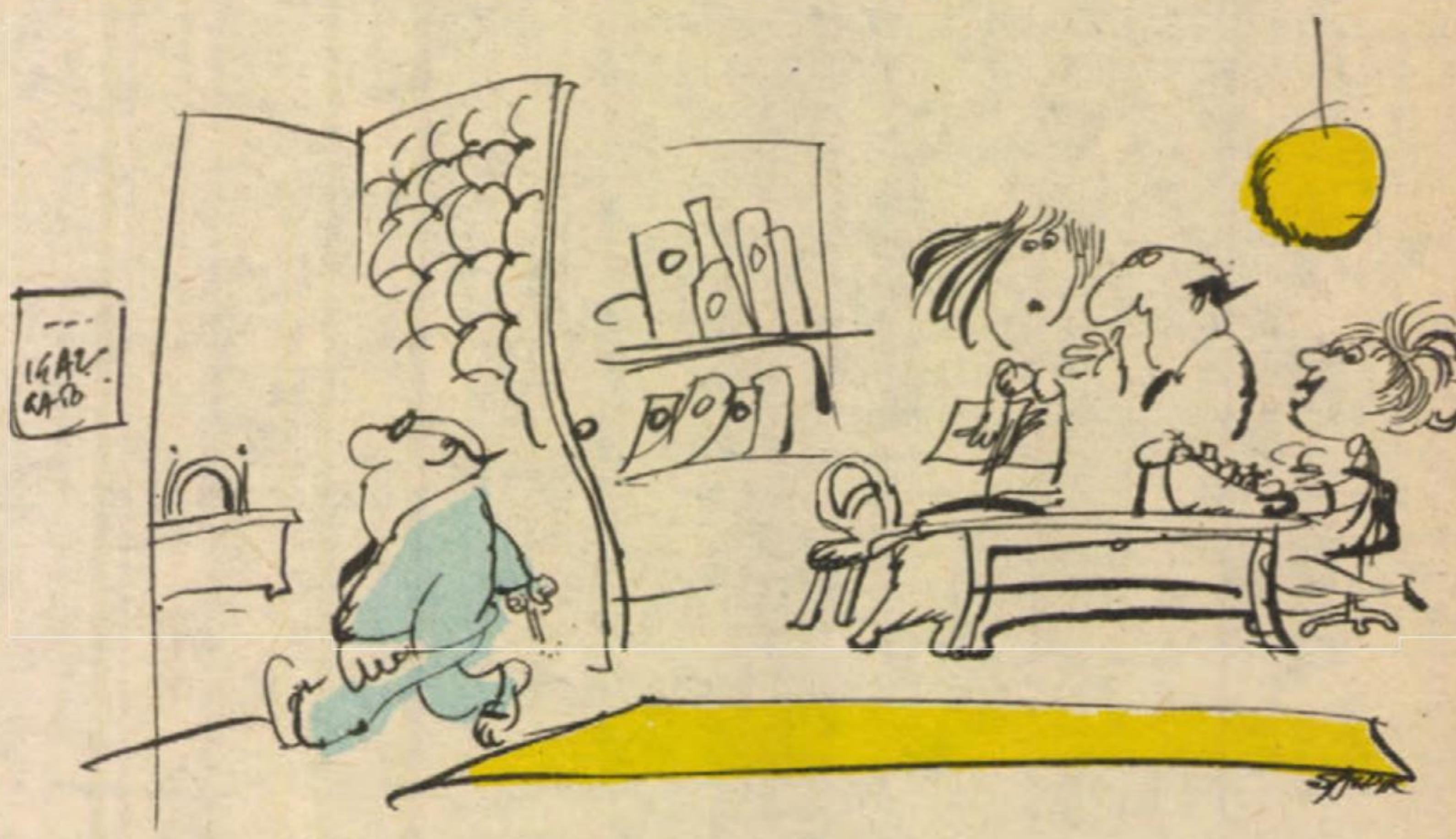

– A főnök állítólag pályaválasztási tanácsadókra jár.

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI . . .

Vendég: Van vadkacsájuk?

Pincér: Nincs sir. De van házikacsánk, és speciális módszerrel megvadítjuk, ha parancsolja.

*

— Az autó a legnagyszerűbb dolog a világon! Azelőtt sovány, nyápic voltam, amióta azonban beköszöntött a motorizációs korszak, pirospozsgás, erőtől duzzadó lettem.

— Nem is tudtam, hogy az autózás ilyen hatással van a szervezetre.

— Ki beszél autózásról?! Én nem járok kocsival, hanem ugrálok előlük.

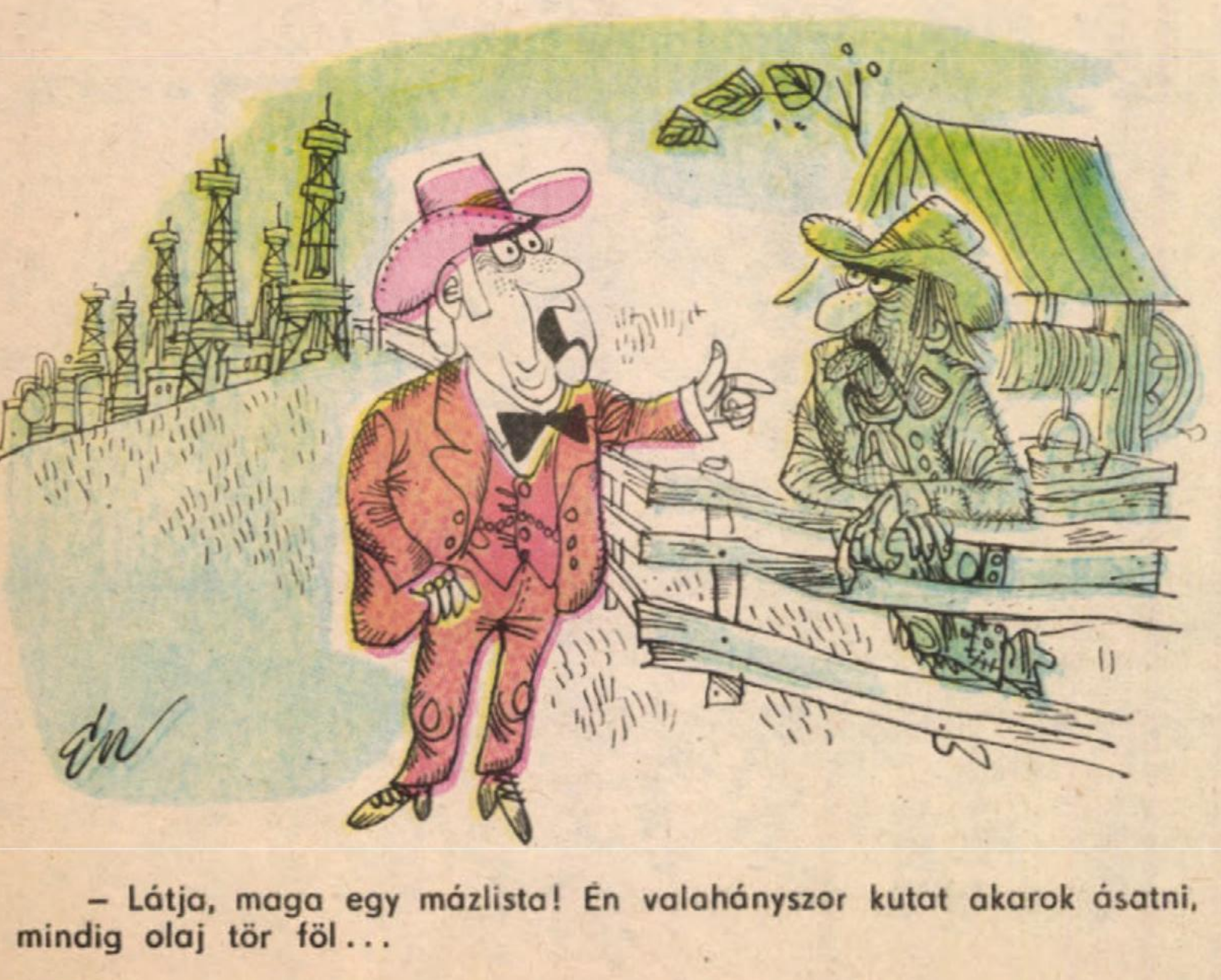

– Látja, maga egy mázlista! Én valahányszor kutat akarok ásatni, mindig olaj tör föl . . .

tribün

Bobby Orr, a kanadai jégkorongozás világhírű játékosa mondta:

— Könnyebb sztárnak lenni, mint sportembernek!

* *

Bob Hope, a komikus legújabb tévéműsorában a sportnak is szentelt két bemondást.

1. Már a legcsekélyebb testmozgás is gyökeresen megváltoztathatja az életedet. Például az a kis séta a házasságkötő terem ajtajától az anyakönyvvezető asztaláig . . .

2. Egy bizonyos koron túl már az is nehéz súlyemelőgyakorlatnak tekinthető, ha az ember feláll.

* *

Az egyik nagy angol versenyistállót a turisták is megtekinthetik. Nemrég felirat jelent meg a bejárat mellett:

„Kérjük vendégeinket, ne etessék kockacukorral a lovakat. Az istállófiúk."

Nemsokára hozzá írta valaki:

„Kérjük vendégeinket, hogy a fentieket ne vegyék figyelembe. A lovak."

Kiruccant az olasz profisztár, ezért aztán a klubfegyelmi meg is büntette.

— Mit tud felhozni védelmére? — kérdezte az elnök.

A játékos széttárta a karját.

— Egyszer vagyunk fiatalok.

— Igen — bólintott az elnök. — A társadalom nem is bírna ki többet.

* *

Az angol bajnokságban egymás ellen játszott az argentin válogatott két világbajnoki csillaga. Ardiles a Tottenham, Tarantini a Birmingham csapatában.

— Meccs előtt odamentem Tarantinihez — mesélte Ardiles — és sok szerencsét, sok sikert kívántam neki. A következő mérkőzéstől fogva . . .

(p. p.)

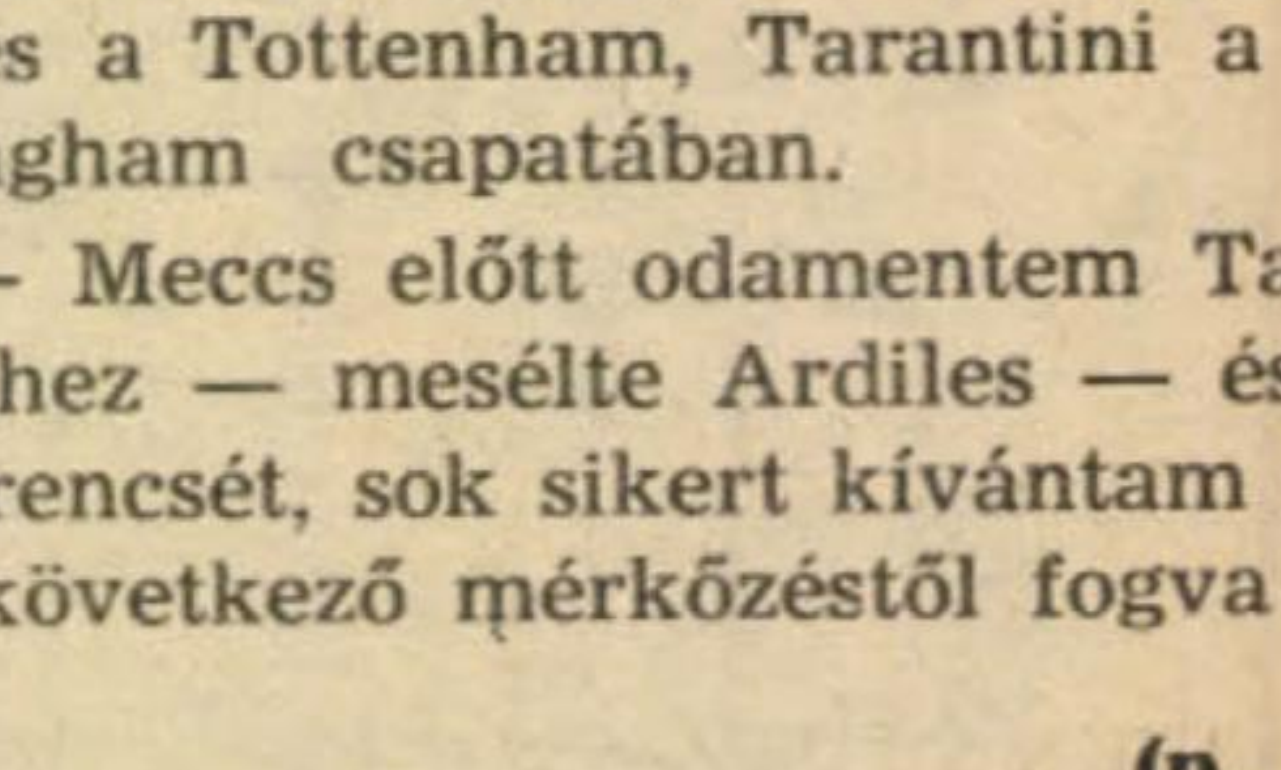

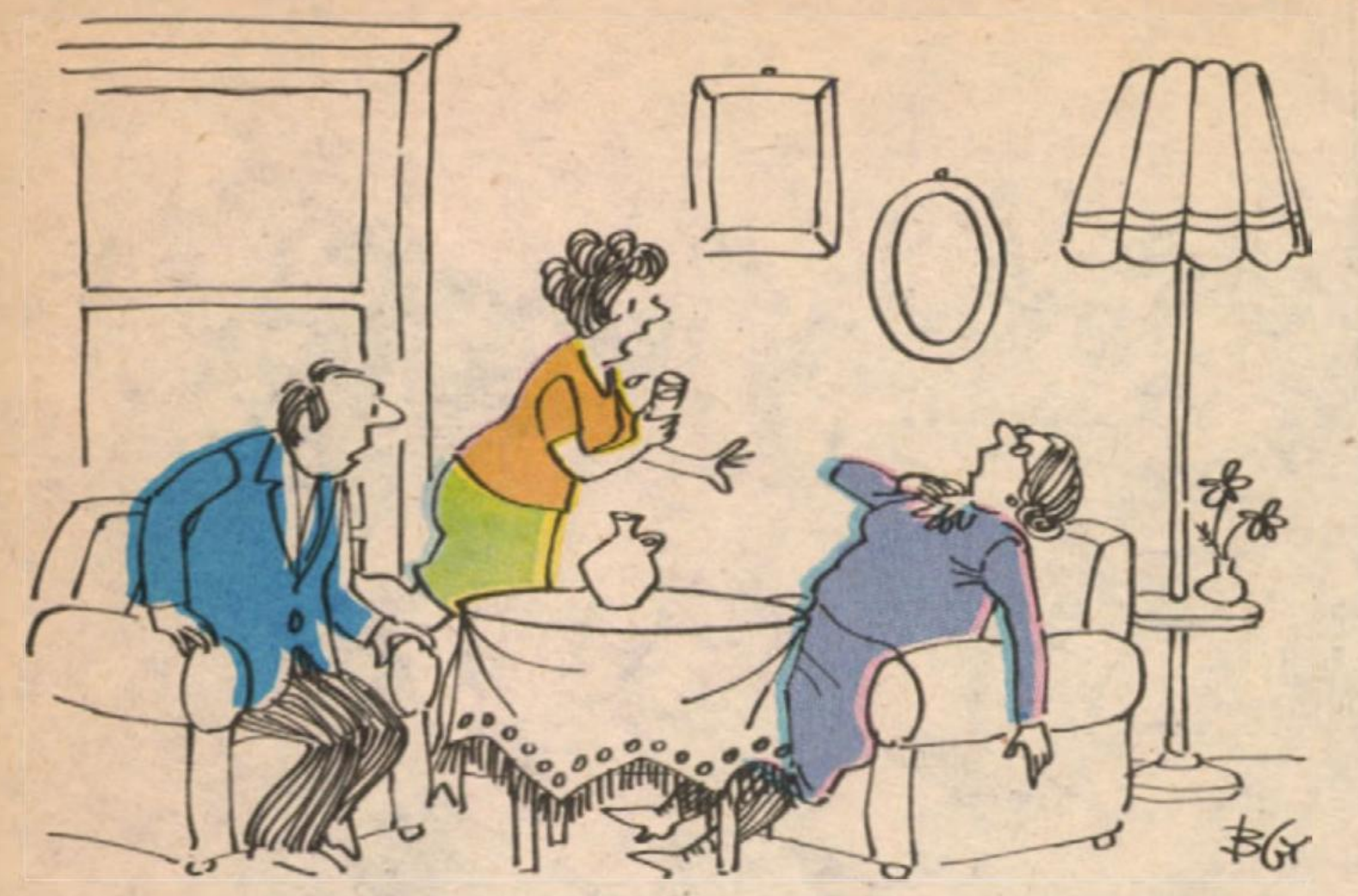

– Mama, ne higgyen Bélának, nem mindegyik január jár áremelésekkel!

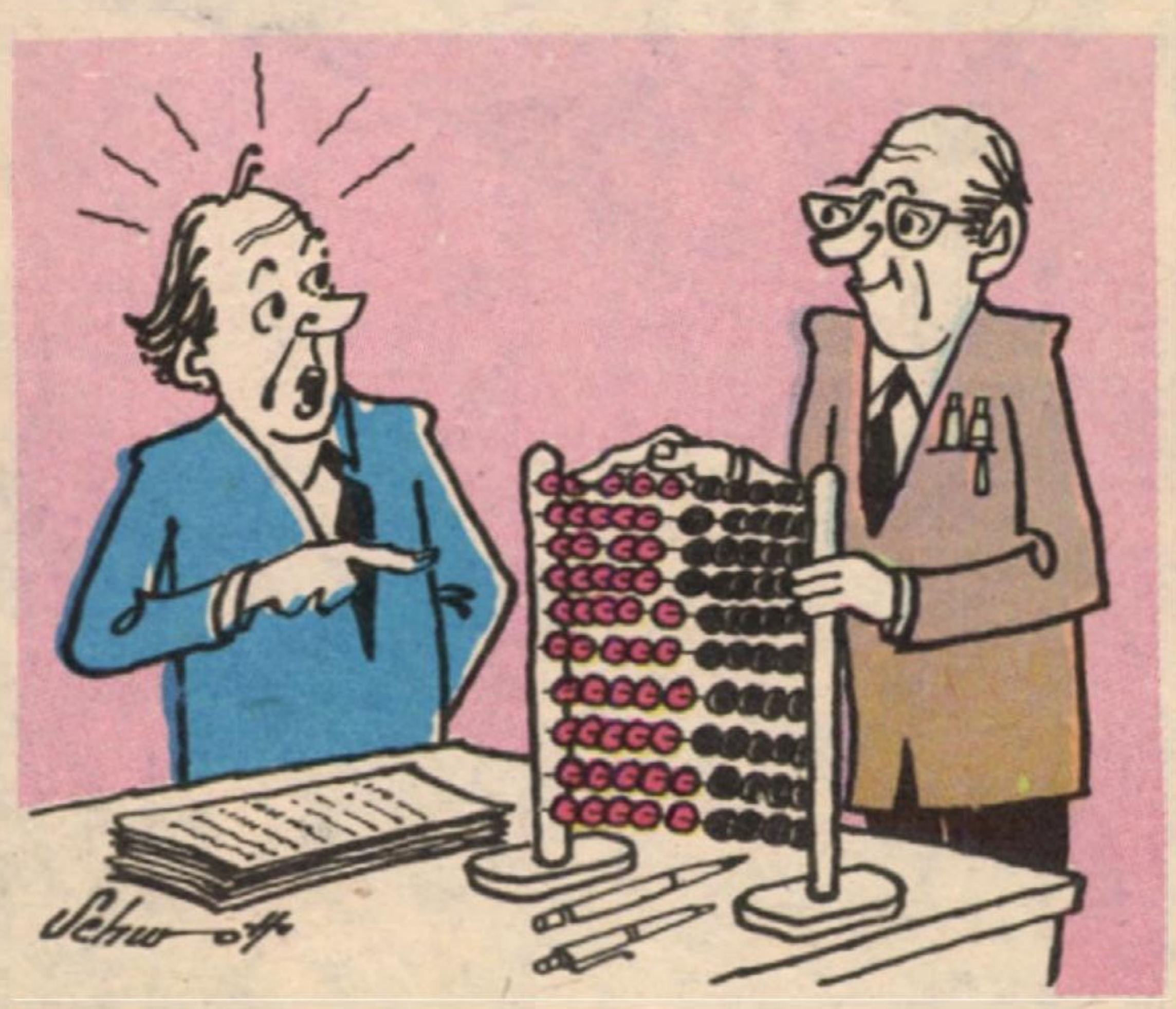

– Mit csinál, kollégám?!
– Kiszámolom, hogy mennyi nyereséget hoz az új számítógépünk.

FOLKLÓR

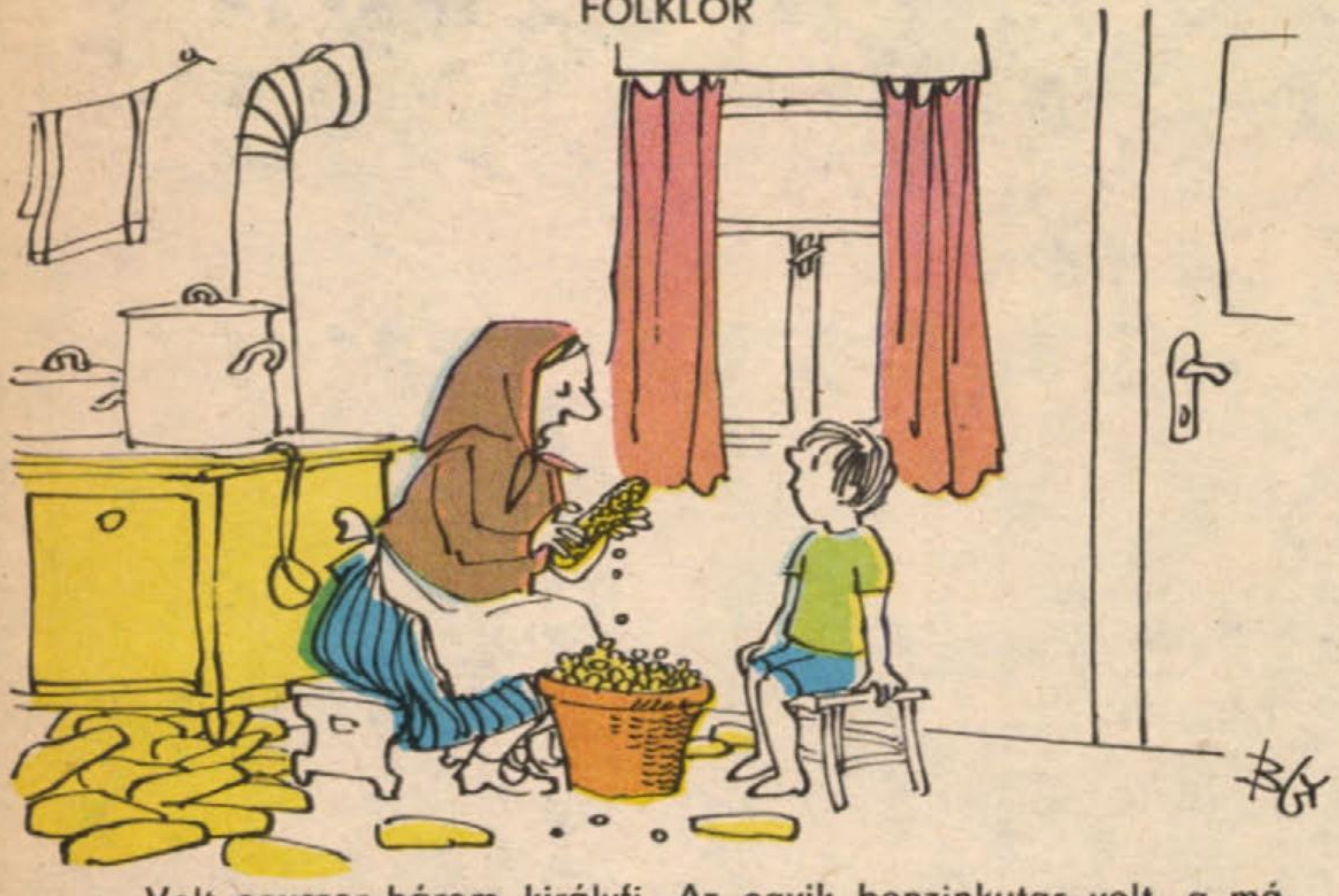

– Volt egyszer három királyfi. Az egyik benzinkutas volt, a másik autószerelő, a harmadik kamionos.

Hölgy a cipőboltban

A címben említett hölgy nyitáskor beállított a belvárosi cipőboltba és így szólt: — Vízszintes 1. — függőleges 15? Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon, legkésőbb november 13-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

12. Drágaköves fejdísz
13. A vízsz. 16 közepe
14. Megy
15. Képzeletbeli rém-alak
16. Húros hangszer
18. T. P. P.
19. Én — latinul
20. Aki fegyveresen fellázad
22. Becézett női név
23. Bizánci hadvezér, Rómát is elfoglalta
25. A holló c. vers költője
27. Ital a fordítottja
28. Kacagásra késztet
29. Város Hollandiában
31. Ne . . . kétségbe!
33. Az elektromos ellenállás egysége
35. L. S.
36. Síkság, alföld
38. Készpénz
39. B.
40. Többnyire vontatásra szolgál
43. Vajh . . ., és merre van hazája?
44. Rendellenes, olykor kóros állapot
47. I. M. T.
48. Kúszónövény
49. Időegység
50. Kegyetlen egyeduralkodó
52. Ilyen a legolcsóbb menü
54. Csúf
55. Az americium vegyjele
56. Az „ejt" ige egyik alakja
58. A cink vegyjele
59. . . . art
60. Angyal-rang
61. Nem tud tárgyilagosan ítélni

FÜGGŐLEGES

2. Zenei műszó (lassan adandó elő)
3. Padló gyakori borítása
4. Régi súlymérték
5. Germán zsoldosvezér, aki az utolsó nyugat-római császárt megfosztotta trónjától
6. M. É. M.
7. Hümmögés
8. Angolszász eredetű északamerikai (ejtsd: jenki)
9. Túlságosan magabiztosan
10. Pihenés a lakoma után
11. A romlott tojás
16. Igekötő
17. Kiválóan repülő madár
21. Kínai hosszmérték
24. Hamis
26. Használhatatlanná vált fémtárgy
30. Eszméletét vesztette
32. Náci alakulat volt
34. Nagy fontosságú gáz
37. Mesterember
38. Csinált, nem természetes
40. A pedagógus „menetrendje"
41. Részvénytársaság
42. T. N.
43. Helyhatározó
45. Nem ugyanaz
46. Egyszobás lakás, főzőfülkével
51. Értéktelen szövetdarab
53. Nevezetes helység Veszprémben
57. A nadrágnak van
60. Mint az 55. vízsz.
61. M.
62. F. N.
63. Brecht színpadi „hőse" (Arturo)

1 H	2 A	3 L	4 L	5 O	6 M	7 H	O	G	8 Y	9 Ö	T	10 E	11 Z	E
■	12 D	I	A	D	É	M	■	■	13 A	N	■	14 J	Á	R
15 F	A	N	T	O	M	■	16 L	17 A	N	T	■	18 T	P	P
19 E	G	O	■	A	■	20 F	E	L	K	E	21 L	Ő	■	Á
22 L	I	L	I	K	E	■	■	23 B	E	L	I	Z	24 A	R
25 P	O	E	■	E	■	26 Ó	■	27 A	E	T	■	28 É	L	C
R	■	29 U	T	R	30 E	C	H	T	■	31 E	32 S	S	■	İ
33 O	34 H	M	■	■	35 L	S	■	36 R	37 Ó	N	A	■	38 K	P
39 B	É	■	40 T	41 R	A	K	42 T	O	R	■	■	43 K	I	Ó
44 Á	L	45 M	A	T	L	A	N	S	Á	46 G	■	47 I	M	T
48 L	I	Á	N	■	49 É	V	■	50 Z	S	A	51 R	N	O	K
52 H	U	S	T	53 A	L	A	N	■	■	54 R	O	N	D	A
55 A	M	■	56 É	J	T	S	■	57 É	■	58 Z	N	■	59 O	P
T	■	60 A	R	K	■	■	61 E	L	62 F	O	G	63 U	L	T
N	Á	M	V	A	L	A	M	E	N	N	Y	I	T	ÁK

AZ OKTÓBERI (10. SZÁM) LUDAS MAGAZIN KERESZTREJTVÉNYÉNEK MEGFEJTÉSE:

„Tessék a számot levakarni róla, ugyanis ajándéknak szánom."

A kétszáz forintos jutalmakat nyerték:

Fábrián Éva, Budapest, Öv u. 169. 1147

Merk István, Jászberény, Költő u. 3. 5100

Rákóczki Ferenc, Legyesbénye, Rákóczi u. 1. 3904

A nyereményeket postán küldjük el.

Ludas Matyi
SZATIRIKUS HETILAP
Főszerkesztő: Árkus József
Főszerkesztő-helyettes: Mikes György
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959
Telefon: 343-100, 142-220
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a hírlapkézbesítő postahivataloknál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (KHI Budapest V., József nádor tér 1. 1900) közvetlenül, vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj 1 hónapra 7,50 Ft, negyedévre 22,50 Ft
Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással 78.2308/2-45 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. 1055
Felelős vezető: Bolgár Imre
Index: 25 504
ISSN 0134–0611

ABSZOLÚT SZEMTELENSÉG

című rejtvényünk megfejtése:

— Pénzem az még csak volna, de nincs, aki az újságot tartsa.

200—200 forintot nyert:

Rácz József, Nagykőrös II., Kossuth u. 8. 2750
Antal Adorjánné, Bp. Márvány u. 24/a. 1126
Dömény János. Bp. Berda József u. 50. 1045

A nyereményeket postán küldjük el.

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozhatunk.

SZENVEDÉLYES EMBER ÖN?

Akkor feltétlenül vegye meg a Ludas Matyi 1979-es Évkönyvét.

Az itt bemutatott négy rajzon kívül még csaknem háromszáz karikatúra, ötven humoros írás, száznál több vicc szól a szerelemről, az alkoholról, a kártyáról, a tévéről, a zenéről, a moziról, a horgászásról, az autóról, a dohányzásról, a szerencsejátékokról, a gyűjtögetésekről és százféle más, életünket megszépítő vagy megrontó szenvedélyről.

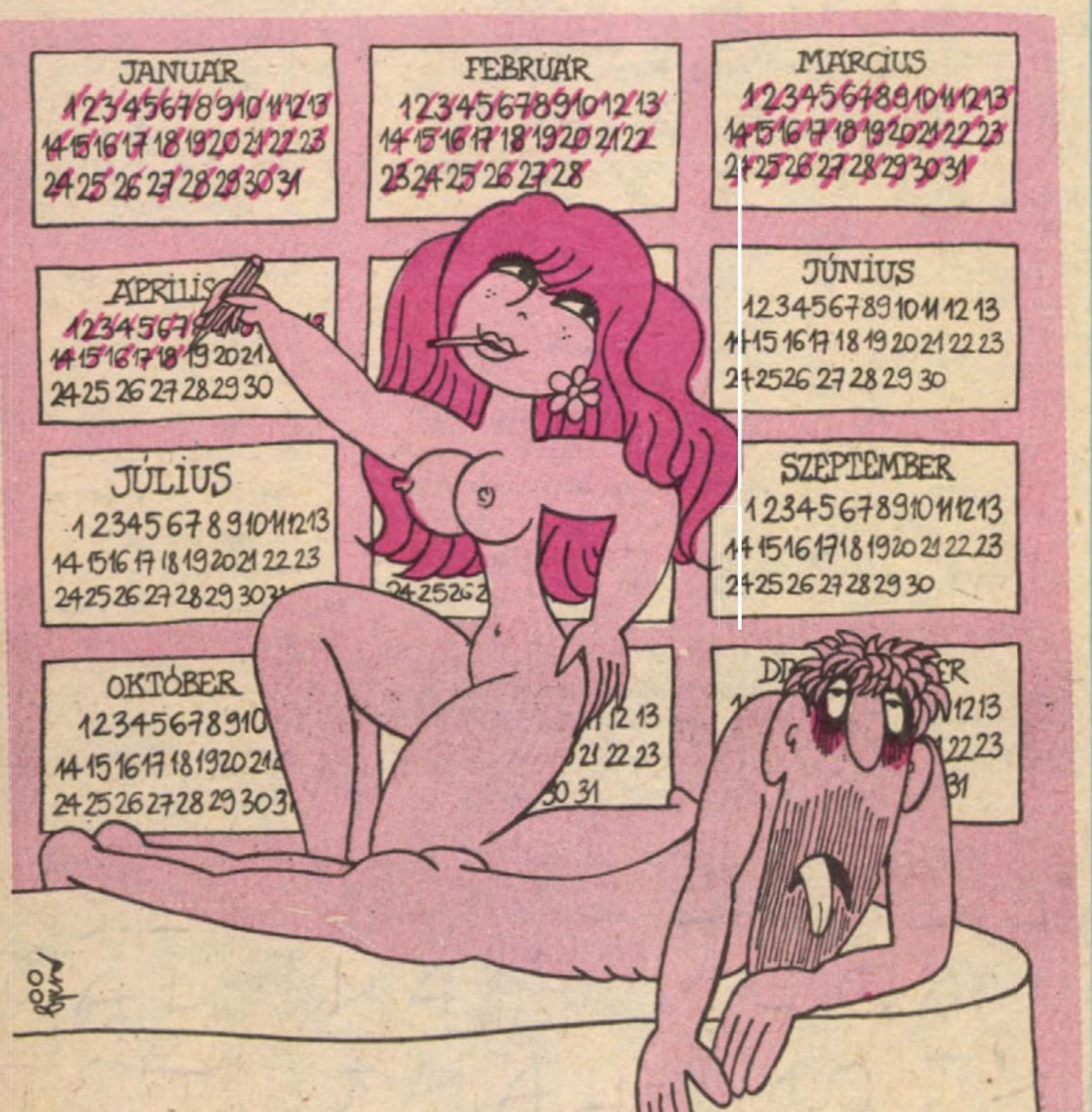
JANUÁR
FEBRUÁR
MÁRCIUS
ÁPRILIS
JÚNIUS
JÚLIUS
SZEPTEMBER
OKTÓBER

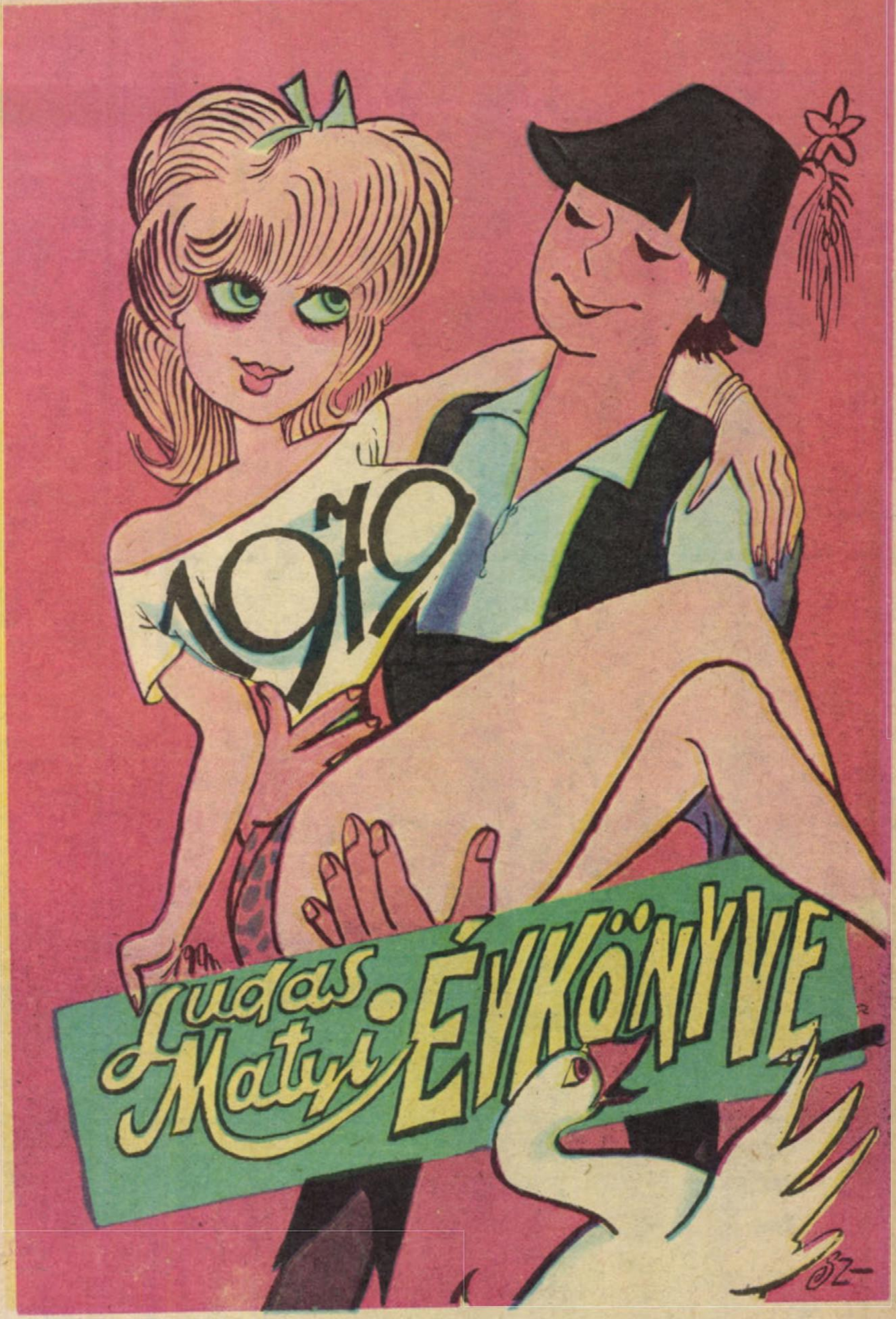
1979
Ludas Matyi ÉVKÖNYVE

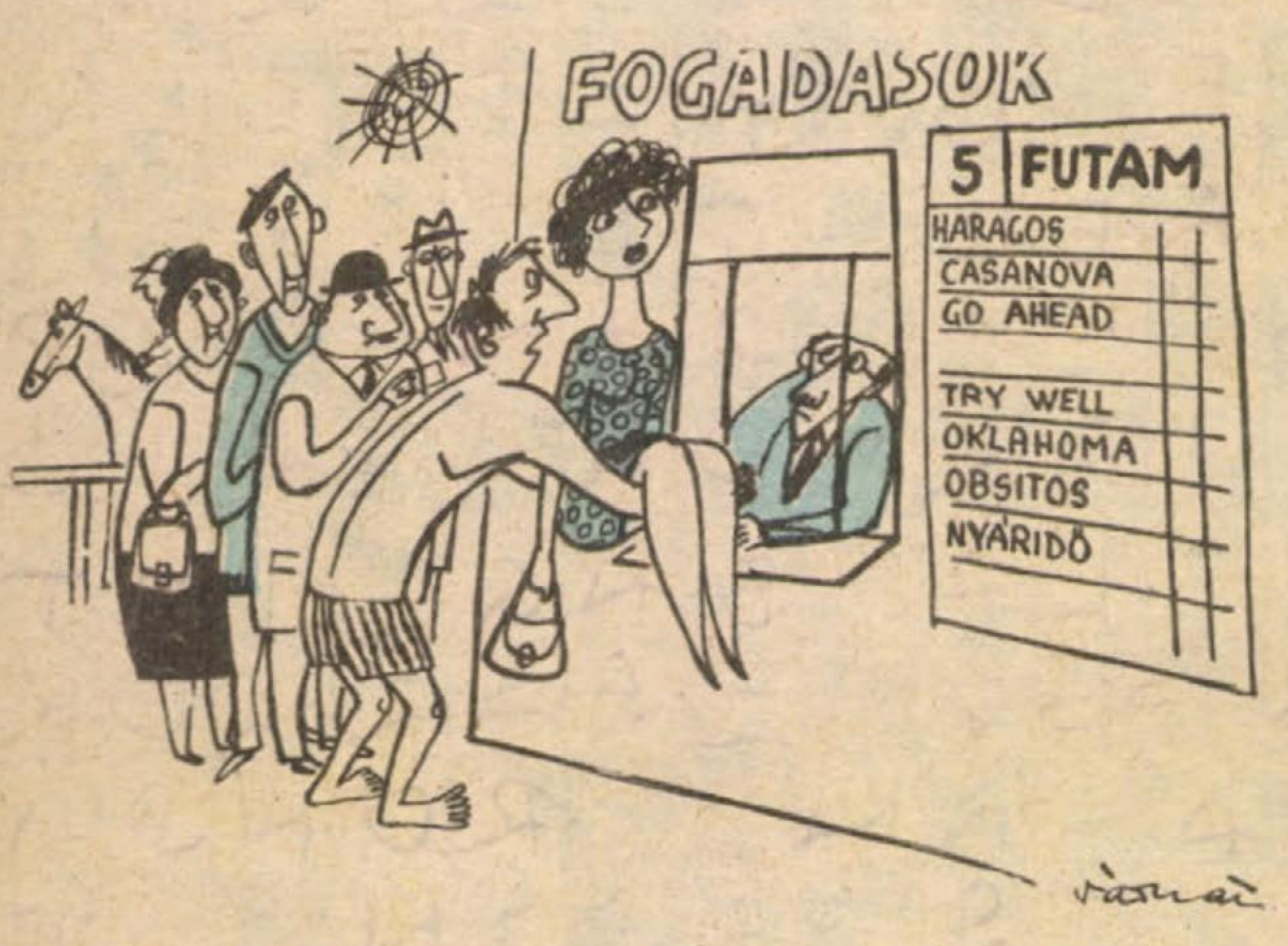
FOGADÁSOK
5 FUTAM
HARAGOS
CASANOVA
GO AHEAD
TRY WELL
OKLAHOMA
OBSITOS
NYÁRIDŐ
Várnai

Árkus József, Darvas Szilárd, Fehér Klára, Feleki László, Földes György, Gábor Andor, Gádor Béla, Galambos Szilveszter, Heltai Jenő, Illés Béla, Karinthy Frigyes, Királyhegyi Pál, Komlós János, Krúdy Gyula, Mikes György, Moldova György, Nagy Lajos, Novobáczky Sándor, Peterdi Pál, Radványi Barna, Simon István, Somogyi Pál, Szilágyi György, Tabi László, Timár György, Tormai László, Tömörkény István, Vas István, Weöres Sándor és mások írásai.

VÉRVÉTEL

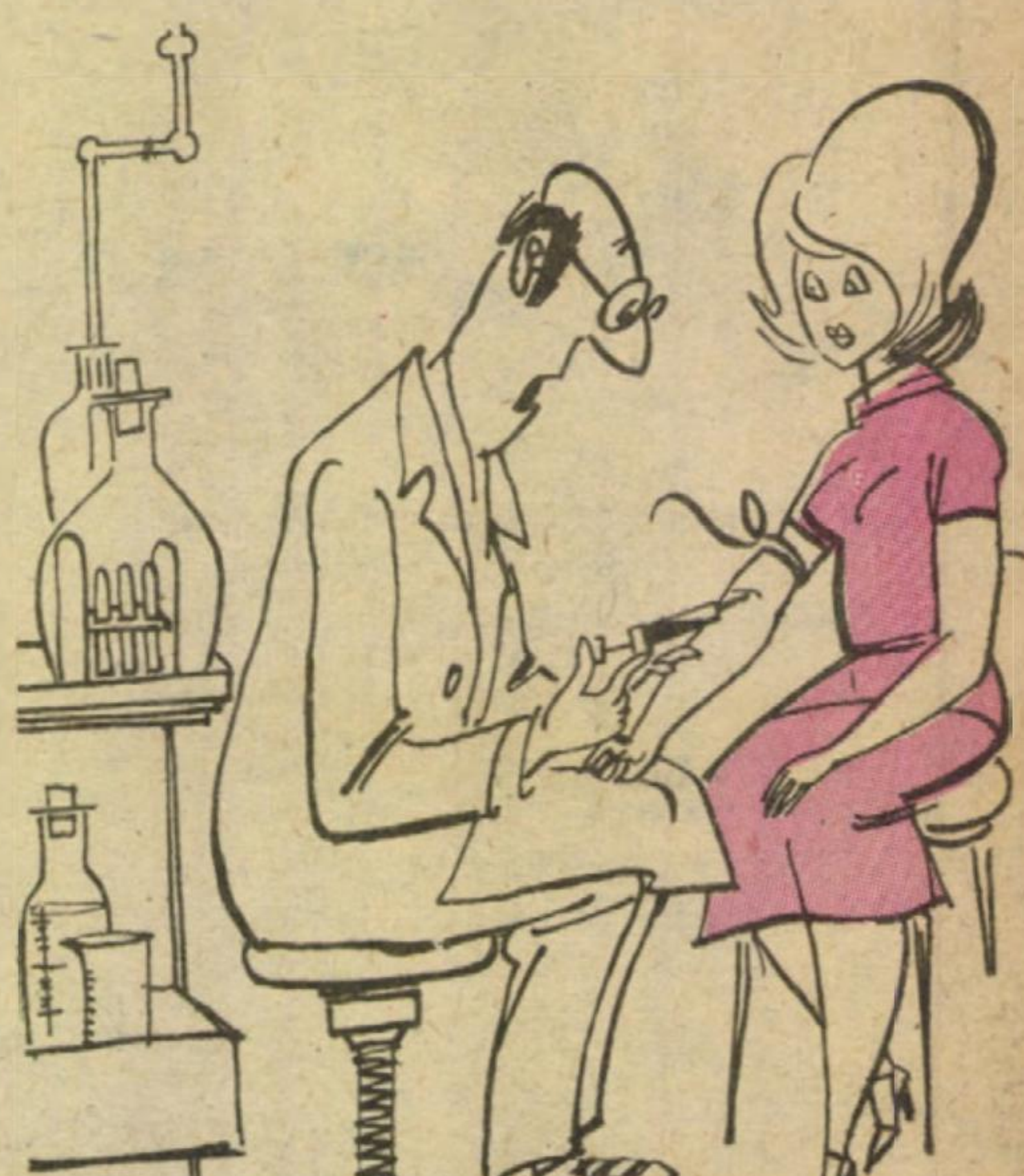

– Kávé!

Balázs-Piri Balázs, Barát József, Brenner György, Dallos Jenő, Endrődi István, Erdei Sándor, Fülöp György, Hegedűs István, Lehoczki István, Sajdik Ferenc, Szűr-Szabó József, Tót Gyula, Várnai György, Vasvári Anna és mások rajzai

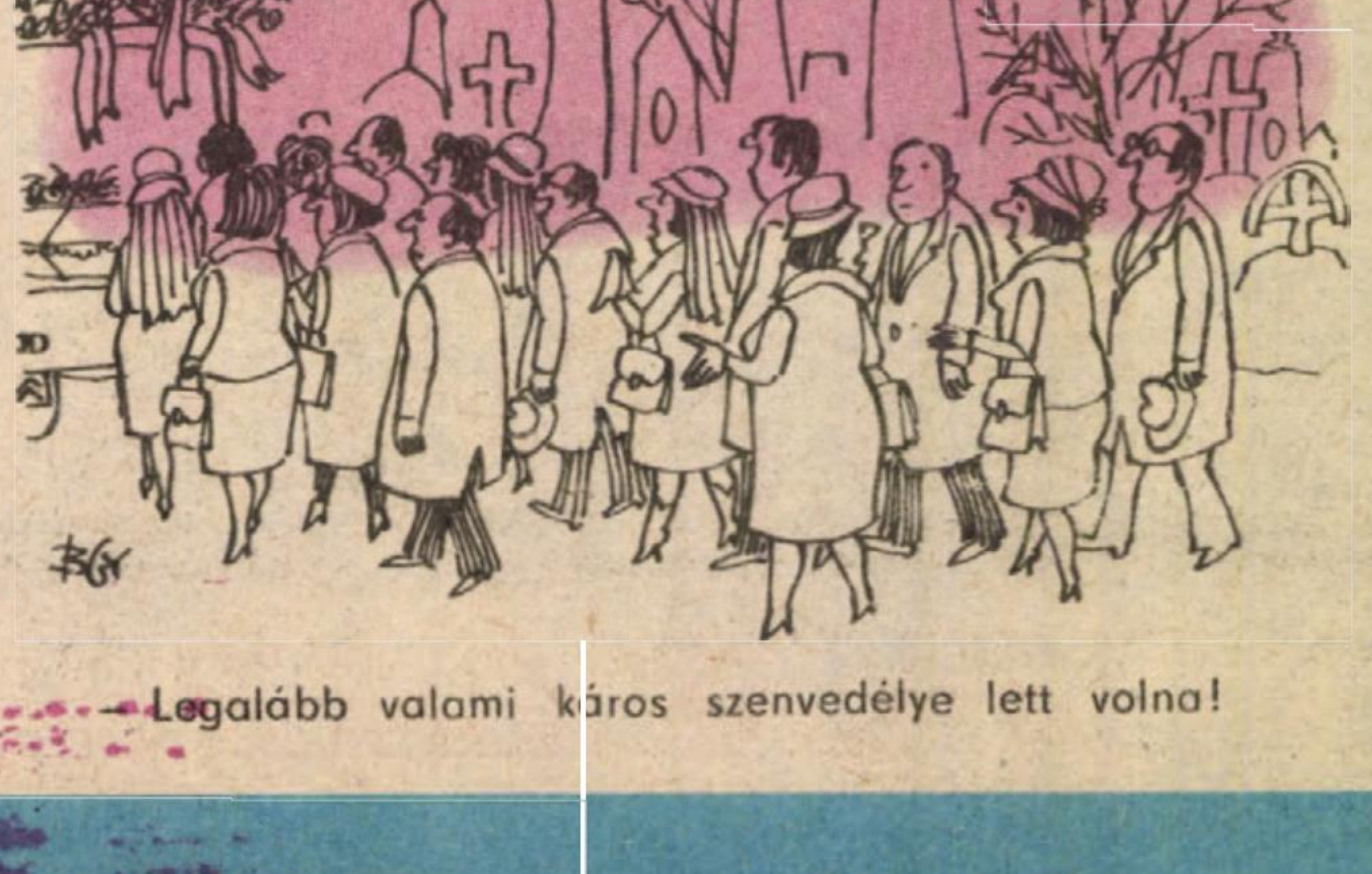

– Legalább valami káros szenvedélye lett volna!

224 OLDAL

Ára változatlanul

18 FORINT

Kérje meg a hírlapárust, tegyen félre Önnek is egy

LUDAS ÉVKÖNYVET!